

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

.....

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

91/492/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren 1

91/493/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijprodukten 15

91/494/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee 35

91/495/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairrechtelijke voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van konijnenvlees en vlees van gekweekt wild 41

91/496/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG 56

Prijs: 16 ecu

(Vervolg z.o.z.)

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten, waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Inhoud (vervolg)

91/497/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 29 juli 1991 tot wijziging en codificatie van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ten einde deze uit te breiden tot de produktie en het in de handel brengen van vers vlees 69

91/498/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 29 juli 1991 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees 105

91/499/EEG:

- ★ Richtlijn van de Raad van 26 juni 1991 tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG ten aanzien van de diagnose van runderbrucellose en endemische runderleukose 107

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 juli 1991

tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren

(91/492/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat met het oog op de totstandbrenging van de interne markt en meer in het bijzonder de harmonische werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector visserijprodukten die is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 3796/81 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2886/89 ⁽⁵⁾, het handelsverkeer in levende tweekleppige weekdieren niet langer mag worden gehinderd door verschillen tussen de Lid-Staten op het gebied van gezondheidsvoorschriften; dat, als die verschillen worden opgeheven, de produktie en het in de handel brengen beter kunnen worden geharmoniseerd, concurrentie op voet van gelijkheid mogelijk wordt en de consument een kwaliteitsprodukt kan worden aangeboden;

Overwegende dat volgens Richtlijn 79/923/EEG van de Raad van 30 oktober 1979 inzake de vereiste kwaliteit van schelpdierwater ⁽⁶⁾ gezondheidsvoorschriften dienen te worden vastgesteld voor schelpdierprodukten;

Overwegende dat, ten einde de gezondheid van de consument te beschermen, eisen moeten worden vastgesteld voor alle stadia van produktie, behandeling, opslag, vervoer en distri-

butie van levende tweekleppige weekdieren; dat deze eisen eveneens moeten gelden voor stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen;

Overwegende dat de inrichting van verzending en het produktiegebied moeten kunnen worden opgespoord ingeval zich problemen op het gebied van de gezondheid voordoen nadat levende tweekleppige weekdieren in de handel zijn gebracht; dat derhalve een registratie- en merksysteem moet worden ingevoerd om de weg die een partij na de produktie heeft gevolgd, te kunnen reconstrueren;

Overwegende dat normen ter bescherming van de volksgezondheid moeten worden vastgesteld voor het eindprodukt; dat vooralsnog echter, gezien de stand van wetenschap en techniek, onvoldoende gegevens beschikbaar zijn om voor bepaalde problemen op het gebied van gezondheid een definitieve oplossing te bieden, en derhalve, om de volksgezondheid optimaal te beschermen, een communautaire regeling moet worden ingevoerd om normen snel te kunnen vaststellen en gezondheidsvoorschriften, voor zover nodig, te kunnen verscherpen ten einde virale besmettingen of andere gevaren voor de volksgezondheid te vermijden;

Overwegende dat levende tweekleppige weekdieren die na de produktie niet zonder gevaar rechtstreeks kunnen worden geconsumeerd, voor verbruik geschikt kunnen worden gemaakt als zij lang genoeg worden gezuiverd of opnieuw uitgezet in gezond water; dat derhalve moet worden bepaald van welke produktiegebieden weekdieren voor rechtstreekse menselijke consumptie geschikt zijn en van welke gebieden de weekdieren die eruit worden opgevist, eerst moeten worden gezuiverd of heruitgezet;

Overwegende dat de producent er in de eerste plaats voor moet zorgen dat levende tweekleppige weekdieren overeenkomstig de gezondheidsvoorschriften van deze richtlijn worden geproduceerd en op de markt gebracht; dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten de taak hebben om er door controles en inspecties op toe te zien dat de producent

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 29.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 282 van 2. 10. 1989, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 281 van 10. 11. 1979, blz. 47.

die voorschriften naleeft; dat de bevoegde autoriteiten er met name voor moeten zorgen dat de produktiegebieden regelmatig worden gecontroleerd om te garanderen dat de weekdieren uit deze gebieden geen micro-organismen of toxische stoffen bevatten in concentraties die als schadelijk voor de volksgezondheid worden beschouwd;

Overwegende dat, om de eenvormige toepassing van de in deze richtlijn vervatte normen in alle Lid-Staten te garanderen, een communautaire controle moet worden ingesteld;

Overwegende dat de voorschriften, beginselen en vrijwaringsmaatregelen, vastgesteld bij Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾, in casu van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat voor het intracommunautaire handelsverkeer de bepalingen van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/675/EEG, eveneens van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat voor levende tweekleppige weekdieren die in een derde land zijn geproduceerd en bestemd zijn om op het grondgebied van de Gemeenschap in de handel te worden gebracht, geen gunstiger regeling mag gelden dan die welke in de Gemeenschap wordt toegepast; dat een communautaire procedure moet worden vastgesteld om door inspecties na te gaan welke voorschriften in derde landen gelden voor de produktie en het in de handel brengen, zodat de Gemeenschap een communautaire invoerregeling kan toepassen die is gebaseerd op de gelijkwaardigheid van de voorschriften;

Overwegende dat, in verband met bijzondere situaties, aan bepaalde vóór 1 januari 1993 werkzame inrichtingen afwijkingen moeten worden toegestaan om deze inrichtingen in staat te stellen zich aan te passen aan de eisen van deze richtlijn;

Overwegende dat in het geval van levende dieren die in levende staat geconsumeerd worden, voor wat de houdbaarheidsdatum betreft moet worden afgeweken van de voorschriften van Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/72/EEG ⁽⁴⁾;

Overwegende dat in de mogelijkheid moet worden voorzien overgangsmaatregelen vast te stellen voor het geval bepaalde toepassingsvoorschriften zouden ontbreken;

Overwegende dat de Commissie moet worden belast met de vaststelling van de nodige bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn; dat daartoe moet worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand komt,

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

⁽³⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB nr. L 42 van 16. 1. 1991, blz. 27.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren die zijn bestemd voor rechtstreekse menselijke consumptie of voor consumptie na verwerking.

Deze richtlijn is, met uitzondering van de bepalingen inzake de zuivering, van toepassing op stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *tweekleppige weekdieren*: plaatkieuwige weekdieren (Lamellibranchiata);
2. *mariene biotoxines*: giftige stoffen die door tweekleppige weekdieren worden opgenomen bij het eten van plankton dat deze toxines bevat;
3. *schoon zeewater*: zeewater of brak water dat moet worden gebruikt overeenkomstig deze richtlijn, en dat geen microbiologische verontreinigingen en natuurlijke of door milieuverontreiniging aanwezige toxische of schadelijke bestanddelen als bedoeld in de bijlage bij Richtlijn 79/923/EEG bevat in hoeveelheden die de kwaliteit uit gezondheids oogpunt of de smaak van de tweekleppige weekdieren kunnen aantasten;
4. *bevoegde instantie*: de centrale instantie van een Lid-Staat die bevoegd is ter zake van het uitvoeren van veterinaire controles of elke andere instantie waaraan zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
5. *verwatering*: de behandeling waarbij levende tweekleppige weekdieren die gezien hun kwaliteit niet hoeven te worden heruitgezet of behandeld in een zuiveringsinrichting, worden opgeslagen in bassins, in andere installaties met schoon zeewater of op natuurlijke gronden ten einde zand, slik of slijm te verwijderen;
6. *producent*: iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op enigerlei wijze levende tweekleppige weekdieren verzamelt in een produktiegebied om deze te behandelen en in de handel te brengen;
7. *produktiegebied*: een gebied in zee, in een lagune of in een estuarium waarin zich hetzij natuurlijke gronden voor tweekleppige weekdieren, hetzij gebieden die worden gebruikt voor de kweek van tweekleppige weekdieren bevinden en waar levende tweekleppige weekdieren worden verzameld;
8. *heruitzettingsgebied*: door de bevoegde instantie erkend gebied in zee, in een lagune of in een estuarium dat duidelijk is afgebakend en is aangegeven door boeien, palen of andere verankerde materialen en dat uitsluitend is bestemd voor de natuurlijke zuivering van levende tweekleppige weekdieren;

9. *verzendingencentrum*: iedere erkende, op het land gevestigde of drijvende installatie, die is bedoeld voor ontvangst, verwatering, wassen, reiniging, sortering en verpakking van levende tweekleppige weekdieren die geschikt zijn voor menselijke consumptie;
10. *zuiveringscentrum*: erkende inrichting die over waterbekkens beschikt die worden voorzien met van nature schoon zeewater of met door middel van een geschikte behandeling schoon gemaakt zeewater, waarin de levende tweekleppige weekdieren worden gehouden gedurende de tijd die nodig is om de microbiologische contaminanten te elimineren, zodat ze geschikt worden voor menselijke consumptie;
11. *heruitzetting*: handeling die erin bestaat levende tweekleppige weekdieren onder toezicht van de bevoegde instantie over te brengen naar erkende gebieden in zee, in een lagune of in een estuarium, voor de tijd die nodig is om de contaminanten te elimineren. Het overbrengen van tweekleppige weekdieren naar gebieden die beter geschikt zijn voor de verdere groei, is hier niet onder begrepen;
12. *vervoermiddelen*: de voor belading bestemde gedeelten van motorvoertuigen, van spoorvoertuigen en van luchtvaartuigen, alsmede scheepsruimen of containers voor vervoer te land, over zee of door de lucht;
13. *verpakking*: de handeling waarbij levende tweekleppige weekdieren in geschikt verpakkingsmateriaal worden geplaatst;
14. *zending*: een hoeveelheid levende tweekleppige weekdieren die in een verzendingencentrum is gehanteerd of in een zuiveringscentrum is behandeld en voor één of meer afnemers is bestemd;
15. *partij*: een hoeveelheid levende tweekleppige weekdieren die in een productiegebied is verzameld om te worden verzonden naar een erkend verzendingencentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting;
16. *in de handel brengen*: het in het bezit hebben of uitstallen met het oog op verkoop, het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren of het op enigerlei andere wijze in de Gemeenschap op de markt brengen van levende tweekleppige weekdieren voor rechtstreekse menselijke consumptie of voor verwerking in de Gemeenschap, met uitzondering van de rechtstreekse overdracht op de lokale markt in kleine hoeveelheden van kust vissers aan kleinhandelaars of consumenten, waarop de in nationale voorschriften voor de controle op de kleinhandel voorziene gezondheidscontroles moeten worden toegepast;
17. *invoer*: het binnenbrengen op het grondgebied van de Gemeenschap van levende tweekleppige weekdieren uit derde landen;
18. *faecale coliformen*: facultatief aerobe, gramnegatieve, niet-sporevormende, cytochrome oxydase-negatieve, staafvormige bacteriën die in staat zijn om lactose te fermenteren met productie van gas in aanwezigheid van galzouten of andere oppervlakte-actieve agentia met soortgelijke groei remmende eigenschappen, bij $44^{\circ} \pm 0,2^{\circ} \text{C}$ na ten minste 24 uur;
19. *E. coli*: faecale coliformen die indol vormen uit tryptofaan bij $44^{\circ} \pm 0,2^{\circ} \text{C}$ na 24 uur.

HOOFDSTUK II

Voorschriften voor de communautaire productie

Artikel 3

1. Levende tweekleppige weekdieren mogen voor rechtstreekse menselijke consumptie slechts in de handel worden gebracht als aan de volgende voorschriften is voldaan:

- a) zij moeten afkomstig zijn uit productiegebieden die voldoen aan de in hoofdstuk I van de bijlage vastgestelde eisen. Wat evenwel kamschelpen betreft, is deze bepaling alleen van toepassing op aquicultuurprodukten als omschreven in artikel 2, punt 2, van Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijprodukten ⁽¹⁾;
- b) zij moeten zijn verzameld en vanuit het productiegebied zijn vervoerd naar een verzendingencentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting, overeenkomstig de in hoofdstuk II van de bijlage vastgestelde eisen;
- c) in de in deze richtlijn voorgeschreven gevallen moeten zij zijn heruitgezet op daarvoor erkende plaatsen die voldoen aan de in hoofdstuk III van de bijlage vastgestelde eisen;
- d) zij moeten op een hygiënische manier zijn gehanteerd en moeten, indien nodig, zijn gezuiverd in daarvoor erkende inrichtingen die voldoen aan de in hoofdstuk IV van de bijlage vastgestelde eisen;
- e) zij moeten voldoen aan de in hoofdstuk V van de bijlage vastgestelde eisen;
- f) een gezondheidscontrole moet zijn verricht overeenkomstig hoofdstuk VI van de bijlage;
- g) zij moeten op adequate wijze zijn verpakt overeenkomstig hoofdstuk VII van de bijlage;
- h) zij moeten zijn opgeslagen en vervoerd onder bevredigende hygiënische omstandigheden overeenkomstig de hoofdstukken VIII en IX van de bijlage;
- i) zij moeten zijn voorzien van een merk overeenkomstig hoofdstuk X van de bijlage.

2. Levende tweekleppige weekdieren bestemd voor verdere verwerking moeten voldoen aan de desbetreffende eisen van lid 1 en moeten worden behandeld overeenkomstig de eisen van Richtlijn 91/493/EEG.

Artikel 4

De Lid-Staten zien erop toe dat personen die levende tweekleppige weekdieren bij de productie en het in de handel brengen hanteren, alle nodige maatregelen treffen om aan de bij deze richtlijn vastgestelde eisen te voldoen.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 15 van dit Publikatieblad.

De voor de verzendings- of zuiveringscentra verantwoordelijke personen zien er met name op toe dat

- geregeld representatieve monsters voor laboratoriumonderzoek worden genomen en geanalyseerd om, naar gelang van de plaatsen van herkomst van de partijen, een chronologisch overzicht te kunnen opstellen van de sanitaire kwaliteit van de levende tweekleppige weekdieren vóór en na de hantering in het verzendingscentrum of zuiveringscentrum;
- er een register met de uitkomsten van de controles wordt bijgehouden, dat ter beschikking staat van de bevoegde instantie.

Artikel 5

1. a) De bevoegde instantie erkent de verzendingscentra en zuiveringscentra na zich ervan te hebben vergewist dat zij aan deze richtlijn voldoen. Zij neemt de nodige maatregelen als niet meer aan de voorwaarden voor erkenning wordt voldaan. Daartoe houdt zij met name rekening met de conclusies van een eventuele overeenkomstig artikel 6, lid 1, gehouden controle.

De Lid-Staten kunnen evenwel, op de uitdrukkelijke voorwaarde dat de weekdieren afkomstig van deze centra voldoen aan de gezondheidseisen van deze richtlijn, voor de in hoofdstuk IV van de bijlage bedoelde eisen inzake uitrusting en structuur, die vóór 1 oktober 1991 volgens de procedure van artikel 12 nader zullen worden bepaald, aan verzendings- en zuiveringscentra een aanvullende termijn verlenen die op 31 december 1995 verstrijkt om te voldoen aan de in voornoemd hoofdstuk bedoelde erkenningsvoorwaarden. Voor deze afwijkingen komen alleen inrichtingen in aanmerking die op 31 december 1991 werkzaam zijn en vóór 1 juli 1992 een met redenen omkleed verzoek bij de bevoegde nationale autoriteit hebben ingediend. Dit verzoek moet vergezeld gaan van een plan en een programma van werkzaamheden met vermelding van de termijn waarbinnen de inrichtingen aan die eisen kunnen voldoen. Indien financiële bijstand van de Gemeenschap wordt gevraagd, kunnen alleen projecten die voldoen aan de eisen van deze richtlijn worden aanvaard.

De bevoegde instantie stelt een lijst op van de erkende verzendingscentra en zuiveringscentra met vermelding van het erkenningsnummer.

De lijsten van de erkende verzendingscentra en zuiveringscentra alsmede latere wijzigingen worden door de Lid-Staten aan de Commissie medegedeeld. De Commissie verstrekt deze informatie aan de andere Lid-Staten.

- b) Deze inrichtingen worden geregeld geïnspecteerd en gecontroleerd onder verantwoordelijkheid van de bevoegde instantie, die vrije toegang dient te hebben tot alle delen van de inrichtingen, ten einde te kunnen nagaan of aan deze richtlijn wordt voldaan.

Wanneer bij deze inspecties en controles blijkt dat niet aan de bij deze richtlijn vastgestelde eisen wordt voldaan, neemt de bevoegde instantie de nodige maatregelen.

2. a) De bevoegde instantie stelt een lijst op van de productie- en de heruitzettingsgebieden met gegevens over de ligging en grenzen, waar levende tweekleppige weekdieren mogen worden opgevist overeenkomstig deze richtlijn, en met name hoofdstuk I van de bijlage.

Deze lijst wordt meegedeeld aan de bedrijven waarvoor deze richtlijn geldt, met name aan de producenten en de personen die verantwoordelijk zijn voor de zuiveringscentra en verzendingscentra.

- b) Op de productie- en heruitzettingsgebieden wordt toezicht gehouden onder verantwoordelijkheid van de bevoegde instantie, overeenkomstig deze richtlijn.

Wanneer bij dit toezicht blijkt dat niet meer aan de bij deze richtlijn vastgestelde eisen wordt voldaan, sluit de bevoegde instantie het betrokken productie- of heruitzettingsgebied totdat de situatie weer normaal wordt.

3. De bevoegde instantie kan het produceren of verzamelen van tweekleppige weekdieren verbieden in gebieden die om gezondheidsredenen voor dit gebruik ongeschikt worden geacht.

Artikel 6

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover dat nodig is voor een eenvormige toepassing van deze richtlijn, in samenwerking met de bevoegde instanties controles ter plaatse uitvoeren. Zij kunnen met name controleren of de centra en de productie- en heruitzettingsgebieden de voorschriften van deze richtlijn werkelijk naleven. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen alle nodige bijstand voor de uitvoering van hun taak. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van de uitkomsten van de controles.

2. De bepalingen ter uitvoering van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

3. De Commissie kan voor de verschillende stadia van de productie en het in de handel brengen aanbevelingen en daarbij aansluitend richtsnoeren inzake goede werkmethoden vaststellen.

Artikel 7

1. De voorschriften vervat in Richtlijn 89/662/EEG zijn, voor wat voor menselijke consumptie bestemde levende tweekleppige weekdieren, stekelhuidigen, manteldieren en mariene buikpotigen betreft, van toepassing, met name betreffende de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de uit te voeren vrijwaringsmaatregelen.

2. Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

a) aan bijlage A wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 1)”;

b) in bijlage B wordt het volgende streepje geschrapt:

„— voor menselijke consumptie bestemde levende tweekleppige weekdieren;”.

HOOFDSTUK III

Invoer uit derde landen

Artikel 8

De bepalingen die gelden voor de invoer van levende tweekleppige weekdieren uit derde landen, moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de produktie en het in de handel brengen van communautaire produkten.

Artikel 9

Om ervoor te zorgen dat artikel 8 op eenvormige wijze wordt toegepast, wordt de volgende procedure gevolgd:

1. Deskundigen van de Commissie en van de Lid-Staten verrichten controles ter plaatse om na te gaan of de eisen voor de produktie en het in de handel brengen kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die alle ermee gemoeide kosten draagt.

De periodiciteit en de wijze van uitvoering van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

2. Om te besluiten of de eisen voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren in een derde land kunnen worden beschouwd als gelijkwaardig aan die welke in de Gemeenschap gelden, wordt met name rekening gehouden met:

- a) de wetgeving van het derde land;
- b) de structuur van de bevoegde instantie en van de inspectiediensten in dat derde land, de bevoegdheden van die diensten en het toezicht waaraan zij zijn onderworpen, alsmede de mogelijkheden waarover deze diensten beschikken om de toepassing van de geldende wetgeving op efficiënte wijze te controleren;

c) de gezondheidsvoorschriften die daadwerkelijk worden toegepast voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren en met name het toezicht op de produktiegebieden uit een oogpunt van microbiologische verontreiniging en milieuverontreiniging en aanwezigheid van mariene biotoxines;

d) de regelmaat en de snelheid waarmee het derde land kennis geeft van het voorkomen in de produktiegebieden van plankton dat toxines bevat en met name van niet in de communautaire wateren bestaande soorten, alsmede de gevaren die dat voor de Gemeenschap kan opleveren;

e) de garanties die het derde land ten aanzien van de inachtneming van hoofdstuk V van de bijlage kan geven.

3. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 12 vast:

a) de lijst van de derde landen die voldoen aan de in punt 2 bedoelde gelijkwaardigheidseisen;

b) voor elk derde land: de bijzondere voorwaarden voor de invoer van levende tweekleppige weekdieren. Deze voorwaarden behelzen:

i) de voorwaarden voor de afgifte van een gezondheidscertificaat dat iedere voor de Gemeenschap bestemde zending moet vergezellen;

ii) een afbakening van de produktiegebieden waar tweekleppige weekdieren mogen worden verzameld en waaruit deze mogen worden ingevoerd;

iii) de verplichting om iedere wijziging in de erkenning van de produktiegebieden aan de Gemeenschap te melden;

iv) de eventuele zuivering na aankomst van de weekdieren op het grondgebied van de Gemeenschap;

c) de lijst van de inrichtingen van waaruit invoer van levende tweekleppige weekdieren wordt toegestaan. Daartoe worden een of meer lijsten van dergelijke inrichtingen opgesteld. Alleen inrichtingen die officieel zijn erkend door de bevoegde instantie van het naar de Gemeenschap exporterende derde land, mogen in een lijst worden opgenomen. Een dergelijke erkenning mag alleen worden verleend als

— eisen in acht worden genomen die gelijkwaardig zijn aan die welke zijn vastgesteld in deze richtlijn,

— toezicht wordt gehouden door een officiële controledienst van het derde land.

4. De in punt 3 bedoelde besluiten kunnen worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 12.

Deze besluiten en de wijzigingen ervan worden bekendgemaakt in de L-reeks van het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. In afwachting van de in punt 3 bedoelde besluiten passen de Lid-Staten op de invoer van levende tweekleppige weekdieren uit derde landen voorwaarden toe die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de productie en het in de handel brengen van communautaire produkten.

Artikel 10

De voorschriften die zijn vervat in Richtlijn 90/675/EEG zijn van toepassing, met name voor wat betreft de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen.

Onverminderd de naleving van de voorschriften en beginselen bedoeld in de eerste alinea en in afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 8, punt 3, en artikel 30 van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde besluiten, blijven de ter zake dienende nationale bepalingen ter uitvoering van artikel 8, punten 1 en 2, van die richtlijn van toepassing.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 11

De hoofdstukken van de bijlage kunnen door de Raad, op voorstel van de Commissie, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen worden gewijzigd.

Vóór 1 januari 1994 legt de Commissie, na het advies van het Veterinair Wetenschappelijk Comité te hebben ingewonnen, een verslag aan de Raad voor over de inhoud van de hoofdstukken I en V van de bijlage, eventueel vergezeld van voorstellen tot wijziging van die hoofdstukken.

Artikel 12

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” te noemen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het spreekt zich uit met de meerderheid die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgescreven voor de aanneming van besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 13

Om rekening te houden met een eventueel ontbreken van besluitvorming omtrent de wijze van toepassing van deze richtlijn per 1 januari 1993, kunnen noodzakelijke overgangsmaatregelen voor een periode van twee jaar worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 12.

Artikel 14

De Commissie dient, na raadpleging van de Lid-Staten, vóór 1 juli 1992 bij de Raad een verslag in over de minimumeisen inzake structuur en uitrusting waaraan moet worden voldaan door kleine verzendingscentra of kleine inrichtingen die voor de distributie op de lokale markt zorgen in gebieden waar zich met betrekking tot de voorziening bijzondere moeilijkheden voordoen, eventueel vergezeld van voorstellen waarover de Raad zich vóór 31 december 1992 volgens de procedure van artikel 43 van het Verdrag uitsprekt.

Vóór 1 januari 1998 worden de bepalingen van deze richtlijn opnieuw bezien door de Raad, die een besluit neemt op voorstel van de Commissie, waarin deze uitgaat van de opgedane ervaring.

Artikel 15

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 16

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 15 juli 1991.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. BUKMAN

BIJLAGE

HOOFDSTUK I

EISEN TEN AANZIEN VAN PRODUKTIEGEBIEDEN

1. De ligging en de grenzen van de produktiegebieden moeten door de bevoegde instantie worden vastgesteld, zodat kan worden bepaald in welke gebieden:
 - a) levende tweekleppige weekdieren mogen worden verzameld voor rechtstreekse menselijke consumptie; uit deze gebieden afkomstige levende tweekleppige weekdieren moeten voldoen aan de in hoofdstuk V vastgestelde eisen;
 - b) levende tweekleppige weekdieren mogen worden verzameld, met dien verstande dat zij pas voor menselijke consumptie in de handel mogen worden gebracht na behandeling in een zuiveringscentrum of na heruitzetting. Bij de uit deze gebieden afkomstige levende tweekleppige weekdieren mogen, in een MPN-test met vijf proefbuisjes en drie verdunningen (proef uitgevoerd volgens de techniek van het meest waarschijnlijke aantal) niet meer dan 6 000 faecale coliformen per 100 g vlees of 4 600 E. coli per 100 g vlees worden gevonden bij 90 % van de monsters.
Na zuivering of heruitzetting moet aan alle in hoofdstuk V vastgestelde eisen worden voldaan;
 - c) levende tweekleppige weekdieren mogen worden verzameld, met dien verstande dat zij pas in de handel mogen worden gebracht na heruitzetting gedurende geruime tijd (minimaal twee maanden) al dan niet gecombineerd met zuivering, of na een intensieve zuivering gedurende een volgens de procedure van artikel 12 vast te stellen periode ten einde aan het bepaalde onder a) te voldoen. Bij de uit deze gebieden afkomstige levende tweekleppige weekdieren mogen, in een MPN-test met vijf proefbuisjes en drie verdunningen (proef uitgevoerd volgens de techniek van het meest waarschijnlijke aantal) niet meer dan 60 000 faecale coliformen per 100 g vlees worden gevonden.
2. Elke wijziging in de grenzen van de produktiegebieden en elke tijdelijke of definitieve sluiting ervan moet door de bevoegde instantie onmiddellijk worden gemeld aan de bedrijven waarop deze richtlijn van toepassing is, met name de producenten en de personen die verantwoordelijk zijn voor de zuiveringscentra en verzendingscentra.

HOOFDSTUK II

EISEN TEN AANZIEN VAN HET VERZAMELEN EN HET VERVOER VAN PARTIJEN NAAR EEN VERZENDINGSCENTRUM OF ZUIVERINGSCENTRUM, EEN HERUITZETTINGSGEBIED OF EEN VERWERKENDE INRICHTING

1. De verzameltechnieken mogen niet resulteren in te sterke beschadiging van de schelpen of de weefsels van de levende tweekleppige weekdieren.
2. Levende tweekleppige weekdieren moeten op afdoende wijze worden beschermd tegen overdreven druk, schuring of trilling na het verzamelen en mogen niet worden blootgesteld aan extreem hoge of extreem lage temperaturen.
3. De bij het verzamelen, het vervoer, de aanvoer en de hantering van levende tweekleppige weekdieren toegepaste technieken mogen niet resulteren in bijkomende verontreiniging van het produkt, een aanzienlijke vermindering van de kwaliteit van het produkt, of enige andere belangrijke wijziging die afbreuk doet aan de mogelijkheid om de weekdieren te zuiveren, te verwerken of opnieuw uit te zetten.
4. Levende tweekleppige weekdieren mogen tussen het verzamelen en de aanvoer aan land niet opnieuw worden ondergedompeld in water dat oorzaak kan zijn van bijkomende verontreiniging.
5. De vervoermiddelen voor het transport van levende tweekleppige weekdieren moeten zo worden gebruikt dat geen bijkomende verontreiniging van de levende tweekleppige weekdieren wordt veroorzaakt en dat de schelpen niet worden platgedrukt. Een adequate waterafvoer moet mogelijk zijn en de vervoermiddelen moeten op adequate wijze kunnen worden gereinigd.
Wanneer onverpakte levende tweekleppige weekdieren over lange afstanden worden vervoerd naar een verzendingscentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting moeten de vervoermiddelen zo zijn uitgerust dat de dieren maximale overlevingskansen hebben en met name voldoen aan de eisen van hoofdstuk IX, punt 2.
6. Elke partij moet vergezeld gaan van een registratiedocument aan de hand waarvan de partijen levende tweekleppige weekdieren kunnen worden geïdentificeerd tijdens het vervoer van het produktiegebied naar een verzendingscentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting. Het document wordt op verzoek van de producent door de bevoegde instantie afgegeven. Voor elke partij dient de producent de desbetreffende delen van het registratiedocument op leesbare en onuitwisbare wijze in te vullen; het document moet de volgende gegevens bevatten:
 - identiteit en handtekening van de producent,
 - datum van verzameling,
 - ligging van het produktiegebied, zo nauwkeurig mogelijk,

- soort weekdier en hoeveelheid, zo nauwkeurig mogelijk,
- erkenningsnummer en plaats van verpakking, heruitzetting, zuivering of verwerking.

De registratiedocumenten dienen van een doorlopend volgnummer te worden voorzien. De bevoegde instantie houdt een register aan waarin het aantal registratiedocumenten is vermeld, samen met de namen van de personen die de levende tweekleppige weekdieren hebben verzameld, aan wie de documenten zijn afgegeven. Het registratiedocument voor elke partij levende tweekleppige weekdieren moet bij levering van de partij aan een verzendingscentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting worden voorzien van een datum en moet door de voor die centra, gebieden of inrichtingen verantwoordelijke personen ten minste 60 dagen worden bewaard.

Als de dieren echter worden verzameld door het personeel van een verzendingscentrum, een zuiveringscentrum, een heruitzettingsgebied of een verwerkende inrichting, mag door de bevoegde instantie in plaats van een registratiedocument een permanente vervoervergunning worden afgegeven.

7. Indien een productie- en heruitzettingsgebied tijdelijk wordt gesloten, geeft de bevoegde instantie voor dat gebied geen registratiedocumenten meer af en verklaart zij onmiddellijk alle reeds afgegeven registratiedocumenten ongeldig.

HOOFDSTUK III

EISEN TEN AANZIEN VAN HET HERUITZETTEN VAN LEVENDE TWEKLEPPIGE WEEKDIEREN

Bij het heruitzetten van levende tweekleppige weekdieren moet aan de volgende eisen worden voldaan:

1. levende tweekleppige weekdieren moeten worden verzameld en vervoerd met inachtneming van de in hoofdstuk II vastgestelde eisen;
2. de technieken die worden toegepast bij het hanteren van levende tweekleppige weekdieren bestemd voor heruitzetten moeten hervatting van het voedingsproces via filtrering na onderdompeling in natuurlijk water mogelijk maken;
3. levende tweekleppige weekdieren mogen niet in een zodanige concentratie worden uitgezet dat zuivering onmogelijk wordt;
4. levende tweekleppige weekdieren moeten in het heruitzettingsgebied in zeewater worden ondergedompeld gedurende een passende tijdsduur die langer is dan nodig is om het gehalte aan faecale bacteriën te verlagen tot de bij deze richtlijn toegestane grenswaarden en waarin rekening wordt gehouden met het feit dat moet worden voldaan aan de eisen van hoofdstuk V;
5. indien nodig moet door de bevoegde instantie voor elke soort levende tweekleppige weekdieren en voor elk erkend heruitzettingsgebied de voor een doeltreffende heruitzetting vereiste minimumtemperatuur van het water worden vastgesteld en bekendgemaakt;
6. heruitzettingsgebieden voor levende tweekleppige weekdieren moeten door de bevoegde instantie worden erkend. Deze gebieden moeten duidelijk zijn afgebakend met boeien, palen of andere verankerde materialen; de minimumafstand tussen heruitzettingsgebieden onderling en tussen heruitzettingsgebieden en productiegebieden moet ten minste 300 meter bedragen;
7. de percelen binnen een heruitzettingsgebied moeten duidelijk van elkaar gescheiden zijn om vermenging van partijen te voorkomen; het „all in all out” systeem moet worden gebruikt zodat er geen nieuwe partij kan worden uitgezet voordat de vorige partij in haar geheel is verwijderd;
8. de personen die verantwoordelijk zijn voor de heruitzettingsgebieden dienen de oorsprong van de levende tweekleppige weekdieren, de periode waarin de weekdieren in het heruitzettingsgebied blijven, het heruitzettingsperceel en de verdere bestemming van de partij bij voortdurende registreren, en dienen deze gegevens ter beschikking van de bevoegde instantie te houden;
9. na het verzamelen in het heruitzettingsgebied moeten de partijen tijdens het vervoer van het heruitzettingsgebied naar het erkend verzendingscentrum, het zuiveringscentrum of de verwerkende inrichting vergezeld gaan van het in hoofdstuk II, punt 6, bedoelde registratiedocument, tenzij hetzelfde personeel werkt in zowel het heruitzettingsgebied als het verzendingscentrum, het zuiveringscentrum of de verwerkende inrichting.

HOOFDSTUK IV

EISEN VOOR DE ERKENNING VAN DE VERZENDINGSCENTRA OF ZUIVERINGSCENTRA

I. Algemene eisen inzake gebouwen en uitrusting

De centra mogen niet zijn gelegen nabij gebieden met onaangename geuren, rook, stof en andere verontreinigingen. Zij moeten zo zijn gelegen dat zij niet overstromen bij gewone vloed, noch door water uit omliggende gebieden.

De centra moeten ten minste beschikken over:

1. in ruimten die bestemd zijn voor hantering of opslag van levende tweekleppige weekdieren:
 - a) gebouwen of gebouwde voorzieningen die stevig zijn en die zijn ontworpen en met de nodige zorg worden onderhouden om verontreiniging van de levende tweekleppige weekdieren door afval, afvalwater, damp, vuil of knaagdieren of andere dieren, te voorkomen;
 - b) vloeren die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en die zo zijn aangelegd dat vloeistoffen gemakkelijk kunnen wegvloeien;
 - c) arbeidsruimten die groot genoeg zijn opdat alle activiteiten in bevredigende omstandigheden kunnen verlopen;
 - d) stevige wanden die gemakkelijk kunnen worden gereinigd;
 - e) voldoende verlichting door daglicht of kunstlicht;
2. een voldoende aantal kleedlokalen, wastafels en toiletten; bij de toiletten dienen voldoende wastafels aanwezig te zijn;
3. adequate voorzieningen voor het reinigen van gereedschap, recipiënten en materiaal;
4. een installatie voor de voorziening met, of eventueel de opslag van uitsluitend drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water ⁽¹⁾ of voorzieningen voor de levering van schoon zeewater.
 Een installatie die niet-drinkbaar water levert, kan worden toegestaan. Dat water mag dan niet rechtstreeks in contact komen met de levende tweekleppige weekdieren, noch worden gebruikt voor het reinigen of ontsmetten van met de levende tweekleppige weekdieren in contact komende recipiënten, installaties en materieel. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten duidelijk te onderscheiden zijn van die voor drinkwater;
5. materieel en apparatuur en de oppervlakken daarvan die in contact kunnen komen met de levende tweekleppige weekdieren, moeten zijn vervaardigd van materiaal dat gemakkelijk en veelvuldig kan worden gewassen en gereinigd en dat corrosiebestendig is.

II. Algemene hygiënische eisen

Een zeer hoge mate van zindelijkheid en hygiëne is vereist ten aanzien van het personeel, de gebouwen, het materieel en de arbeidsomstandigheden:

1. personeel dat betrokken is bij de behandeling of de hantering van de levende tweekleppige weekdieren moet met name schone werkkledij dragen en indien nodig handschoenen die geschikt zijn voor het werk dat moet worden verricht;
2. het personeel moet zich onthouden van gedragingen waardoor de levende tweekleppige weekdieren kunnen worden verontreinigd, met name van spuwen; een ieder die lijdt aan een ziekte die door levende tweekleppige weekdieren kan worden overgedragen, moet, totdat hij genezen is, worden geweerd bij de behandeling en hantering van deze produkten;
3. knaagdieren, insecten en ander ongedierte moeten worden verdelgd en vervolgens moet ervoor worden gezorgd dat de installaties daarvan vrij blijven; huisdieren moeten buiten de installaties worden gehouden;
4. ruimten, materieel en instrumenten die worden gebruikt bij het hanteren van levende tweekleppige weekdieren moeten schoon worden gehouden en goed worden onderhouden; materieel en instrumenten moeten aan het einde van elke werkdag en zo vaak als nodig is grondig worden gereinigd;
5. ruimten, instrumenten en materieel mogen niet worden gebruikt voor andere doeleinden dan het hanteren van levende tweekleppige weekdieren, tenzij de bevoegde instantie daartoe machtiging heeft verleend;
6. afvallen moeten op hygiënische wijze worden opgeslagen op een afzonderlijke plaats, en desnoods in gesloten containers die speciaal daarvoor worden gebruikt. Afvallen moeten geregeld uit de nabijheid van de inrichting worden verwijderd;
7. de eindprodukten moeten afgedekt worden opgeslagen en mogen niet op plaatsen komen die bestemd zijn voor het hanteren van andere dieren dan levende tweekleppige weekdieren, zoals bij voorbeeld schaaldieren.

III. Eisen voor zuiveringscentra

Benevens aan de onder I en II vastgestelde eisen, moet aan de volgende eisen worden voldaan:

1. de bodem en de wanden van de zuiveringsbassins en de wateropslagtanks moeten een glad, hard en ondoordringbaar oppervlak hebben en moeten gemakkelijk kunnen worden schoongemaakt door schrobben of door gebruik van water onder druk. De bodem van de zuiveringsbassins moet voldoende afhellen en moet voorzien zijn van op de capaciteit berekende waterafvoerkanalen;

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1985 (PB nr. L 302 van 15. 11. 1985, blz. 218).

2. vóór de zuivering moet het slik van de levende tweekleppige weekdieren worden verwijderd met schoon zeewater onder druk of met drinkwater. Deze eerste wasbeurt mag ook plaatsvinden in de zuiveringsbassins vóórdat met de zuivering wordt begonnen; daarbij moeten de waterafvoerkanalen tijdens de gehele eerste wasbeurt open blijven en dient vóórdat met de eigenlijke zuivering wordt begonnen voldoende tijd te verlopen om de bassins volledig te laten leeglopen;
3. het debiet van de aanvoer van zeewater in de zuiveringsbassins moet in verhouding staan tot het aantal ton levende tweekleppige weekdieren dat per uur wordt behandeld;
4. voor de zuivering van levende tweekleppige weekdieren moet schoon of via een behandeling schoongemaakt zeewater worden gebruikt; de afstand tussen de watervang en de plaats waar het afvalwater wordt geloosd dient groot genoeg te zijn om verontreiniging te voorkomen; behandeling van het zeewater, indien zulks nodig is, is toegestaan op voorwaarde dat de bevoegde instantie de doeltreffendheid van de behandelingsmethode heeft gecontroleerd; drinkwater dat wordt gebruikt voor de bereiding van zeewater op basis van de belangrijkste chemische bestanddelen daarvan, moet voldoen aan het bepaalde in Richtlijn 80/778/EEG;
5. de zuiveringsinstallatie moet het mogelijk maken dat de levende tweekleppige weekdieren snel weer voedsel opnemen via filtrering, dat residuair verontreinigingen wordt geëlimineerd, dat zij niet opnieuw verontreinigd worden en dat zij na zuivering in goede omstandigheden in leven blijven met het oog op verpakking, opslag en vervoer vóór zij in de handel worden gebracht;
6. de hoeveelheid levende tweekleppige weekdieren die wordt gezuiverd, moet in verhouding staan tot de capaciteit van het zuiveringscentrum. Levende tweekleppige weekdieren moeten continu worden gezuiverd gedurende een periode die lang genoeg is om te garanderen dat aan de in hoofdstuk V vastgestelde microbiologische normen wordt voldaan. Deze begint op het ogenblik waarop de in het zuiveringsbassin aanwezige levende tweekleppige weekdieren onder water komen te staan, en loopt tot het ogenblik waarop de dieren uit het bassin worden verwijderd.
Het zuiveringscentrum moet rekening houden met de gegevens betreffende de grondstof (soort tweekleppige weekdieren, gebied van oorsprong, gehalte aan micro-organismen, enz.) ten einde de zuiveringsperiode eventueel te verlengen om ervoor te zorgen dat de levende tweekleppige weekdieren voldoen aan de in hoofdstuk V vastgestelde bacteriologische eisen;
7. indien een zuiveringsbassin verscheidene partijen weekdieren bevat, moeten deze van dezelfde soort zijn en afkomstig zijn van een zelfde produktiegebied of van verschillende gebieden met dezelfde gezondheidsstatus. De duur van de behandeling moet gebaseerd zijn op de tijd die nodig is voor de partij die het langste zuiveringsproces behoeft;
8. de containers voor levende tweekleppige weekdieren in zuiveringsinstallaties moeten zo geconstrueerd zijn dat het zeewater er doorheen kan stromen; de levende tweekleppige weekdieren mogen niet in te dikke lagen worden gestapeld, zodat de schelpen zich tijdens het zuiveringsproces ongehinderd kunnen openen;
9. in de zuiveringsbassins mogen op het moment waarop levende tweekleppige weekdieren er een zuiveringsproces ondergaan, geen schaaldieren, vissen of andere mariene diersoorten aanwezig zijn;
10. na zuivering moeten de schelpen van de levende tweekleppige weekdieren met zorg worden gewassen met veel drinkwater of schoon zeewater; dat kan eventueel gebeuren in het zuiveringsbassin zelf; het gebruikte water mag niet opnieuw in circulatie worden gebracht;
11. zuiveringscentra moeten een eigen laboratorium hebben of werken met een laboratorium dat beschikt over de nodige voorzieningen om de doeltreffendheid van het zuiveringssysteem aan de hand van de microbiologische criteria te controleren. Laboratoria buiten het centrum moeten door de bevoegde instantie zijn erkend;
12. de zuiveringscentra moeten regelmatig de volgende gegevens registreren:
 - de uitkomsten van het microbiologisch onderzoek van het in de zuiveringsinstallatie gebruikte water bij aanvoer in de zuiveringsbassins;
 - de uitkomsten van het microbiologisch onderzoek van ongezuiverde levende tweekleppige weekdieren;
 - de uitkomsten van het microbiologisch onderzoek van gezuiverde levende tweekleppige weekdieren;
 - de datum van levering en de hoeveelheid levende tweekleppige weekdieren die aan het zuiveringscentrum zijn geleverd en het aantal desbetreffende registratiedocumenten;
 - het tijdstip waarop de zuiveringsinstallatie wordt gevuld en leeggemaakt (zuiveringsduur);
 - gegevens inzake verzendingen na zuivering.Deze gegevens moeten volledig en nauwkeurig zijn, en leesbaar worden opgetekend in een register dat permanent voor controle ter beschikking moet worden gehouden van de bevoegde instantie;
13. de zuiveringscentra aanvaarden uitsluitend partijen levende tweekleppige weekdieren die vergezeld gaan van het in hoofdstuk II bedoelde registratiedocument.
Zuiveringscentra die partijen levende tweekleppige weekdieren zenden naar verzendingscentra moeten het in hoofdstuk II, punt 6, genoemde registratiedocument afgeven;
14. elke verpakking met gezuiverde levende tweekleppige weekdieren moet worden voorzien van een etiket waaruit blijkt dat de weekdieren zijn gezuiverd.

IV. Eisen ten aanzien van verzendingscentra

1. Benevens aan de in de punten I en II vastgestelde eisen moet aan de volgende eisen worden voldaan:
 - a) de verwatering mag geen verontreiniging van het produkt veroorzaken; de verwaterinstallaties moeten worden gebruikt volgens de instructies van de bevoegde instanties, met name wat betreft de bacteriologische en chemische kwaliteit van het aldaar gebruikte zeewater;
 - b) materieel en containers in verwaterinstallaties mogen geen bron zijn van verontreiniging;
 - c) de procédés voor de groottesortering van levende tweekleppige weekdieren mogen niet resulteren in bijkomende verontreiniging van het produkt of in wijzigingen waardoor het produkt minder geschikt wordt voor vervoer en opslag na verpakking;
 - d) voor het wassen of reinigen van levende tweekleppige weekdieren mag alleen schoon zeewater of drinkwater onder druk worden gebruikt; het gebruikte water mag niet opnieuw in circulatie worden gebracht.
2. Verzendingscentra mogen uitsluitend partijen tweekleppige weekdieren aanvaarden die vergezeld gaan van het in hoofdstuk II, punt 6, bedoelde registratiedocument en afkomstig zijn van een erkend productiegebied, een heruitzettingsgebied of een zuiveringscentrum.
3. Verzendingscentra moeten een eigen laboratorium hebben of werken met een laboratorium dat beschikt over de nodige voorzieningen om onder meer te controleren of de weekdieren voldoen aan de microbiologische normen van hoofdstuk V. Laboratoria buiten de centra moeten door de bevoegde instantie zijn erkend.

Deze eisen gelden echter niet voor verzendingscentra die uitsluitend weekdieren rechtstreeks betrekken uit een zuiveringscentrum waar zij reeds na zuivering zijn onderzocht.
4. Verzendingscentra moeten de volgende gegevens ter beschikking van de bevoegde instantie houden:
 - de uitkomsten van het microbiologische onderzoek van levende tweekleppige weekdieren die uit een erkend productiegebied of een heruitzettingsgebied afkomstig zijn;
 - de data van ontvangst en de hoeveelheden levende tweekleppige weekdieren die in het verzendingscentrum zijn ontvangen, alsmede het aantal desbetreffende registratiedocumenten;
 - gegevens inzake de verzending.

Deze gegevens moeten gedurende een door de bevoegde instantie vast te stellen periode van ten minste drie maanden chronologisch worden geklasseerd en opgeslagen.
5. Verzendingscentra die zich op vaartuigen bevinden, zijn onderworpen aan de in punt 1, onder b), c) en d) en de punten 3 en 4 vastgestelde eisen. De in de punten I en II vastgestelde eisen gelden mutatis mutandis voor deze verzendingscentra, maar overeenkomstig de procedure van artikel 12 kunnen specifieke eisen worden vastgesteld.

HOOFDSTUK V**EISEN TEN AANZIEN VAN LEVENDE TWEKLEPPIGE WEEKDIEREN**

Levende tweekleppige weekdieren, bestemd voor rechtstreekse menselijke consumptie, moeten aan de volgende eisen voldoen:

1. Zij moeten er vers en levend uitzien; de schelpen moeten vrij zijn van vuil, de dieren moeten adequaat reageren op beklopping en een normale hoeveelheid lichaamsvocht bevatten.
2. Bij een MPN-test met vijf proefbuisjes en drie verdunningen (proef uitgevoerd volgens de techniek van het meest waarschijnlijke aantal) of bij een andere bacteriologische test waarvan is aangetoond dat hij dezelfde nauwkeurigheidsgraad heeft, moeten minder dan 300 faecale coliformen of 230 E. coli per 100 g vlees en lichaamsvocht worden gevonden.
3. In 25 g vlees van weekdieren mag geen salmonella worden aangetroffen.
4. Levende tweekleppige weekdieren mogen niet in zodanige mate zijn verontreinigd met natuurlijke of door milieuverontreiniging aanwezige toxische of schadelijke bestanddelen, als bedoeld in de bijlage van Richtlijn 79/923/EEG, dat de volgens de berekeningen bij consumptie opgenomen hoeveelheden de aanvaardbare dagelijkse dosis (ADI) voor de mens overschrijden of de smaak van de weekdieren erdoor kan worden aangetast.

Overeenkomstig de procedure van artikel 12 bepaalt de Commissie de analysemethoden voor de controle op de chemische criteria, alsmede de in acht te nemen grenswaarden.

5. De radionucleidegehalten mogen niet hoger liggen dan de door de Gemeenschap vastgestelde maximumgehalten voor levensmiddelen.
6. Het totale gehalte aan PSP („Paralytic Shellfish Poison”) in de eetbare delen van weekdieren (het gehele dier of elk afzonderlijk eetbaar deel) mag niet meer bedragen dan 80 microgram per 100 g volgens de biologische analysemethode — eventueel in combinatie met een chemische methode voor het opsporen van saxitoxine — of een andere volgens de procedure van artikel 12 van deze richtlijn bedoelde methode.
In geval van betwisting van de resultaten is de referentiemethode de biologische methode.
7. De gewone biologische analysemethoden mogen geen positief resultaat te zien geven voor wat betreft de aanwezigheid van DSP („Diarrhetic Shellfish Poison”) in de eetbare delen van weekdieren (het gehele dier of elk afzonderlijk eetbaar deel).
8. Bij ontstentenis van routineprocedures voor de opsporing van virussen en van virologische normen, wordt de gezondheidscontrole gebaseerd op tellingen van faecale bacteriën.

Of aan de in dit hoofdstuk vastgestelde eisen wordt voldaan, wordt onderzocht volgens wetenschappelijk erkende methoden waarvan de deugdelijkheid in de praktijk is bewezen.

Voor de uniforme toepassing van deze richtlijn worden volgens de procedure van artikel 12 bemonsteringsschema's, analysemethoden en toleranties vastgesteld om te controleren of aan de in dit hoofdstuk vastgestelde eisen is voldaan.

De doeltreffendheid van de bacteriën als indicator voor faecale verontreiniging, de drempelwaarden daarvoor en de overige parameters die in dit hoofdstuk zijn vastgesteld, worden voortdurend geëvalueerd en worden, voor zover daartoe op grond van wetenschappelijke gegevens aanleiding bestaat, herzien volgens de procedure van artikel 12.

Wanneer uit wetenschappelijke gegevens blijkt dat andere gezondheidscontroles dienen te worden ingevoerd of dat de in dit hoofdstuk vermelde parameters moeten worden gewijzigd met het oog op de bescherming van de volksgezondheid, dient zulks te geschieden overeenkomstig de procedure van artikel 12.

HOOFDSTUK VI

CONTROLE VAN DE VOLKSGEZONDHEID EN TOEZICHT OP DE PRODUKTIE

Door de bevoegde instantie wordt met het oog op de volksgezondheid een controleregeling ingesteld om na te gaan of aan de in deze richtlijn vastgestelde eisen wordt voldaan. Deze regeling omvat:

1. Regelmatig toezicht op de produktiegebieden en heruitzettingsgebieden voor levende tweekleppige weekdieren, ten einde:
 - a) misbruiken ten aanzien van oorsprong en bestemming van levende tweekleppige weekdieren te voorkomen;
 - b) de microbiologische kwaliteit van levende tweekleppige weekdieren te controleren in relatie tot het produktie- en heruitzettingsgebied;
 - c) na te gaan of er toxinebevattend plankton in het produktie- en heruitzettingswater en biotoxines in levende tweekleppige weekdieren aanwezig zijn;
 - d) de eventuele aanwezigheid na te gaan van chemische contaminanten, waarvan de maximaal toelaatbare gehalten uiterlijk op 31 december 1992 volgens de procedure van artikel 12 zullen worden vastgesteld.

Met het oog op de toepassing van de punten c) en d) dient de bevoegde instantie bemonsteringsschema's op te stellen om bovenbedoelde controles te verrichten op geregelde tijdstippen of, indien het verzamelen op onregelmatige tijdstippen plaatsvindt, van geval tot geval.

2. De in punt 1 bedoelde bemonsteringsschema's dienen met name rekening te houden met:
 - a) de mogelijke variatie in faecale verontreiniging die binnen elk produktie- of heruitzettingsgebied kan optreden;
 - b) mogelijke verschillen in de produktie- of heruitzettingsgebieden inzake de aanwezigheid van plankton dat mariene biotoxines bevat; de bemonstering dient als volgt te geschieden:
 - i) toezicht: periodieke bemonstering met het oog op de opsporing van wijzigingen in de samenstelling van het toxinehoudende plankton en in de geografische spreiding ervan. Als op grond van de verkregen gegevens wordt vermoed dat accumulatie van toxines in het vlees van weekdieren heeft plaatsgevonden, moet worden besloten tot intensieve bemonstering;

ii) intensieve bemonstering:

- controle van het plankton in het kweekwater of het water waar de tweekleppige weekdieren worden verzameld met een groter aantal bemonsteringspunten en monsters, en
- toxicologisch onderzoek op de weekdieren uit het besmette gebied die het meest vatbaar zijn voor de verontreiniging.

Het in de handel brengen van weekdieren uit deze zone kan pas weer worden toegestaan na een nieuwe bemonstering totdat het toxicologisch onderzoek bevredigende resultaten heeft opgeleverd;

c) mogelijke verontreiniging van de weekdieren in het productie- en heruitzettinggebied.

Als uit de gegevens die in het kader van het bemonsteringsschema zijn verzameld, blijkt dat het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren gevaren kan opleveren voor de menselijke gezondheid, dient de bevoegde instantie het productiegebied, wat de betrokken weekdieren betreft, te sluiten totdat de situatie weer normaal is.

3. Laboratoriumtests om te controleren of is voldaan aan de in hoofdstuk V vastgestelde eisen ten aanzien van het eindprodukt. Er moet een controleregeling worden toegepast om erop toe te zien dat het gehalte aan mariene biotoxines het uit veiligheids oogpunt toelaatbare maximumgehalte niet overschrijdt.
4. Regelmatige inspectie van de inrichtingen. Bij inspecties wordt met name gecontroleerd:
 - a) of nog steeds wordt voldaan aan de bij de erkenning gestelde eisen;
 - b) de zindelijkheid van de ruimten; installaties en materieel, en de hygiëne van het personeel;
 - c) of de hantering en behandeling van de levende tweekleppige weekdieren op correcte wijze gebeurt;
 - d) het correcte gebruik en de werking van de installaties voor zuivering en verwatering;
 - e) het in hoofdstuk IV, punt III, 12, bedoelde register;
 - f) het correcte gebruik van gezondheidsmerken.

In het kader van deze controles kunnen ook monsters voor laboratoriumonderzoek worden genomen; de resultaten van dat onderzoek worden meegegeeld aan de personen die verantwoordelijk zijn voor de inrichtingen.

5. Controle op de wijze waarop zendingen levende tweekleppige weekdieren worden opgeslagen en vervoerd.

HOOFDSTUK VII

VERPAKKING

1. De verpakking van levende tweekleppige weekdieren moet onder bevredigende hygiënische omstandigheden geschieden.

De recipiënten of containers:

 - mogen de organoleptische eigenschappen van de levende tweekleppige weekdieren niet kunnen aantasten,
 - mogen geen voor de menselijke gezondheid schadelijke stoffen op de levende tweekleppige weekdieren kunnen overbrengen,
 - moeten voldoende stevig zijn om de levende tweekleppige weekdieren op doeltreffende wijze te beschermen.
2. Oesters moeten met de holle kant naar beneden worden verpakt.
3. Alle verpakkingen van levende tweekleppige weekdieren moeten zijn gesloten op het moment dat ze het verzendingscentrum verlaten en moeten verzegeld blijven tot zij aan de consument of de kleinhandelaar worden geleverd.

HOOFDSTUK VIII

BEWARING EN OPSLAG

1. In de opslagruimten moeten de levende tweekleppige weekdieren steeds worden bewaard bij een temperatuur die geen nadelig effect heeft op de kwaliteit en de overleving; de verpakkingen mogen niet rechtstreeks in contact komen met de vloer van de opslagruimte, maar moeten steeds op een schoon, verhoogd oppervlak worden geplaatst.
2. Na verpakking en na het verlaten van het verzendingscentrum mogen levende tweekleppige weekdieren niet opnieuw in water worden ondergedompeld of met water worden besproeid, behalve bij verkoop in het kleinhandelsstadium door de verzender zelf.

HOOFDSTUK IX

VERVOER VANUIT HET VERZENDINGSCENTRUM

1. Zendingen levende tweekleppige weekdieren, bestemd voor menselijke consumptie, moeten in de vorm van gesloten pakketten vanuit het verzendingscentrum worden verzonden en moeten daarin blijven totdat zij te koop worden aangeboden aan de consument of kleinhandelaar.
2. De voor het vervoer van zendingen levende tweekleppige weekdieren gebruikte vervoermiddelen moeten aan de volgende eisen voldoen:
 - a) de binnenwanden en alle andere delen die in contact kunnen komen met de levende tweekleppige weekdieren moeten vervaardigd zijn van corrosiebestendig materiaal; de wanden moeten glad zijn en gemakkelijk kunnen worden gereinigd;
 - b) zij moeten op zodanige wijze zijn uitgerust dat de levende tweekleppige weekdieren doeltreffend worden beschermd tegen extreem hoge of extreem lage temperaturen, stof of vuil, en beschadiging van de schelpen door trillingen en door schuring;
 - c) levende tweekleppige weekdieren mogen niet samen met andere producten waardoor zij zouden kunnen worden besmet, worden vervoerd.
3. Bij het vervoer en de distributie van levende tweekleppige weekdieren moet gebruik worden gemaakt van gesloten voertuigen of containers waarin het produkt wordt bewaard bij een temperatuur die geen nadelig effect heeft op de kwaliteit en de overleving.

De pakketten levende tweekleppige weekdieren mogen tijdens het vervoer niet rechtstreeks in contact komen met de vloer van het voertuig of de container, maar moeten op een verhoogd oppervlak worden geplaatst of op een andere wijze tegen contact worden beschermd.

Het eventueel bij het vervoer van zendingen levende tweekleppige weekdieren gebruikte ijs moet zijn vervaardigd uit drinkwater of schoon zeewater.

HOOFDSTUK X

HET MERKEN VAN ZENDINGEN

1. Alle pakketten van een zending levende tweekleppige weekdieren moeten van een gezondheidsmerk worden voorzien, zodat op elk ogenblik tijdens het vervoer en de distributie tot in het stadium van de kleinhandel kan worden bepaald van welk verzendingscentrum zij afkomstig zijn. Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG, moet het merk de volgende gegevens bevatten:
 - het land van verzending,
 - de soort tweekleppige weekdieren (gangbare naam en wetenschappelijke naam),
 - het door de bevoegde instantie toegekend erkenningsnummer met het oog op de identificatie van het verzendingscentrum,
 - de datum van verpakking met op zijn minst de dag en de maand.In afwijking van Richtlijn 79/112/EEG mag de houdbaarheidsdatum worden vervangen door de vermelding „deze dieren moeten bij aankoop levend zijn”.
2. Het gezondheidsmerk mag op de recipiënt worden gedrukt of op een apart etiket worden aangebracht dat vervolgens op de recipiënt wordt bevestigd of in de recipiënt wordt geplaatst. De merktekens mogen ook de vorm hebben van een bindsluiting of worden aangebracht met een nietjessysteem; zelfklevende gezondheidsmerken mogen alleen worden gebruikt indien ze niet verwijderbaar zijn. Alle soorten gezondheidsmerken moeten zó zijn ontworpen dat ze slechts eenmaal kunnen worden gebruikt en dat ze niet van de ene op de andere verpakking kunnen worden overgebracht.
3. Het gezondheidsmerk moet duurzaam en waterbestendig zijn en de gegevens moeten leesbaar, onuitwisbaar en in gemakkelijk te ontcijferen letters zijn aangebracht.
4. Het gezondheidsmerk dat is bevestigd op zendingen levende tweekleppige weekdieren die niet zijn verpakt in consumentenverpakkingen, moet door de kleinhandelaar worden bewaard gedurende ten minste 60 dagen nadat hij de inhoud van de zending heeft gesplitst.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 22 juli 1991

tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten

(91/493/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien de adviezen van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat met het oog op de totstandbrenging van de interne markt, en met name van een harmonische werking van de gemeenschappelijke marktordening in de sector visserijproducten die is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 3796/81 ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2886/89 ⁽⁵⁾, het handelsverkeer in vis en visproducten niet langer mag worden gehinderd door verschillen tussen de Lid-Staten op het gebied van gezondheidsvoorschriften; dat, als die verschillen worden opgeheven, de productie en het in de handel brengen beter kunnen worden geharmoniseerd en concurrentie op voet van gelijkheid mogelijk wordt, en de consument een kwaliteitsproduct kan worden aangeboden;

Overwegende dat het Europese Parlement in zijn wetgevings-resolutie van 17 maart 1989 ⁽⁶⁾, de Commissie heeft verzocht om algemene voorstellen in te dienen inzake de hygiëne bij de productie en het in de handel brengen van visserijproducten, waarbij ook een oplossing dient te worden gevonden voor het probleem van de nematoden;

Overwegende dat visserijproducten onmiddellijk na de vangst in principe vrij zijn van schadelijke micro-organismen; dat zij echter daarna bij niet-hygiënische behandeling en verwerking kunnen bederven of kunnen worden verontreinigd;

Overwegende dat derhalve basisvoorschriften moeten worden vastgesteld om te zorgen voor een hygiënische behandeling van verse en verwerkte visserijproducten in alle stadia van productie, opslag en vervoer;

⁽¹⁾ PB nr. C 66 van 11. 3. 1988, blz. 2
PB nr. C 282 van 8. 11. 1989, blz. 7, en
PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 56.

⁽²⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 29, en
PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. C 134 van 24. 5. 1988, blz. 31, en
PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 59.

⁽⁴⁾ PB nr. L 379 van 31. 12. 1981, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 282 van 2. 10. 1989, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. C 96 van 17. 4. 1989, blz. 199.

Overwegende dat bepaalde handelsnormen die zijn vastgesteld op grond van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3796/81, naar analogie dienen te worden toegepast om de kwaliteit van deze producten uit gezondheidsoogpunt te bepalen;

Overwegende dat in de eerste plaats de visserij-industrie erop moet toezien dat de visserijproducten voldoen aan de bij deze richtlijn vastgestelde gezondheidsvoorschriften;

Overwegende dat de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten er door middel van inspecties en controles op moeten toezien dat producenten en fabrikanten die voorschriften naleven;

Overwegende dat, om de eenvormige toepassing van de bij deze richtlijn vastgestelde normen in alle Lid-Staten te garanderen, communautaire controlemaatregelen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat, om te zorgen voor een harmonische werking van de interne markt, de maatregelen op identieke wijze moeten worden toegepast op het nationale en het intracommunautaire handelsverkeer;

Overwegende dat voor het intracommunautaire handelsverkeer de bepalingen van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁷⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/675/EEG ⁽⁸⁾, van toepassing zijn op visserijproducten;

Overwegende dat voor visserijproducten uit derde landen die bestemd zijn om op het grondgebied van de Gemeenschap in de handel te worden gebracht, geen gunstiger regeling mag gelden dan die welke in de Gemeenschap wordt toegepast; dat derhalve een communautaire inspectieprocedure moet worden vastgesteld om na te gaan welke voorschriften gelden voor de productie en het in de handel brengen in derde landen, zodat de Gemeenschap een gemeenschappelijke invoerregeling kan toepassen die is gebaseerd op de gelijkwaardigheid van de voorschriften;

Overwegende dat op deze invoer de controlevoorschriften en vrijwaringsmaatregelen van toepassing zijn die zijn vervat in Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht;

Overwegende dat, in verband met bijzondere situaties, aan sommige inrichtingen die vóór 1 januari 1993 reeds in bedrijf

⁽⁷⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

⁽⁸⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

waren, afwijkingen moeten worden toegestaan zodat zij zich kunnen aanpassen aan de in deze richtlijn vervatte voorschriften;

Overwegende dat de Commissie moet worden belast met de vaststelling van de nodige bepalingen ter toepassing van deze richtlijn; dat daartoe moet worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand komt;

Overwegende dat het nodig kan zijn de basisvoorschriften die bij deze richtlijn zijn vastgesteld verder te preciseren,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Bij deze richtlijn worden de gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemde visserijprodukten.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

1. *visserijprodukten*: alle zee- of zoetwaterdieren of delen daarvan, kuit en hom daaronder begrepen, met uitzondering van in het water levende zoogdieren, van kikkers en van in het water levende dieren waarvoor andere communautaire regelingen gelden;
2. *aquicultuurprodukten*: alle visserijprodukten die onder door de mens gecontroleerde omstandigheden uit eieren worden voortgebracht en opgekweekt totdat ze als levensmiddel in de handel worden gebracht. Zee- en zoetwatervis of zee- en zoetwaterschaaldieren die in het juveniele stadium in hun natuurlijke milieu zijn gevangen en zijn opgekweekt tot ze de gewenste maat hebben bereikt om voor menselijke consumptie te worden afgezet, worden eveneens als aquicultuurprodukten beschouwd. Vis en schaaldieren van voor de handel geschikte maat die zijn gevangen in hun natuurlijke milieu en levend zijn gehouden om op een later tijdstip te worden verkocht, worden niet als aquicultuurprodukten beschouwd als zij in visvijvers alleen in leven worden gehouden en niet wordt getracht om hun maat of gewicht te doen toenemen;
3. *koeling*: procédé dat erin bestaat de temperatuur van de visserijprodukten zodanig te doen dalen dat zij de temperatuur van smeltend ijs benadert;
4. *verse produkten*: visserijprodukten, in gehele staat of na bewerking, daaronder begrepen vacuüm of onder een gewijzigde atmosfeer verpakte produkten, die geen andere op conservering gerichte behandeling hebben ondergaan dan koeling;
5. *bewerkte produkten*: visserijprodukten die een behandeling hebben ondergaan waardoor hun anatomische toestand is gewijzigd, zoals strippen, ontkoppen, in moten verdelen, fileren, hakken, enz.;
6. *verwerkte produkten*: visserijprodukten die als gekoeld of ingevroren produkt, al dan niet samen met andere levensmiddelen, een chemisch of fysisch procédé zoals verhitten, roken, zouten, drogen, marinieren, enz. of een combinatie daarvan hebben ondergaan;
7. *conservering*: procédé dat erin bestaat de produkten in hermetisch gesloten recipiënten te verpakken en hen een warmtebehandeling te laten ondergaan die toereikend is om alle mirco-organismen die zich zouden kunnen vermeerderen, te vernietigen of te inactiveren, ongeacht de temperatuur waarbij het produkt zal worden opgeslagen;
8. *ingevroren produkten*: visserijprodukten die zo zijn ingevroren dat hun kerntemperatuur, na thermische stabilisatie, minimaal -18°C bedraagt;
9. *verpakken*: het beschermen van visserijprodukten door middel van het gebruik van een wikkel, een container of een ander daarvoor geschikt materiaal;
10. *partij*: de hoeveelheid visserijprodukten die is verkregen in praktisch identieke omstandigheden;
11. *zending*: een hoeveelheid visserijprodukten, bestemd voor één of meer afnemers in het land van bestemming, en vervoerd met één en hetzelfde vervoermiddel;
12. *vervoermiddelen*: de voor belading bestemde gedeelten van motorvoertuigen, van spoorvoertuigen en van luchtvaartuigen, alsmede scheepsruimen of containers voor vervoer te land, over zee of door de lucht;
13. *bevoegde instantie*: de centrale instantie van een Lid-Staat die bevoegd is ter zake van het uitvoeren van de veterinaire controles of elke andere instantie waaraan zij deze bevoegdheid heeft overgedragen;
14. *inrichting*: iedere ruimte waar visserijprodukten worden bewerkt, verwerkt, gekoeld, ingevroren, verpakt of opgeslagen. Afslagen en groothandelsmarkten waar produkten uitsluitend worden uitgesteld en in het groot worden verkocht, worden niet als inrichtingen beschouwd;
15. *in de handel brengen*: het in het bezit hebben of uitstallen met het oog op verkoop, het te koop aanbieden, het verkopen, het leveren of het op enigerlei andere wijze in de Gemeenschap op de markt brengen, met uitzondering van de verkoop in het klein en de rechtstreekse overdracht op een lokale markt in kleine hoeveelheden door een visser aan de kleinhandel of de consument, waarop de in de nationale voorschriften inzake de controle op de kleinhandel voorziene gezondheidscontroles moeten worden toegepast;
16. *invoer*: het binnenbrengen op het grondgebied van de Gemeenschap van visserijprodukten uit derde landen;

17. *schoon zeewater*: zeewater of brak water dat geen microbiologische verontreinigingen, schadelijke stoffen en/of toxisch marien plankton bevat in hoeveelheden die de kwaliteit van de visserijproducten uit gezondheidsoogpunt kunnen aantasten, en dat moet worden gebruikt overeenkomstig deze richtlijn;
18. *fabrieksvaartuig*: vaartuig waar visserijproducten één of meer van de volgende behandelingen ondergaan, waarna zij al dan niet worden verpakt: fileren, in moten verdelen, stropen, hakken, invriezen, verwerking.

Niet als fabrieksvaartuigen worden beschouwd:

- visserijvaartuigen waar alleen garnalen en weekdieren aan boord worden gekookt,
- visserijvaartuigen waar alleen aan boord wordt ingevroren.

Artikel 3

1. Voor het in de handel brengen van in hun natuurlijk milieu gevangen visserijproducten gelden de volgende voorwaarden:

- a) de produkten moeten:
- i) zijn gevangen en eventueel aan boord van de vaartuigen zijn uitgebloed, ontkopt, gestript, van de vinnen ontdaan en gekoeld of ingevroren overeenkomstig de door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, vast te stellen hygiënische voorschriften. Daartoe doet de Commissie vóór 1 oktober 1992 voorstellen;
 - ii) in voorkomend geval in overeenkomstig artikel 7 erkende fabrieksvaartuigen zijn behandeld, met inachtneming van de eisen van hoofdstuk I van de bijlage.

Het koken van garnalen en weekdieren aan boord moet geschieden met inachtneming van hoofdstuk III, deel I, punt 5, alsmede hoofdstuk IV, deel IV, punt 7, van de bijlage. Deze vaartuigen worden door de bevoegde instanties onderworpen aan een bijzondere registratie;

- b) tijdens en na het lossen van de produkten dient aan hoofdstuk II van de bijlage te zijn voldaan;
- c) de produkten moeten op hygiënische wijze zijn gehanteerd en in voorkomend geval op hygiënische wijze zijn verpakt, bewerkt, verwerkt, ingevroren, ontdooid of opgeslagen in overeenkomstig artikel 7 erkende inrichtingen, met inachtneming van de eisen van de hoofdstukken III en IV van de bijlage.

De bevoegde instantie kan, in afwijking van hoofdstuk II, punt 2, van de bijlage, toestaan dat verse visserijproducten op de kade worden overgeladen in recipiënten die bestemd zijn om onmiddellijk te worden verzonden naar een erkende inrichting, of een ingeschreven afslag of groothandelsmarkt om aldaar te worden gecontroleerd;

- d) de produkten moeten een gezondheidscontrole hebben ondergaan overeenkomstig hoofdstuk V van de bijlage;
- e) zij moeten op passende wijze zijn verpakt overeenkomstig hoofdstuk VI van de bijlage;
- f) zij moeten zijn voorzien van een identificatie overeenkomstig hoofdstuk VII van de bijlage;
- g) zij moeten zijn opgeslagen en vervoerd onder bevredigende hygiënische omstandigheden overeenkomstig hoofdstuk VIII van de bijlage.

2. Wanneer strippen vanuit technisch en commercieel oogpunt mogelijk is, moet zulks zo snel mogelijk na het vangen of het lossen geschieden.

3. Voor het in de handel brengen van aquicultuurproducten gelden de volgende voorwaarden:

- a) het slachten moet plaatsvinden onder passende hygiënische omstandigheden. De produkten mogen niet met aarde, slijk of uitwerpselen worden bevuild. Indien de produkten niet onmiddellijk na het slachten worden verwerkt, moeten zij gekoeld worden bewaard;
- b) bovendien moeten de produkten voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in lid 1, onder c) tot en met g).

4. a) Voor het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren gelden de bepalingen van Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren ⁽¹⁾.

- b) In geval van verwerking moeten de tweekleppige weekdieren behalve aan punt a) ook voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in lid 1, onder c) tot en met g).

Artikel 4

Visserijproducten die levend in de handel worden gebracht, moeten voortdurend worden gehouden in omstandigheden die optimaal zijn voor hun overleving.

Artikel 5

De onderstaande produkten mogen niet in de handel worden gebracht:

1. giftige vis van de volgende families: Tetraodontidae, Molidae, Diodontidae, Canthigasteridae,
2. visserijproducten die biotoxines bevatten, bij voorbeeld ciguatoxine of spierverslammende toxines.

Nadere voorschriften inzake de soorten waarop dit artikel van toepassing is en inzake de analysemethoden, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 15.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 1 van dit Publikatieblad.

Artikel 6

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de verantwoordelijken van inrichtingen alle nodige maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat de voorschriften van deze richtlijn in alle stadia van de productie van visserijproducten worden nageleefd.

Daartoe dienen deze verantwoordelijken zelf controles uit te oefenen die gebaseerd zijn op de volgende beginselen:

- identificatie van de kritieke punten in hun inrichting aan de hand van de gebruikte fabricageprocedures;
- opstelling en tenuitvoerlegging van methoden om toezicht en controle uit te oefenen op deze kritieke punten;
- monsterneming met het oog op analyse in een door de bevoegde instantie goedgekeurd laboratorium, met het oog op de controle van de reinigings- en desinfectiemethoden en om na te gaan of de in deze richtlijn neergelegde normen worden nageleefd;
- bewaring van schriftelijke of op onuitwisbare wijze geregistreerde stukken met betrekking tot de voorgaande punten, ten einde deze aan de bevoegde instantie te kunnen voorleggen. De resultaten van de verschillende controles en tests zullen met name gedurende ten minste twee jaar worden bewaard.

2. Indien op grond van de eigen controles of van andere gegevens waarover de in lid 1 bedoelde verantwoordelijke personen beschikken, gevaar voor de gezondheid wordt vastgesteld of kan worden vermoed, worden onverminderd de maatregelen als bedoeld in artikel 3, lid 1, vierde alinea, van Richtlijn 89/662/EEG onder officiële controle de passende maatregelen getroffen.

3. De bepalingen ter uitvoering van lid 1, tweede alinea, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 15.

Artikel 7

1. De bevoegde instantie gaat over tot erkenning van een inrichting nadat zij zich ervan heeft vergewist dat die inrichting voldoet aan de bepalingen van deze richtlijn ter zake van de aard van de werkzaamheden die zij uitoefenen. Nieuwe erkenning is nodig wanneer een inrichting andere werkzaamheden gaat verrichten dan die waarvoor de erkenning aanvankelijk gold.

De bevoegde instantie treft de nodige maatregelen als niet meer aan de voorwaarden voor erkenning wordt voldaan. Hiertoe houdt zij met name rekening met de conclusies van een eventuele overeenkomstig artikel 8 uitgevoerde controle.

De bevoegde instantie gaat over tot inschrijving van de collectieve gedeelten van de afslagen en groothandelsmarkten die niet zijn onderworpen aan een erkenningsprocedure, nadat zij zich ervan heeft vergewist dat deze installaties aan deze richtlijn voldoen.

2. De Lid-Staten kunnen evenwel op de uitdrukkelijke voorwaarde dat de produkten afkomstig van fabrieksvaartuigen, inrichtingen, afslagen en groothandelsmarkten voldoen aan de gezondheidseisen van deze richtlijn voor de in de hoofdstukken I tot en met IV van de bijlage bedoelde eisen inzake uitrusting en structuur, aan fabrieksvaartuigen, inrichtingen, afslagen en groothandelsmarkten een aanvullende termijn verlenen die op 31 december 1995 verstrijkt om te voldoen aan de in hoofdstuk IX bedoelde erkenningsvoorwaarden. Voor deze afwijkingen komen alleen fabrieksvaartuigen, inrichtingen, afslagen en groothandelsmarkten in aanmerking die op 31 december 1991 werkzaam zijn en vóór 1 juli 1992 een met redenen omkleed verzoek bij de bevoegde nationale instantie hebben ingediend. Dit verzoek moet vergezeld gaan van een plan en een programma van werkzaamheden met vermelding van de termijnen waarbinnen de fabrieksvaartuigen, inrichtingen, afslagen en groothandelsmarkten aan die eisen kunnen voldoen. Indien financiële bijstand van de Gemeenschap wordt gevraagd, kunnen alleen projecten die voldoen aan de eisen van deze richtlijn worden aanvaard.

3. De bevoegde instantie stelt een lijst op van de door haar erkende inrichtingen met vermelding van het erkenningsnummer.

De lijst met erkende inrichtingen en latere wijzigingen daarop moeten door elke Lid-Staat aan de Commissie worden meegedeeld. De Commissie deelt deze informatie mee aan de andere Lid-Staten.

4. De inrichtingen worden geregeld geïnspecteerd en gecontroleerd onder verantwoordelijkheid van de bevoegde instantie, die vrije toegang dient te hebben tot alle delen van de inrichting, ten einde te kunnen nagaan of aan deze richtlijn wordt voldaan.

Wanneer bij de inspecties en controles blijkt dat niet aan de bij deze richtlijn vastgestelde eisen wordt voldaan, neemt de bevoegde instantie de nodige maatregelen.

5. De leden 1, 3 en 4 gelden eveneens voor fabrieksvaartuigen.

6. De leden 3 en 4 gelden eveneens voor groothandelsmarkten en afslagen.

Artikel 8

1. Deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover dat nodig is voor een eenvormige toepassing van deze richtlijn, in samenwerking met de bevoegde instanties van de Lid-Staten controles ter plaatse uitvoeren. Zij kunnen met name controleren of de inrichtingen de voorschriften van deze richtlijn werkelijk naleven. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen alle nodige bijstand voor de uitvoering van hun taak. De Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van de uitkomsten van de controles.

2. De bepalingen ter uitvoering van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 15.

Artikel 9

1. Richtlijn 89/662/EEG is, wat voor menselijke consumptie bestemde visserijproducten betreft, van toepassing, met name betreffende de organisatie van de door de Lid-Staat van bestemming te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de uit te voeren vrijwaringsmaatregelen.

2. Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

a) in bijlage A wordt het volgende streepje toegevoegd:

„— Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van visserijproducten (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15)”;

b) in bijlage B wordt het volgende streepje geschrapt:

„— visserijproducten bestemd voor menselijke consumptie”.

HOOFDSTUK II

Invoer uit derde landen

Artikel 10

De bepalingen die gelden voor de invoer van visserijproducten uit derde landen moeten ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de productie en het in de handel brengen van communautaire producten.

Visserijproducten die in hun natuurlijk milieu worden gevangen door een onder de vlag van een derde land varende visserijvaartuig moeten worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 18, lid 3, van Richtlijn 90/675/EEG.

Artikel 11

1. De bijzondere voorwaarden voor de invoer van visserijproducten worden voor elk derde land of elke groep van derde landen volgens de procedure van artikel 15 vastgesteld aan de hand van de gezondheidssituatie van het betrokken derde land.

2. Ten einde de voorwaarden voor invoer te kunnen vaststellen en garanties te krijgen omtrent de omstandigheden bij productie, opslag en verzending van voor de Gemeenschap bestemde visserijproducten, voeren deskundigen van de Commissie en de Lid-Staten controles ter plaatse uit.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden aangewezen door de Commissie op voordracht van de Lid-Staten.

Deze controles worden uitgevoerd in opdracht van de Gemeenschap, die er alle kosten van draagt.

De periodiciteit en de wijze van uitvoering van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 15.

3. Bij de vaststelling van de in lid 1 bedoelde voorwaarden voor de invoer van visserijproducten, wordt met name rekening gehouden met:

- a) de wetgeving van het derde land;
- b) de organisatie van de bevoegde instantie van het derde land en haar inspectiediensten, de bevoegdheden van deze diensten en de controle die daarop wordt uitgeoefend, alsmede met de mogelijkheden van deze diensten om de toepassing van hun wetgeving op doelmatige wijze te controleren;
- c) de gezondheidseisen met betrekking tot productie, opslag en verzending die daadwerkelijk worden toegepast op de visserijproducten met bestemming de Gemeenschap;
- d) de garanties die het derde land kan geven met betrekking tot de naleving van de voorschriften van hoofdstuk V van de bijlage.

4. De in lid 1 bedoelde voorwaarden voor invoer omvatten:

- a) de voorwaarden voor afgifte van het gezondheidscertificaat dat de voor de Gemeenschap bestemde zendingen moet vergezellen;
- b) het aanbrengen van een merk ter identificatie van de visserijproducten, met name aan de hand van het erkenningsnummer van de inrichting van herkomst, behalve in het geval van ingevroren visserijproducten, die onmiddellijk aan land worden gebracht voor de conservenindustrie en vergezeld gaan van het onder a) bedoelde certificaat;
- c) de opstelling van een lijst van ingeschreven inrichtingen en, in voorkomend geval, van fabrieksvaartuigen, afslagen of groothandelsmarkten die door de Commissie volgens de procedure van artikel 15 zijn ingeschreven en goedgekeurd.

Te dien einde moeten een of meer lijsten van deze inrichtingen worden opgesteld aan de hand van een mededeling van de bevoegde instanties van het derde land aan de Commissie. Een inrichting kan slechts op een lijst voorkomen als zij officieel is erkend door de bevoegde instantie van het naar de Gemeenschap uitvoerende derde land. Erkenning vindt alleen plaats als aan de volgende eisen is voldaan:

- naleving van voorwaarden die gelijkwaardig zijn aan die welke in deze richtlijn zijn gesteld,
- controle door een officiële controledienst van het derde land.

5. De in lid 4, onder a) en b), bedoelde voorwaarden kunnen volgens de procedure van artikel 15 worden gewijzigd of aangevuld.

De in lid 4, onder c), bedoelde lijst kan door de Commissie worden gewijzigd volgens de voorschriften vastgesteld bij Besluit 90/13/EEG van de Commissie ⁽¹⁾.

6. Om aan specifieke situaties het hoofd te bieden kan invoer rechtstreeks afkomstig uit een inrichting of van een fabrieksvaartuig van een derde land dat niet de in lid 3 bedoelde waarborgen kan bieden, volgens de procedure van artikel 15 worden toegestaan voor zover deze inrichting of dit fabrieksvaartuig na een overeenkomstig lid 2 uitgevoerde inspectie een bijzondere erkenning heeft gekregen. In het besluit waarbij de invoer wordt toegestaan, worden de specifieke invoervoorwaarden vastgesteld welke gelden voor de produkten uit deze inrichting of dit fabrieksvaartuig.

7. In afwachting van de vaststelling van de in lid 1 bedoelde invoervoorwaarden, zien de Lid-Staten erop toe dat op de invoer van visserijprodukten uit derde landen voorwaarden worden toegepast die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke gelden voor de produktie en het in de handel brengen van communautaire produkten.

Artikel 12

1. De voorschriften en beginselen van Richtlijn 90/675/EEG zijn van toepassing, met name betreffende de organisatie van de door de Lid-Staten te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen, alsmede de uit te voeren vrijwaringsmaatregelen.

2. Onverminderd de naleving van de voorschriften en beginselen bedoeld in lid 1 en in afwachting van de tenuitvoerlegging van de in artikel 8, punt 3, en artikel 30 van Richtlijn 90/675/EEG, alsmede in artikel 11 van de onderhavige richtlijn bedoelde besluiten blijven de ter zake dienende nationale bepalingen ter uitvoering van artikel 8, punten 1 en 2, van die richtlijn van toepassing.

HOOFDSTUK III

Slotbepalingen

Artikel 13

Op voorstel van de Commissie wordt de bijlage door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd.

Artikel 14

De Commissie dient, na raadpleging van de Lid-Staten, vóór 1 juli 1992 bij de Raad een verslag in over de minimumeisen inzake structuur en uitrusting waaraan moet worden voldaan door kleine inrichtingen die voor de distributie op de lokale markt zorgen in gebieden waar zich met betrekking tot de voorziening bijzondere moeilijkheden voordoen, eventueel

⁽¹⁾ PB nr. L 8 van 11. 1. 1990, blz. 70.

vergezeld van voorstellen waarover de Raad zich vóór 31 december 1992 volgens de procedure van artikel 43 van het Verdrag uitspreekt.

Artikel 15

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het bij Besluit 68/361/EEG ⁽²⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” te noemen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij stemming in het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 16

Om rekening te houden met een eventueel ontbreken van besluitvorming omtrent de wijze van toepassing van deze richtlijn per 1 januari 1993, kunnen noodzakelijke overgangsmaatregelen volgens de procedure van artikel 15 voor een periode van twee jaar worden vastgesteld.

Artikel 17

De bepalingen van deze richtlijn worden vóór 1 januari 1998 opnieuw bezien door de Raad, die een besluit neemt over voorstellen van de Commissie die zijn gebaseerd op de opgedane ervaring.

⁽²⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

Artikel 18

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 januari 1993 te voldoen aan deze richtlijn. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

2. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 19

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juli 1991.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. DANKERT

BIJLAGE

HOOFDSTUK I

EISEN VOOR FABRIEKVAARTUIGEN

I. Eisen inzake constructie en apparatuur

1. Fabriekvaartuigen moeten ten minste beschikken over:

- a) een ontvangstzone die uitsluitend bestemd is voor het aan boord brengen van de visserijproducten en die qua ontwerp en indeling uit een reeks van boxen van voldoende grootte bestaat, zodat een aan boord gebrachte hoeveelheid visserijproducten van de daarop volgende hoeveelheid kan worden gescheiden. Deze ontvangstzone en de demonteerbare onderdelen ervan moeten gemakkelijk kunnen worden gereinigd. Zij moet zo ontworpen zijn dat zij bescherming biedt tegen het effect van de zonnestralen en van slecht weer, alsmede tegen alle vuil en iedere bron van besmetting;
- b) een systeem voor het transport van de visserijproducten van de ontvangstzone naar de werkplaatsen dat aan de hygiënische voorschriften voldoet;
- c) werkplaatsen die groot genoeg zijn om de bewerking en verwerking van visserijproducten in bevredigende hygiënische omstandigheden te laten verlopen. Deze plaatsen moeten zo zijn ontworpen en ingedeeld dat iedere besmetting van de produkten wordt voorkomen;
- d) opslagplaatsen voor de eindprodukten die van voldoende grootte zijn en die zo zijn ontworpen dat zij gemakkelijk gereinigd kunnen worden. Als aan boord van het vaartuig een installatie voor de behandeling van afvallen in bedrijf is, moeten deze bijprodukten in een daartoe bestemd apart ruim worden opgeslagen;
- e) een opslagruimte voor het verpakkingsmateriaal die afgescheiden is van de ruimten voor de bewerking en de verwerking van de produkten;
- f) speciale apparatuur om de afvallen en de niet voor menselijke consumptie geschikte visserijproducten, hetzij rechtstreeks in zee te storten, hetzij — als de omstandigheden zulks vereisen — in een uitsluitend daartoe bestemd waterdicht vat te storten. Als deze afvallen worden opgeslagen en met het oog op zuivering aan boord worden behandeld, dienen daarvoor aparte ruimten aanwezig te zijn;
- g) een installatie die drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water ⁽¹⁾, of schoon zeewater onder druk levert. De opening voor het pompen van zeewater moet zich op een zodanige plaats bevinden dat de kwaliteit van het gepompte water niet heeft te lijden onder het in zee storten van afvalwater, afval en koelwater van de motoren;
- h) een voldoende aantal kleedlokalen, wastafels en toiletten; deze laatste mogen niet rechtstreeks toegang geven tot de ruimten waar de visserijproducten worden bewerkt, verwerkt of opgeslagen. Bij de wastafels dienen produkten aanwezig te zijn voor het reinigen en afdrogen die voldoen aan de hygiënische voorschriften; de kranen van de wastafels mogen niet met de hand kunnen worden bediend.

2. De plaatsen waar de visserijproducten worden bewerkt en verwerkt of ingevroren/diepgevroren, moeten voorzien zijn van:

- a) een gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten anti-slipvloer, met voorzieningen voor een vlotte waterafvoer. De op de vloer bevestigde structuren en apparaten moeten voorzien zijn van waterloosgaten die groot genoeg zijn om niet met visafval verstopt te raken en om het water gemakkelijk te laten wegvloeien;
- b) wanden en plafonds die gemakkelijk kunnen worden gereinigd, in het bijzonder op de plaatsen waar buizen, kettingen of elektrische leidingen liggen;
- c) hydraulische circuits die dusdanig zijn geplaatst of beschermd dat de visserijproducten niet kunnen worden verontreinigd door een eventuele olie lekkage;
- d) voldoende luchtverversing en, indien nodig, een goede dampafvoer;
- e) voldoende verlichting;
- f) voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van het gereedschap, het materieel en de installaties;
- g) voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen, voorzien van kranen die niet met de hand kunnen worden bediend en van wegwerphanddoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 9. 1980, blz. 11. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1985 (PB nr. L 302 van 15. 11. 1985, blz. 218).

3. De voorzieningen en het gereedschap, bij voorbeeld snijtafels, recipiënten, transportbanden, machines voor het strippen, fileren, enz. moeten vervaardigd zijn uit materiaal dat bestand is tegen corrosie door zeewater; zij moeten gemakkelijk kunnen worden gereinigd en ontsmet en zij moeten in goede staat worden gehouden.
4. Fabrieksvaartuigen waar visserijprodukten worden ingevroren moeten beschikken over
 - a) een koelinstallatie die voldoende krachtig is om de temperatuur van de produkten snel te doen dalen en aldus een kerntemperatuur te bereiken die aan de bepalingen van deze richtlijn voldoet;
 - b) koelinstallaties die voldoende krachtig zijn om de visserijprodukten in de opslagruimen te bewaren bij een temperatuur die aan de bepalingen van deze richtlijn voldoet. De opslagruimen moeten voorzien zijn van een thermograaf die gemakkelijk kan worden afgelezen.

II. Hygiënische eisen voor de behandeling en de opslag van visserijprodukten aan boord

1. Aan boord van het fabrieksvaartuig moet een bevoegd persoon zijn die verantwoordelijk is voor de toepassing van goede fabricagepraktijken op het gebied van visserijprodukten. Hij moet met het nodige gezag bekleed zijn om de bepalingen van deze richtlijn te doen naleven. Hij moet het aan boord uitgevoerde programma voor de inspectie en de verificatie van de kritieke punten, een register met zijn opmerkingen, alsmede de eventueel vereiste temperatuurnoteringen ter beschikking houden van de met de controle belaste personeelsleden.
2. Voor de ruimten en het gereedschap gelden de algemene hygiënische eisen van hoofdstuk III, punt II, onder A, van deze bijlage.
3. Voor het personeel gelden de algemene hygiënische eisen van hoofdstuk III, punt II, onder B, van deze bijlage.
4. Voor het ontkoppen, strippen en fileren gelden de hygiënische eisen van hoofdstuk IV, punten I.2, I.3 en I.4 van deze bijlage.
5. Voor de aan boord verrichte verwerking van visserijprodukten gelden de hygiënische eisen van hoofdstuk IV, punten III, IV en V van deze bijlage.
6. Voor het aan boord verpakken van visserijprodukten gelden de hygiënische eisen van hoofdstuk VI van deze bijlage.
7. Voor de opslag van visserijprodukten aan boord gelden de hygiënische eisen van hoofdstuk VIII, onder 1 en 2, van deze bijlage.

HOOFDSTUK II

EISEN BIJ EN NA AANVOER

1. De voorzieningen voor het lossen en de aanvoer moeten zijn vervaardigd uit materiaal dat gemakkelijk kan worden gereinigd en moeten goed worden onderhouden en schoon zijn.
2. Bij het lossen en de aanvoer moet besmetting van de visserijprodukten worden vermeden; met name moet ervoor worden gezorgd dat:
 - het lossen en de aanvoer snel geschieden,
 - de visserijprodukten onverwijd worden ondergebracht in een beschermde omgeving in de vervoers-, opslag- of verkoopinstallaties of in een inrichting op de, gezien de aard van het produkt, juiste temperatuur, en in voorkomend geval met ijs worden bedekt,
 - geen apparatuur mag worden gebruikt en geen behandelingen worden uitgevoerd die de eetbare delen van de visserijprodukten kunnen aantasten.
3. De delen van de afslagen en groothandelsmarkten waar visserijprodukten met het oog op verkoop worden uitgesteld, moeten aan de volgende eisen voldoen:
 - a) zij moeten overdekt zijn en de wanden moeten gemakkelijk te reinigen zijn;
 - b) de vloeren moeten waterdicht zijn, gemakkelijk te wassen en te ontsmetten, zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien, en beschikken over een hygiënische afvoer voor afvalwater;

- c) zij moeten beschikken over sanitaire voorzieningen met een voldoende aantal wastafels en toiletten met waterspoeling. Bij de wastafels dienen produkten aanwezig te zijn om de handen te reinigen, alsmede wegwerphanddoeken;
 - d) zij moeten goed verlicht zijn om de in hoofdstuk V bedoelde controle van de visserijprodukten te vergemakkelijken;
 - e) zij mogen, wanneer er visserijprodukten worden uitgesteld of opgeslagen, niet voor andere doeleinden worden gebruikt; voertuigen waarvan de uitlaatgassen een negatieve invloed kunnen hebben op de kwaliteit van de visserijprodukten, mogen niet in de ruimten worden toegelaten. Ongewenste dieren moeten buiten de ruimten worden gehouden;
 - f) zij moeten geregeld, en ten minste na elke verkoop, worden gereinigd; kratten moeten na elke verkoop worden gereinigd en van binnen en van buiten gespoeld, met drinkwater of met schoon zeewater; indien nodig moeten ze worden ontsmet;
 - g) in de ruimten moeten, duidelijk zichtbaar, borden zijn aangebracht met de vermelding dat het verboden is te roken, te spuwen, te drinken en te eten;
 - h) zij moeten afgesloten kunnen worden en afgesloten kunnen blijven wanneer de bevoegde instantie dit noodzakelijk acht;
 - i) zij moeten beschikken over een installatie voor de levering van water dat voldoet aan de voorwaarden van hoofdstuk III, punt I, onder 7, van deze bijlage;
 - j) zij moeten beschikken over speciale waterdichte corrosiebestendige containers waarin de niet voor menselijke consumptie geschikte visserijprodukten moeten worden gedeponereerd;
 - k) voor zover zij niet beschikken over eigen lokalen ter plaatse of in de onmiddellijke nabijheid, moeten zij, afhankelijk van de te koop uitgestelde hoeveelheden, ten behoeve van de bevoegde instantie beschikken over een adequaat ingerichte afsluitbare ruimte en over het voor het verrichten van de controles noodzakelijke materiaal.
4. Na de aanvoer, of eventueel na de eerste verkoop moeten de visserijprodukten onmiddellijk onder de in hoofdstuk VIII van deze bijlage vastgestelde voorwaarden naar de plaats van bestemming worden vervoerd.
5. Wanneer echter niet aan de voorwaarden van punt 4 wordt voldaan, moeten de hallen waarin de visserijprodukten eventueel voor hun uitstalling met het oog op verkoop of na de verkoop, in afwachting van hun vervoer naar hun plaats van bestemming, worden opgeslagen, zijn voorzien van koelruimten met een voldoende capaciteit, die voldoen aan de voorwaarden van hoofdstuk III, punt I, onder 3, van deze bijlage. In dat geval moeten de visserijprodukten worden opgeslagen bij een temperatuur welke die van smeltend ijs benadert.
6. De algemene hygiënische eisen van hoofdstuk III, punt II, met uitzondering van punt B. 1. a), zijn mutatis mutandis van toepassing op vishallen of visopslagruimten.
7. Voor groothandelsmarkten waar visserijprodukten worden uitgesteld met het oog op verkoop of waar deze produkten worden opgeslagen, gelden dezelfde bepalingen als die van dit hoofdstuk, onder 3 en 5, alsmede de bepalingen van hoofdstuk III, punt I, onder 4, 10 en 11, van deze bijlage.
- De algemene hygiënische eisen van hoofdstuk III, punt II, van deze bijlage zijn mutatis mutandis van toepassing op groothandelsmarkten.

HOOFDSTUK III

ALGEMENE EISEN VOOR INRICHTINGEN AAN DE WAL

I. Algemene eisen voor ruimten en materieel

De inrichtingen moeten ten minste voorzien zijn van:

1. werkplaatsen die groot genoeg zijn om de beroepsactiviteiten in bevredigende hygiënische omstandigheden te laten verlopen. Deze plaatsen moeten zo zijn ontworpen en ingericht dat besmetting van het produkt wordt voorkomen en dat de schone en de vuile sector duidelijk van elkaar gescheiden zijn;
2. op de plaatsen waar de produkten worden behandeld, bewerkt en verwerkt:
 - a) vloeren van waterdicht, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien of die toegerust zijn met een voorziening voor de afvoer van het water;

- b) gemakkelijk te reinigen, duurzame en ondoordringbare wanden met gladde oppervlakken;
 - c) een gemakkelijk te reinigen plafond;
 - d) deuren van onaantastbaar, gemakkelijk te reinigen materiaal;
 - e) voldoende luchtverversing en, indien nodig, een goede dampafvoer;
 - f) voldoende verlichting;
 - g) een voldoende aantal voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de handen; in de werkruimten en in de toiletten mogen de kranen niet met de hand kunnen worden bediend; er moeten wegwerphanddoeken beschikbaar zijn;
 - h) voorzieningen voor het reinigen van het gereedschap, het materieel en de installaties;
3. in koelruimten waar visserijproducten worden opgeslagen:
- dezelfde voorzieningen als bedoeld in punt 2, onder a), b), c), d) en f);
 - eventueel, een koelinstallatie die krachtig genoeg is om de produkten onder de in deze richtlijn voorgeschreven temperaturomstandigheden te bewaren;
4. passende voorzieningen ter bescherming tegen ongewenste dieren, zoals insecten, knaagdieren, vogels, enz.;
5. voorzieningen en gereedschap, zoals snijtafels, recipiënten, transportbanden en messen, van corrosiebestendig materiaal, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en ontsmet;
6. speciale waterdichte containers van corrosiebestendig materiaal voor visserijproducten die niet bestemd zijn voor menselijke consumptie en een speciale ruimte voor de opslag van deze containers indien deze niet op zijn minst aan het eind van elke werkdag worden afgevoerd;
7. een installatie die, onder druk en in voldoende hoeveelheden, drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG of eventueel schoon, dan wel via een adequaat zuiveringssysteem schoongemaakt zeewater levert. Bij wijze van uitzondering is evenwel toegestaan dat voor het opwekken van stoom, voor de bestrijding van brand en voor het koelen van koelmachines een installatie aanwezig is die niet-drinkbaar water levert, mits de daartoe aangebrachte leidingen het onmogelijk maken dit water voor andere doeleinden te gebruiken en geen gevaar opleveren voor besmetting van de produkten. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten duidelijk te onderscheiden zijn van die voor drinkwater of schoon zeewater;
8. een systeem voor de hygiënische afvoer van afvalwater;
9. een voldoende aantal kleedlokalen met gladde, ondoordringbare en afwasbare wanden en vloeren, wastafels en toiletten met waterspoeling. De toiletten mogen niet rechtstreeks toegang geven tot de werkruimten. Bij de wastafels dienen produkten aanwezig te zijn voor het reinigen van de handen, en ook wegwerphanddoeken; de kranen mogen niet met de hand kunnen worden bediend;
10. indien de hoeveelheid bewerkte produkten de regelmatige of permanente aanwezigheid vergt, een adequaat ingerichte afsluitbare ruimte die uitsluitend ter beschikking van de inspectiedienst staat;
11. passende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de vervoermiddelen. Deze voorzieningen zijn evenwel niet verplicht indien er voorschriften bestaan op grond waarvan de vervoermiddelen moeten worden gereinigd en ontsmet in officieel door de bevoegde instantie erkende ruimten;
12. in inrichtingen waar levende dieren zoals schaaldieren en vissen worden gehouden, moeten geschikte installaties beschikbaar zijn die de dieren maximale overlevingskansen geven, met water van een zodanige kwaliteit dat de dieren niet in aanraking komen met schadelijke organismen of stoffen.

II. Algemene hygiënische eisen

A. Algemene hygiënische eisen voor ruimten en materieel

1. Vloeren, wanden, plafonds en scheidswanden, materieel en werktuigen die bij de be- en verwerking van visserijproducten worden gebruikt, moeten goed schoon worden gehouden en goed worden onderhouden, zodat zij geen oorzaak kunnen zijn van besmetting van de produkten.
2. Knaagdieren, insecten en ander ongedierte moeten systematisch worden verdelgd. Rattenverdelgsmiddelen, insecticiden, ontsmettingsmiddelen en andere enigszins giftige stoffen moeten worden opgeslagen in ruimten of kasten die kunnen worden afgesloten. Het gebruik ervan mag geen gevaar opleveren voor besmetting van de produkten.

3. Werkplaatsen, gereedschap en materieel mogen uitsluitend voor de be- en verwerking van visserijprodukten worden gebruikt. Zij mogen evenwel, als de bevoegde instantie daarvoor toestemming heeft verleend, gelijktijdig of op andere tijdstippen worden gebruikt voor de bereiding van andere levensmiddelen.
4. Er mag uitsluitend drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG of schoon zeewater worden gebruikt. Bij wijze van uitzondering mag evenwel niet-drinkbaar water worden gebruikt voor het koelen van de machines, het opwekken van stoom en het bestrijden van brand, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van het water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar opleveren voor besmetting van de produkten.
5. Reinigings- en ontsmettingsmiddelen en soortgelijke middelen moeten door de bevoegde instantie zijn goedgekeurd en zo worden gebruikt dat de uitrusting, het materieel en de produkten er niet door worden aangetast.

B. Algemene hygiënische eisen voor het personeel

1. De grootst mogelijke zindelijkheid is vereist voor het personeel, en met name:
 - a) dient het personeel, en met name de personen die betrokken zijn bij het hanteren van visserijprodukten die besmet kunnen raken, geschikte en schone werkkleding en een schoon hoofddeksel te dragen dat de haren volledig bedekt;
 - b) dient het bij het hanteren en de bewerking van visserijprodukten betrokken personeel ten minste telkens voordat de werkzaamheden worden hervat, zijn handen te wassen; wonden aan de handen moeten worden afgedekt met waterdicht wondverband;
 - c) mag in de werk- en opslagruimten niet worden gerookt, gespuwd, gedronken en gegeten.
2. De werkgever dient de nodige maatregelen te nemen om te voorkomen dat personen die een bron van besmetting zouden kunnen zijn, bij de be- en verwerking en het hanteren van visserijprodukten worden betrokken, totdat is aangetoond dat die personen dat werk kunnen verrichten zonder gevaar voor besmetting.

Bij aanwerving dienen personen die betrokken zijn bij de be- en verwerking en het hanteren van visserijprodukten door middel van een medisch attest te bewijzen dat niets hun tewerkstelling in de weg staat. Het medisch toezicht op bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is, of voor derde landen onder de volgens de procedure van artikel 15 vast te stellen bijzondere waarborgen.

HOOFDSTUK IV

BIJZONDERE EISEN VOOR HET HANTEREN VAN VISSERIJPRODUKTEN IN INRICHTINGEN OP DE WAL

I. Eisen ten aanzien van verse produkten

1. Wanneer gekoelde onverpakte produkten niet onmiddellijk na aankomst in de inrichtingen worden verdeeld, verzonden, bewerkt of verwerkt, moeten zij onder ijs worden opgeslagen of uitgesteld in een koelruimte van de inrichting. Het ijs moet zo vaak als nodig worden vervangen; het gebruikte ijs, met of zonder zout, moet zijn bereid met drinkwater of schoon zeewater en moet onder hygiënische omstandigheden worden opgeslagen in speciaal daarvoor bestemde containers; deze containers moeten schoon worden gehouden en goed worden onderhouden. Voorverpakte verse produkten moeten worden gekoeld met ijs of met een mechanisch koelapparaat waarmee vergelijkbare temperatuursomstandigheden worden verkregen.
2. Indien de bewerkingen zoals het ontkoppen en het strippen niet aan boord zijn uitgevoerd, moet daarbij de nodige hygiëne in acht worden genomen; de produkten moeten onmiddellijk daarna uitvoerig worden gewassen met drinkwater of schoon zeewater.
3. Bewerkingen zoals het fileren en in moten verdelen dienen met de nodige voorzorgen te worden omgeven om besmetting of verontreiniging van de filets en de moten te voorkomen en elders te geschieden dan met name het ontkoppen en het strippen. Filets en moten mogen niet langer op de werktafel blijven dan nodig is voor de bewerking. Filets en moten die bestemd zijn om vers te worden verkocht, moeten zo spoedig mogelijk na de bewerking worden gekoeld.
4. De ingewanden en de delen die een gevaar voor de volksgezondheid kunnen vormen, moeten worden afgezonderd en uit de buurt worden gehouden van de voor menselijke consumptie bestemde produkten.
5. De voor verdeling of opslag van verse visserijprodukten gebruikte recipiënten moeten zo zijn ontworpen, dat zowel de bescherming tegen besmetting als de bewaring van de produkten in bevredigende hygiënische omstandigheden gegarandeerd zijn, en met name dat het smeltwater gemakkelijk kan wegvloeien.

6. Tenzij bijzondere voorzieningen aanwezig zijn voor de continue afvoer van afval, moet dat afval worden opgeslagen in waterdichte, van een deksel voorziene recipiënten, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en ontsmet. Het afval moet geregeld worden verwijderd van de werkplaatsen. Het moet ofwel continu, ofwel zodra de recipiënten vol zijn, en op zijn minst aan het eind van elke werkdag worden afgevoerd in de containers of naar de ruimte als bedoeld in hoofdstuk III, punt I, onder 6, van de bijlage. De recipiënten, containers en/of ruimte voor het afval moeten na gebruik telkens zorgvuldig worden gereinigd en, zo nodig, ontsmet. Het opgeslagen afval mag geen bron van besmetting voor de inrichting vormen of hinder voor de omgeving veroorzaken.

II. Eisen ten aanzien van ingevroren produkten

1. De inrichtingen moeten beschikken over:

- a) een koelinstallatie die voldoende krachtig is om de temperatuur van de produkten snel te doen dalen tot de in deze richtlijn genoemde temperaturen;
- b) koelinstallaties die voldoende krachtig zijn om de produkten in de opslagruimten te bewaren bij een temperatuur die, ongeacht de buitentemperatuur, niet hoger is dan de in deze richtlijn genoemde temperatuur.

Voor hele vissen die ingevroren worden in pekel en verder worden verwerkt tot conserven kunnen echter hogere temperaturen dan die welke bij deze richtlijn zijn voorgeschreven worden aanvaard, doch niet hoger dan -9°C , zulks omwille van technische redenen die verband houden met de wijze van invriezen en het behandelen van deze produkten.

2. Verse produkten die moeten worden ingevroren of diepgevroren, moeten voldoen aan de in punt I van dit hoofdstuk vastgestelde eisen.
3. De opslagruimten moeten voorzien zijn van een thermograaf die gemakkelijk kan worden afgelezen. Het warmtegevoelige deel van de thermograaf moet zich bevinden in de zone waar de temperatuur het hoogst is.

De geregistreeerde temperatuurgegevens moeten, ten minste zolang de produkten houdbaar blijven, ter beschikking worden gehouden van de met de controle belaste beambten.

III. Eisen ten aanzien van ontdooide produkten

Inrichtingen die visserijprodukten ontdooien, moeten aan de volgende eisen voldoen:

1. de visserijprodukten moeten worden ontdooid onder passende hygiënische omstandigheden: besmetting van de produkten moet worden vermeden en er moet worden gezorgd voor een goede afvoer van het smeltwater.

Tijdens het ontdooien mag de temperatuur van deze produkten niet bovenmatig toenemen;

2. na het ontdooien moeten de produkten worden gehanteerd overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn. Als ze worden bewerkt of verwerkt, moet dat zo snel mogelijk geschieden. Als de produkten rechtstreeks in de handel worden gebracht, moet een duidelijk zichtbare vermelding met betrekking tot de ontdooide staat van de vis op de verpakking voorkomen, overeenkomstig artikel 5, lid 3, van Richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen, alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame⁽¹⁾.

IV. Eisen ten aanzien van verwerkte produkten

1. Verse, bevroren of ontdooide produkten voor verwerking moeten voldoen aan de in punt I of II van dit hoofdstuk vastgestelde eisen.
2. Als een behandeling wordt toegepast om de ontwikkeling van ziekteverwekkende micro-organismen tegen te gaan, of als een dergelijke behandeling een belangrijk element van de conservering van het produkt is, moet deze behandeling als wetenschappelijk zijn erkend, of in het geval van een behandeling van produkten bedoeld in hoofdstuk I, punt 1, onder b) en c), van de bijlage van Richtlijn 91/492/EEG, die niet zijn heruitgezet of gezuiverd, moet deze behandeling worden goedgekeurd volgens de procedure van artikel 15 binnen een termijn van vier maanden na ontvangst van het verzoek van een Lid-Staat.

De persoon die verantwoordelijk is voor de inrichting moet een register van de toegepaste behandelingen bijhouden. Al naar gelang de soort behandeling die is toegepast moeten de duur en de temperatuur van een warmtebehandeling, de zoutconcentratie, de pH en het watergehalte worden opgetekend en gecontroleerd. Deze registers moeten ter beschikking van de bevoegde instantie worden gehouden gedurende een periode die ten minste even lang is als de conserveringsperiode van het produkt.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/72/EEG (PB nr. L 42 van 16. 1. 1991, blz. 27).

3. Op de verpakking van produkten waarvan de houdbaarheid slechts voor een beperkte periode wordt gegarandeerd na toepassing van een behandeling zoals zouten, roken, drogen of marinieren, moet een goed zichtbaar opschrift worden aangebracht met gegevens over de opslagvoorwaarden, overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG.

Bovendien moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan.

4. *Conserven*

Bij de vervaardiging van visserijprodukten die in hermetisch gesloten recipiënten gesteriliseerd worden, moet ervoor worden gezorgd dat:

- a) het voor de bereiding van de conserven gebruikte water drinkwater is;
- b) een verantwoord warmtebehandelingsprocédé wordt toegepast dat voldoet aan belangrijke criteria zoals de verwarmingstijd, de temperatuur, het vullen, de grootte van de recipiënten, enz., en dat de desbetreffende gegevens worden geregistreerd. De toegepaste behandeling moet volstaan om ziekteverwekkende kiemen en de sporen van pathogene micro-organismen te vernietigen of te inactiveren. Op de verwarmingsapparatuur dient een voorziening aanwezig te zijn aan de hand waarvan kan worden nagegaan of de recipiënten wel een deugdelijke warmtebehandeling hebben ondergaan. Na de warmtebehandeling dienen de recipiënten met drinkwater te worden afgekoeld, onverminderd de aanwezigheid van chemische additieven die gebruikt worden overeenkomstig de goede technologische praktijken ter voorkoming van corrosie van apparatuur en recipiënten;
- c) verdere steekproefcontroles worden uitgevoerd door de fabrikant ten einde vast te stellen of de verwerkte produkten een doeltreffende behandeling hebben ondergaan; deze controles worden verricht aan de hand van:
 - incubatietests: incubatie dient te geschieden bij 37 °C gedurende zeven dagen of bij 35 °C gedurende tien dagen, of bij elke andere gelijkwaardige combinatie;
 - microbiologisch onderzoek van de inhoud van de recipiënten in het laboratorium van de inrichting of in een ander erkend laboratorium;
- d) de dagproductie wordt bemonsterd met een van tevoren bepaalde frequentie om na te gaan of het felsen op doeltreffende wijze plaatsvindt; daartoe moet adequate apparatuur aanwezig zijn om dwarsdoorsneden van de felsnaad van gesloten recipiënten te kunnen onderzoeken;
- e) recipiënten worden gecontroleerd op eventuele beschadiging;
- f) alle recipiënten die een warmtebehandeling onder vrijwel identieke omstandigheden hebben ondergaan, worden voorzien van een merkteken ter identificatie van de partij, overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 89/396/EEG van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort, te identificeren ⁽¹⁾.

5. *Roken*

Het roken moet geschieden in een afgescheiden ruimte of op een speciale plaats die, indien nodig, is voorzien van een ventilatiesysteem om te voorkomen dat de bij de verbranding vrijkomende rook en warmte terechtkomen in de andere ruimten en plaatsen waar de visserijprodukten worden bewerkt, verwerkt of opgeslagen.

- a) Bij het roken van vis gebruikt materiaal voor de ontwikkeling van rook mag niet worden opgeslagen op de plaats waar de vis wordt gerookt en moet zo worden gebruikt dat de produkten daarbij niet worden besmet.
- b) Materiaal voor de ontwikkeling van rook door verbranding van hout dat is geveerd, gelakt, gelijmd of dat enige andere bewerking met chemische conserveringsmiddelen heeft ondergaan, moet verboden worden.
- c) Na het roken moeten de produkten snel worden afgekoeld tot de temperatuur die vereist is voor de conservering van de produkten, voordat deze verpakt worden.

6. *Zouten*

- a) Zouten dient te geschieden op andere plaatsen dan die waar de andere behandelingen plaatsvinden en van die plaatsen voldoende verwijderd zijn.
- b) Bij de behandeling van visserijprodukten gebruikt zout moet schoon zijn en moet zo worden opgeslagen, dat besmetting wordt voorkomen. Het mag niet opnieuw gebruikt worden.
- c) De zoutkuipen moeten zo zijn gebouwd, dat elke mogelijke verontreiniging van de visserijprodukten tijdens het zoutingsproces wordt voorkomen.
- d) De zoutkuipen en de plaatsen waar het zouten plaatsvindt, moeten vooraf gereinigd worden.

⁽¹⁾ PB nr. L 186 van 30. 6. 1989, blz. 21.

7. Gekookte schaal- en weekdierprodukten

Bij het koken van schaal- en weekdieren dienen de volgende voorschriften in acht te worden genomen:

- a) Na het koken moeten de produkten snel worden afgekoeld. Het daartoe gebruikte water moet drinkwater of schoon zeewater zijn. Indien geen andere conserveringsmiddelen worden gebruikt, moet de afkoeling worden voortgezet totdat de temperatuur van smeltend ijs wordt bereikt;
- b) De schalen en schelpen dienen op hygiënische wijze te worden verwijderd, zodat besmetting van het produkt wordt voorkomen. Indien dit met de hand gebeurt, moet het personeel de handen zeer zorgvuldig wassen en moeten alle gebruikte werkoppervlakken zorgvuldig worden gereinigd. Indien machines worden gebruikt moeten deze met korte tussenpozen worden gereinigd en na elke werkdag worden ontsmet.

Na het verwijderen van schalen of schelpen moeten de gekookte produkten onmiddellijk worden ingevroren of afgekoeld tot een temperatuur waarbij geen ziektekiemen meer kunnen groeien en moeten zij in daartoe geschikte ruimten worden opgeslagen;

- c) De fabrikant moet zijn produkten periodiek aan microbiologische controles onderwerpen, met inachtneming van de normen die overeenkomstig hoofdstuk V, punt 4, van deze bijlage moeten worden vastgesteld.

8. Vispulp

Bij de vervaardiging van vispulp, verkregen door het visvlees mechanisch van de graten te scheiden, moet aan de volgende voorwaarden worden voldaan:

- a) het mechanisch van de graten scheiden van de visvleesresten moet zonder onredelijk oponthoud geschieden na het fileren, met gebruikmaking van een grondstof zonder de ingewanden. Indien gebruik wordt gemaakt van de gehele vis, moet die vooraf worden gestript en gewassen;
- b) de machines moeten met korte tussenpozen en ten minste om de twee uur worden gereinigd;
- c) de pulp moet zo spoedig mogelijk na de vervaardiging worden ingevroren of worden verwerkt in een produkt dat voor invriezen of een stabiliserende behandeling is bestemd.

V. Eisen met betrekking tot parasieten

1. Tijdens de productie en voordat zij voor menselijke consumptie in de handel worden gebracht, moeten de vissen en visserijprodukten aan een visuele controle worden onderworpen voor de opsporing en de verwijdering van zichtbare parasieten.

Vissen die duidelijk drager zijn van parasieten of de delen van vissen die duidelijk drager zijn van parasieten en die zijn verwijderd, mogen niet voor menselijke consumptie in de handel worden gebracht.

De wijze waarop deze controle wordt verricht wordt aan de hand van een voorstel dat de Commissie vóór 1 oktober 1992 zal indienen, vastgesteld volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn.

2. De in punt 3 bedoelde vissen en visprodukten die bestemd zijn voor verbruik in ongewijzigde staat, moeten bovendien gedurende ten minste 24 uur een zodanige vriesbehandeling hebben ondergaan dat de interne temperatuur van de vis ten hoogste -20°C bedraagt. Deze vriesbehandeling moet worden toegepast op het rauwe produkt of op het eindprodukt.
3. Onderstaande vissen en produkten moeten aan de voorwaarden van punt 2 voldoen:
 - a) vis bestemd om rauw of vrijwel rauw te worden verbruikt, zoals jonge haring (maatje);
 - b) de volgende soorten, als zij een koud rookproces ondergaan waarbij de interne temperatuur van de vis onder 60°C blijft:
 - haring,
 - makreel,
 - sprout,
 - wilde Atlantische en Pacifische zalm;
 - c) gemarineerde en/of gezouten haring, als de toegepaste behandeling niet volstaat om de larven van nematoden te doden.

Deze lijst kan in het licht van wetenschappelijke gegevens worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn. Volgens dezelfde procedure worden criteria vastgesteld aan de hand waarvan kan worden bepaald welke behandelingen als doeltreffend of als ondoeltreffend moeten worden beschouwd voor het doden van nematoden.

4. De fabrikanten dienen erop toe te zien dat de in punt 3 bedoelde vis en visprodukten, of de bij de vervaardiging daarvan gebruikte grondstoffen, de in punt 2 bedoelde behandeling hebben ondergaan voordat zij voor consumptie in de handel worden gebracht.
5. De in punt 3 bedoelde visserijprodukten moeten, wanneer zij in de handel worden gebracht, vergezeld gaan van een verklaring van de fabrikant waaruit blijkt welke behandeling zij hebben ondergaan.

HOOFDSTUK V

GEZONDHEIDSCONTROLE EN CONTROLE OP DE PRODUKTIE-EISEN

I. Algemene controle

De bevoegde instantie stelt een controleregeling in om na te gaan of aan het bepaalde in deze richtlijn wordt voldaan.

Deze controleregeling omvat met name:

1. controle van de vissersvaartuigen met dien verstande dat de controle bij verblijf in de haven kan geschieden;
2. controle op de naleving van de voorschriften bij aanvoer en eerste verkoop;
3. geregelde controle van de inrichtingen ten einde met name na te gaan:
 - a) of nog steeds aan de voorwaarden voor erkenning wordt voldaan,
 - b) of bij het hanteren van de visserijprodukten de voorschriften in acht worden genomen,
 - c) of wordt voldaan aan de voorschriften op het gebied van de reiniging van de ruimten, de installaties en de werktuigen, en op het gebied van de hygiëne van het personeel,
 - d) of de merken op de juiste wijze worden aangebracht;
4. controle op de groothandelsmarkten en afslagen;
5. controle op de opslag en het vervoer.

II. Speciale voorwaarden

1. *Organoleptische controles*

Onverminderd de in Verordening (EEG) nr. 103/76 van de Raad van 19 januari 1976 houdende vaststelling van gemeenschappelijke handelsnormen voor bepaalde soorten verse of gekoelde vis⁽¹⁾ bedoelde afwijkingen moet elke partij visserijprodukten bij aanvoer of voor het tijdstip van eerste verkoop ter keuring aan de bevoegde instantie worden aangeboden, ten einde vast te stellen of de produkten geschikt zijn voor menselijke consumptie. Deze keuring bestaat uit een organoleptische beoordeling door middel van monsters.

Visserijprodukten die qua versheid voldoen aan de gemeenschappelijke handelsnormen die zijn vastgesteld ter toepassing van artikel 2 van Verordening (EEG) nr. 3796/81, worden geacht te voldoen aan de organoleptische eisen die overeenkomstig deze richtlijn in acht moeten worden genomen.

Voor visserijprodukten waarvoor geen harmonisatie heeft plaatsgevonden in het kader van Verordening (EEG) nr. 3796/81, kan de Commissie zonodig volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn specifieke organoleptische eisen vaststellen.

De organoleptische beoordeling moet na de eerste verkoop van de visserijprodukten worden herhaald indien wordt geconstateerd dat niet aan het bepaalde in deze richtlijn is voldaan of indien dat nodig wordt geacht. Na eerste verkoop moeten de visserijprodukten ten minste voldoen aan de laagste versheidseisen die zijn vastgesteld uit hoofde van voornoemde verordening.

Indien bij de organoleptische beoordeling blijkt dat de visserijprodukten niet geschikt zijn voor menselijke consumptie, moeten er maatregelen worden getroffen om deze uit de markt te nemen en op zodanige wijze te denatureren dat zij niet meer voor menselijke consumptie kunnen worden gebruikt.

Als op grond van de organoleptische beoordeling enige twijfel bestaat over de versheid van de visserijprodukten, kunnen chemische of microbiologische controles worden uitgevoerd.

2. *Controles op parasieten*

Voordat zij voor menselijke consumptie in de handel worden gebracht, moeten de vissen en visserijprodukten aan een visuele controle worden onderworpen voor de opsporing van zichtbare parasieten.

⁽¹⁾ PB nr. L 20 van 28. 1. 1976, blz. 29. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 33/89 (PB nr. L 5 van 7. 1. 1989, blz. 18).

Vissen die duidelijk drager zijn van parasieten of de delen van vissen die duidelijk drager zijn van parasieten en die zijn verwijderd, mogen niet voor menselijke consumptie in de handel worden gebracht.

De wijze waarop deze controle wordt verricht wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn.

3. *Chemische controles*

A. Er worden monsters genomen die in een laboratorium worden onderzocht, ten einde de volgende parameters te controleren:

a) TVB-N (Total Volatile Basic Nitrogen) en TMA-N (Trimethylamine-Nitrogen).

De waarden van deze parameters moeten volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn per soortencategorie worden gepreciseerd.

b) Histamine

Per partij moeten negen monsters worden genomen:

- de gemiddelde concentratie mag niet hoger zijn dan 100 ppm;
- bij ten hoogste twee monsters mag de concentratie meer dan 100 ppm, doch niet meer dan 200 ppm bedragen;
- bij geen enkel monster mag de concentratie meer dan 200 ppm bedragen.

Deze maximumconcentraties gelden alleen voor vissoorten die behoren tot de families Scombridae en Clupeidae. De vissen van deze families die een enzymatische rijping in pekel hebben ondergaan, mogen echter hogere histamineconcentraties bevatten, die evenwel het dubbele van bovengenoemde waarden niet mogen overschrijden. De onderzoeken moeten worden verricht met behulp van wetenschappelijk erkende methoden die hun deugdelijkheid hebben bewezen, zoals de HPLC (hogedruk-vloeistofchromatografie).

B. In het aquatisch milieu aanwezige contaminanten

Onverminderd de communautaire voorschriften inzake de waterbescherming en het waterbeheer, met name wat betreft de verontreiniging van het aquatisch milieu, mogen de eetbare gedeelten van visserijproducten geen in het aquatisch milieu aanwezige contaminanten zoals zware metalen en organische halogenen bevatten in zodanige hoeveelheden dat de berekende opname bij de voeding de voor de mens aanvaardbare dagelijkse inname of wekelijkse inname overtreft.

De Lid-Staten moeten een bewakingsprogramma opstellen om de mate van besmetting van visserijproducten door contaminanten te controleren.

C. Volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn wordt uiterlijk op 31 december 1992 het volgende vastgesteld:

- a) de voor chemische controles toe te passen analysemethoden, en de bemonsteringsschema's;
- b) de als criterium aan te houden chemische waarden.

4. *Microbiologische controles*

Volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn kunnen, indien dit nodig is voor de bescherming van de volksgezondheid, microbiologische criteria inclusief bemonsteringsschema's en analysemethoden worden vastgesteld.

Te dien einde dient de Commissie vóór 1 oktober 1992 passende ontwerp-maatregelen in.

HOOFDSTUK VI

VERPAKKEN

1. Het verpakken moet plaatsvinden onder bevredigende hygiënische omstandigheden, zodat elke besmetting van de visserijproducten wordt voorkomen.
2. Het verpakkingsmateriaal en de producten die met de visserijproducten in contact kunnen komen, moeten aan alle hygiënische voorschriften voldoen, en met name:
 - mogen zij geen verandering kunnen brengen in de organoleptische kenmerken van de bereidingen en de visserijproducten;
 - mogen zij geen voor de menselijke gezondheid schadelijke stoffen op de visserijproducten kunnen overbrengen;
 - moet het voldoende stevig zijn om de visserijproducten een doeltreffende bescherming te bieden.

3. Het verpakkingsmateriaal mag geen tweede maal worden gebruikt tenzij het gaat om speciale ondoordringbare, gladde recipiënten van corrosiebestendig materiaal die gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn, die na reiniging en ontsmetting opnieuw kunnen worden gebruikt. Verpakkingsmateriaal voor verse producten onder ijs moet zo zijn ontworpen dat het smeltwater kan wegvloeien.
4. Nog niet gebruikt verpakkingsmateriaal moet worden opgeslagen in een aparte ruimte, die gescheiden is van de produktieplaats en moet worden beschermd tegen stof en besmetting.

HOOFDSTUK VII

IDENTIFICATIE

Onverminderd het bepaalde in Richtlijn 79/112/EEG, moet, met het oog op de keuring, aan de hand van het merk of van de geleidedocumenten kunnen worden nagegaan van welke inrichting de visserijprodukten afkomstig zijn. Op de verpakking of op de geleidedocumenten moeten daartoe de volgende gegevens zijn vermeld:

- het land van verzending,
- het officiële erkenningsnummer van de inrichting, of, indien zoals bedoeld in artikel 7, lid 1, derde alinea, van deze richtlijn de afslagen en groothandelsmarkten apart worden geregistreerd, het registratienummer van de afslag of de groothandelsmarkt.

HOOFDSTUK VIII

OPSLAG EN VERVOER

1. Visserijprodukten moeten tijdens opslag en vervoer op de bij deze richtlijn voorgeschreven temperaturen worden gehouden, met name:
 - voor verse of ontdooide visserijprodukten en voor produkten van gekookte en gekoelde schaal- en weekdieren: op de temperatuur van smeltend ijs;
 - voor ingevroren visserijprodukten, met uitzondering van ingevroren vis in pekels bestemd voor de fabricage van conserven: op een constante temperatuur van -18°C of lager in alle delen van het produkt, met eventueel korte schommelingen naar boven van maximaal 3°C tijdens het vervoer;
 - voor verwerkte produkten: op de door de fabrikant aangegeven temperatuur of, wanneer de omstandigheden zulks vereisen, op de volgens de procedure van artikel 15 van deze richtlijn vastgestelde temperatuur.
2. Wanneer ingevroren visserijprodukten van een koelhuis naar een erkende inrichting worden vervoerd om er bij aankomst te worden ontdooid met het oog op bewerking en/of verwerking en wanneer de af te leggen afstand niet meer bedraagt dan 50 km of niet meer dan een uur in beslag neemt, kan de bevoegde instantie een afwijking van de eisen van punt 1, tweede streepje, toekennen.
3. De produkten mogen niet worden opgeslagen of vervoerd met andere produkten die hun hygiënische kwaliteit nadelig kunnen beïnvloeden of die deze produkten kunnen besmetten, tenzij ze zo zijn verpakt dat voldoende bescherming wordt geboden.
4. Voertuigen die voor het vervoer van visserijprodukten worden gebruikt, moeten op zodanige wijze zijn gebouwd en ingericht, dat de bij deze richtlijn voorgeschreven temperaturen tijdens de hele duur van het vervoer kunnen worden gehandhaafd. Indien de produkten worden gekoeld met ijs, moet ervoor worden gezorgd dat het smeltwater kan wegvloeien, zodat het niet in contact blijft met de produkten. De binnenwanden van de vervoermiddelen moeten op zodanige wijze zijn afgewerkt, dat de hygiënische kwaliteit van de visserijprodukten niet nadelig wordt beïnvloed. Zij moeten glad zijn en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten.
5. Vervoermiddelen voor visserijprodukten mogen niet worden gebruikt voor het vervoer van andere produkten die de visserijprodukten zouden kunnen aantasten of besmetten, tenzij door grondige reiniging en vervolgens ontsmetting kan worden gegarandeerd dat de visserijprodukten niet zullen worden besmet.

6. Visserijprodukten mogen niet worden vervoerd in voertuigen of containers die niet schoon zijn en die ontsmet hadden moeten zijn.
7. De omstandigheden waarin visserijprodukten die levend in de handel worden gebracht, worden vervoerd, mogen deze produkten niet nadelig beïnvloeden.

HOOFDSTUK IX

PUNTEN VAN BIJLAGE I WAAROP AFWIJINGEN MOGELIJK ZIJN EN EVENTUELE VOORWAARDEN IN GEVAL VAN AFWIJING

Ad hoofdstuk I, deel I, van de bijlage

1. *Punt 1, onder a)*
op voorwaarde dat de produkten worden beschermt tegen zon, slecht weer, alsmede tegen alle vuil en iedere bron van besmetting.
2. *Punt 1, onder c)*
op voorwaarde dat besmetting van de produkten wordt voorkomen.
3. *Punt 1, onder d), eerste zin*
op voorwaarde dat de eindprodukten aan boord onder de vereiste temperatuur worden opgeslagen.
4. *Punt 1, onder g), laatste zin*
op voorwaarde dat de produkten niet kunnen worden besmet door afvalwater, afval of koelwater van de motoren.
5. *Punt 1, onder h)*
op voorwaarde dat het personeel dat de visserijprodukten hanteert, na gebruik van de toiletten zijn handen kan wassen.
6. *Punt 2, onder a)*
op voorwaarde dat de vloeren op adequate wijze worden gereinigd en ontsmet.
7. *Punt 2, onder b), c) en d)*
8. *Punt 2, onder g), betreffende kranen en handdoeken*
9. *Punt 3*
op voorwaarde dat de voorzieningen en het gereedschap in goede staat worden gehouden.

Ad hoofdstuk II van de bijlage

10. *Punt 3, onder a)*
op voorwaarde dat de wanden rein worden gehouden.
11. *Punt 3, onder b)*
op voorwaarde dat de vloer na elke verkoop wordt gereinigd.
12. *Punt 3, onder c), eerste zin*
13. *Punt 3, onder e): voertuigen die uitlaatgassen uitstoten*
op voorwaarde dat de door de uitlaatgassen besmette produkten uit de markt worden genomen.
14. *Punt 3, onder j)*
op voorwaarde dat de niet voor menselijke consumptie geschikte produkten de visserijprodukten niet kunnen besmetten of hiermee kunnen worden vermengd.

15. *Punt 3, onder k)*

16. *Punt 7*

voor zover dit punt naar punt 3 van dit hoofdstuk en naar punt 10 van hoofdstuk III, deel I, verwijst.

Ad hoofdstuk III, deel I, van de bijlage

17. *Punt 1*

op voorwaarde dat de eindprodukten niet kunnen worden besmet door grondstoffen of afval.

18. *Punt 2, onder a)*

op voorwaarde dat de vloer dienovereenkomstig wordt gereinigd en ontsmet.

19. *Punt 2, onder b)*

op voorwaarde dat de wanden rein worden gehouden.

20. *Punt 2, onder c)*

op voorwaarde dat het plafond geen bron van besmetting is.

21. *Punt 2, onder d)*

22. *Punt 2, onder e)*

op voorwaarde dat de produkten niet door de damp worden aangetast of besmet.

23. *Punt 2, onder g)*

op voorwaarde dat het personeel beschikt over voorzieningen om zijn handen te wassen.

24. *Punt 3*

25. *Punt 5*

wat het corrosiebestendig materiaal betreft, op voorwaarde dat de voorzieningen en het gereedschap rein worden gehouden.

26. *Punt 6*

op voorwaarde dat de produkten niet kunnen worden besmet door het afval of het daaruit wegvloeiende vocht.

27. *Punt 10*

Ad hoofdstuk IV van de bijlage

28. *Deel I, punt 1*

wat betreft de verplichting om de produkten in de tussentijd in de koelruimte van de inrichting te plaatsen, op voorwaarde dat het ijs op de produkten gedurende ten hoogste twaalf uur zo vaak als nodig wordt vervangen of mits de produkten kunnen worden ondergebracht in een nabijgelegen niet tot de inrichting behorende koelruimte.

29. *Deel I, punt 6*

wat betreft de verplichting om het afval in waterdichte, van een deksel voorziene recipiënten te plaatsen op voorwaarde dat de produkten niet kunnen worden besmet door het afval of het daaruit wegvloeiende vocht.

30. *Deel IV, punt 5, eerste alinea*

op voorwaarde dat alle voorzorgsmaatregelen worden getroffen om te voorkomen dat visserijprodukten die worden bewerkt of die zijn opgeslagen door de rook worden aangetast.

31. *Deel IV, punt 6, onder a)*

op voorwaarde dat de visserijprodukten die worden bewerkt of opgeslagen, niet door het zouten worden aangetast.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1991

tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee

(91/494/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vlees van pluimvee is opgenomen in de lijst van produkten in bijlage II bij het Verdrag; dat de pluimveehouderij een integrerend deel uitmaakt van de landbouwactiviteit en voor een deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten vormt;

Overwegende dat een einde moet worden gemaakt aan de verschillen tussen de Lid-Staten door veterinairrechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees van pluimvee vast te stellen en zo te zorgen voor een rationele ontwikkeling van die sector en voor de verbetering van de produktiviteit door de bevordering van het intracommunautaire handelsverkeer, zulks in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt;

Overwegende met name dat, om een betere kennis te hebben van de gezondheidstoestand van het pluimvee waarvan het vers vlees voor verzending naar een andere Lid-Staat is bestemd, dient te worden voorgeschreven dat dat pluimvee op het grondgebied van de Gemeenschap moet zijn gekweekt of uit derde landen moet zijn ingevoerd overeenkomstig hoofdstuk III van Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinairrechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren ⁽⁴⁾;

Overwegende dat, om verspreiding van epizoötieën door vers vlees te voorkomen, vers vlees afkomstig van een bedrijf of een gebied waarvoor overeenkomstig de communautaire voorschriften veterinairrechtelijke verbodsbepalingen gelden, of van een gebied dat met aviaire influenza of de ziekte van Newcastle is besmet, niet tot het intracommunautaire handelsverkeer mag worden toegelaten;

Overwegende dat erop moet worden toegezien dat vers vlees van pluimvee dat niet aan de communautaire voorschriften

voldoet, niet wordt voorzien van het keurmerk bedoeld in Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/484/EEG ⁽⁶⁾; dat dit vlees wel voor ander gebruik mag worden bestemd, op voorwaarde dat het is behandeld, dat de ziektekiemen zijn vernietigd en dat het dientengevolge van een bijzonder merk is voorzien;

Overwegende dat voor de organisatie, de consequenties van de door de Lid-Staat van bestemming te verrichten controles en de toe te passen vrijwaringsmaatregelen, de algemene voorschriften gelden die zijn vastgesteld bij Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinairrechtelijke controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽⁷⁾;

Overwegende dat moet worden voorzien in de mogelijkheid dat de Commissie controles verricht;

Overwegende dat voor een harmonische ontwikkeling van het intracommunautaire handelsverkeer een communautaire regeling voor de invoer uit derde landen moet worden vastgesteld;

Overwegende dat de vaststelling van die communautaire regeling meebrengt dat een lijst van derde landen of van delen van derde landen moet worden opgesteld van waaruit vers vlees van pluimvee mag worden ingevoerd en dat moet worden voorzien in de verplichting een certificaat over te leggen;

Overwegende dat de veterinaire deskundigen van de Commissie met de controle op de naleving van de communautaire voorschriften in derde landen moeten worden belast;

Overwegende dat de algemene voorschriften en beginselen die gelden bij de controles van vers vlees van pluimvee later zullen worden vastgesteld in het kader van de voor de verwezenlijking van de interne markt vast te stellen maatregelen;

Overwegende dat het wenselijk is Richtlijn 90/539/EEG te wijzigen om rekening te houden met de inhoud van de onderhavige richtlijn, met name om te komen tot parallelisme ten aanzien van de datum waarop de Lid-Staten aan de nieuwe gezondheidsvoorschriften moeten voldoen;

Overwegende dat het bepaalde in deze richtlijn in het kader van de voltooiing van de interne markt opnieuw moet worden gezien;

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 72.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. C 124 van 21. 5. 1990, blz. 12.

⁽⁴⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

⁽⁶⁾ PB nr. L 267 van 29. 9. 1990, blz. 45.

⁽⁷⁾ PB nr. L 395 van 31. 12. 1989, blz. 13.

Overwegende dat een procedure moet worden vastgesteld waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe samenwerking tot stand komt tussen de Commissie en de Lid-Statens;

Overwegende dat het dienstig is te voorzien in een termijn voor de invoering van geharmoniseerde voorschriften in verband met de ziekte van Newcastle,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze richtlijn worden de veterinaire rechtelijke voorschriften vastgesteld voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee.

Artikel 2

In het kader van deze richtlijn gelden de definities, met name de definities van pluimvee, als vermeld in artikel 2 van Richtlijn 90/539/EEG.

Voorts wordt verstaan onder:

- a) vlees: alle delen van pluimvee die geschikt zijn voor menselijke consumptie,
- b) vers vlees: alle vlees, met inbegrip van vacuüm of in „controlled atmosphere” verpakt vlees, dat geen andere conserveringsbehandeling heeft ondergaan dan koeeling.

HOOFDSTUK II

Voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer

Artikel 3

A. Om in het intracommunautaire handelsverkeer te mogen worden gebracht, moet vers vlees afkomstig zijn van pluimvee:

1. dat, sedert de uitkomst, op het grondgebied van de Gemeenschap heeft verbleven of dat in overeenstemming met de vereisten van hoofdstuk III van Richtlijn 90/539/EEG uit derde landen is ingevoerd.

Tot en met 31 december 1992 dient vlees van pluimvee dat bestemd is voor Lid-Statens of gebieden van Lid-Statens waarvan de status erkend is overeenkomstig artikel 12, lid 2, van genoemde richtlijn, afkomstig te zijn van pluimvee dat in de laatste dertig dagen voorafgaand aan het slachten niet met een verzwakte levende entstof is ingeënt tegen de ziekte van Newcastle.

Op basis van een voorstel van de Commissie dat gebaseerd is op een verslag over het besmettingsgevaar van de ziekte van Newcastle, stelt de Raad vóór 1 januari 1992 met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de regeling vast die van toepassing zal zijn vanaf 1 januari 1993;

2. dat afkomstig is van een bedrijf:

- ten aanzien waarvan geen veterinaire rechtelijke maatregelen met betrekking tot een pluimveeziekte zijn getroffen,
- dat niet is gelegen in een zone die besmet is verklaard met aviaire influenza of met de ziekte van Newcastle;

3. dat tijdens het vervoer naar het slachthuis niet in contact is gekomen met pluimvee dat met aviaire influenza of met de ziekte van Newcastle is besmet; vervoer door een zone die besmet is verklaard met aviaire influenza of met de ziekte van Newcastle is verboden, tenzij het vervoer door die zone over de hoofdwegen of per spoor geschiedt;

4. dat geslacht is in slachthuizen waar op het ogenblik van slachten geen enkel geval van aviaire influenza of van de ziekte van Newcastle is geconstateerd.

Vers vlees dat ervan wordt verdacht in het slachthuis, de uitsnijderij, de opslagplaats of tijdens het vervoer besmet te zijn, moet uit het handelsverkeer worden verwijderd;

5. dat gemerkt is overeenkomstig de artikelen 4 en 5;

6. dat vergezeld gaat van het, overeenkomstig de bijlage bij de onderhavige richtlijn aangevulde, gezondheidscertificaat bedoeld in bijlage IV van Richtlijn 71/118/EEG.

B. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op de nationale voorschriften betreffende vlees:

- dat in de persoonlijke bagage van reizigers voor eigen gebruik wordt vervoerd;
- dat in kleine zendingen aan particulieren wordt toegestuurd, voor zover het gaat om zendingen waaraan elk handelskarakter vreemd is;
- dat als proviand voor personeel en passagiers wordt meegenomen in grensoverschrijdende vervoermiddelen.

Artikel 4

Onder deze richtlijn vallend vers vlees van pluimvee moet voorzien zijn van het in artikel 3, lid 1, deel A, onder e), van Richtlijn 71/118/EEG voorgeschreven keurmerk, voor zover het voldoet aan de voorschriften van artikel 3, deel A, van de onderhavige richtlijn en afkomstig is van dieren die volgens de in Richtlijn 71/118/EEG bepaalde hygiënische voorschriften geslacht zijn.

Artikel 5

1. In afwijking van artikel 4 mag vers vlees van pluimvee dat niet aan artikel 3, deel A, punten 2 en 3, en punt 4, eerste alinea, voldoet, voor zover het niet als vers vlees in het intracommunautaire handelsverkeer wordt gebracht, toch overeenkomstig artikel 3, lid 1, deel A, onder e), van Richtlijn 71/118/EEG worden gemerkt, mits het in dat artikel bedoelde merk onmiddellijk;

- a) of wel op zodanige wijze wordt overgestempeld dat over het keurmerk als omschreven in bijlage I, hoofdstuk X, punt 44.1, onder a) en b), van Richtlijn 71/118/EEG, schuins een kruis wordt aangebracht, dat bestaat uit twee elkaar loodrecht snijdende lijnen waarvan het snijpunt samenvalt met het centrum van het keurmerk en dat de gegevens van het keurmerk leesbaar laat;
- b) of wel wordt vervangen door één enkel bijzonder merk dat bestaat uit het keurmerk als omschreven in bijlage I, hoofdstuk X, punt 44.1, onder a) en b), van Richtlijn 71/118/EEG, gewijzigd overeenkomstig punt a) van het onderhavige lid.

Voor het bewaren en het gebruik van de merkinstrumenten is bijlage I, hoofdstuk X, punt 43, van Richtlijn 71/118/EEG mutatis mutandis van toepassing.

2. Het in lid 1 bedoelde vlees moet op een andere plaats of op andere tijdstippen worden verkregen, uitgesneden, vervoerd en opgeslagen dan vlees van pluimvee dat is bestemd om als vers vlees in het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees van pluimvee te worden gebracht en moet op zodanige wijze worden gebruikt dat het niet terecht komt in vleesprodukten die bestemd zijn voor het intracommunautaire handelsverkeer, tenzij het is behandeld overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 6

De voorschriften vastgesteld bij Richtlijn 89/662/EEG zijn met name van toepassing voor wat betreft de organisatie van de controles die de Lid-Staat van bestemming dient te verrichten, de aan die controles te verbinden consequenties en de toe te passen vrijwaringsmaatregelen.

Artikel 7

Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover dat voor de uniforme toepassing van deze richtlijn nodig is, in samenwerking met de bevoegde nationale instanties controles ter plaatse verrichten. De Commissie stelt de Lid-Staten van de resultaten van de controles in kennis.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen de nodige bijstand voor het uitvoeren van hun taak.

De algemene bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18. Volgens dezelfde procedure worden de voorschriften vastgesteld die bij de in dit artikel bedoelde controles in acht moeten worden genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 47 van 21. 2. 1980, blz. 4.

HOOFDSTUK III

Voorschriften voor de invoer uit derde landen

Artikel 8

1. Vers vlees van pluimvee dat in de Gemeenschap wordt ingevoerd, moet voldoen aan de in de artikelen 9 tot en met 12 vastgestelde voorwaarden.

2. Dit hoofdstuk is echter niet van toepassing op:

- a) vlees van pluimvee dat in de persoonlijke bagage van reizigers voor eigen gebruik wordt vervoerd, voor zover de vervoerde hoeveelheid ten hoogste 1 kg per persoon bedraagt en mits het van herkomst is uit een derde land of deel van een derde land dat voorkomt op de overeenkomstig artikel 9 opgestelde lijst en waaruit de invoer niet overeenkomstig artikel 14 is verboden;
- b) vlees van pluimvee dat in kleine zendingen aan particulieren wordt toegestuurd, voor zover het gaat om invoer zonder enig handelskarakter, en de verzonden hoeveelheid ten hoogste 1 kg bedraagt en mits het vlees van herkomst is uit een derde land of deel van een derde land dat voorkomt op de overeenkomstig artikel 9 opgestelde lijst en waaruit de invoer niet overeenkomstig artikel 14 is verboden;
- c) vlees van pluimvee dat als proviand voor personeel en passagiers wordt meegenomen in grensoverschrijdende vervoermiddelen.

Indien dit vlees van pluimvee of de keukenafvalfen ervan worden uitgeladen, moeten zij worden vernietigd. Er behoeft evenwel niet tot vernietiging te worden overgegaan indien het vlees van pluimvee rechtstreeks of na voorlopig onder douanetoezicht te zijn geplaatst, van een dergelijk vervoermiddel op een ander wordt overgeladen.

Artikel 9

1. Vers vlees van pluimvee moet afkomstig zijn uit derde landen of uit delen daarvan die voorkomen op een lijst die door de Commissie wordt opgesteld volgens de procedure van artikel 18. Deze lijst kan volgens de procedure van artikel 17 worden gewijzigd of aangevuld.

2. Ten einde te bepalen of een derde land of een deel van een derde land op de in lid 1 bedoelde lijst mag worden geplaatst, wordt met name rekening gehouden met:

- a) de gezondheidstoestand van het pluimvee, van de andere huisdieren en van de in het wild levende dieren in het derde land, waarbij vooral gelet wordt op het voorkomen van exotische dierziekten enerzijds en de gezondheidssituatie van het milieu in dat land anderzijds, aangezien deze twee factoren de gezondheid van mens en dier in de Lid-Staten in gevaar kunnen brengen;
- b) de regelmaat en de snelheid waarmee dat land inlichtingen verstrekt over de aanwezigheid van besmettelijke dierziekten op zijn grondgebied, met name ziekten die zijn vermeld in de lijsten A en B van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE);

- c) de voorschriften van dat land met betrekking tot preventie en bestrijding van dierziekten;
 - d) de structuur van de veterinaire diensten in het betrokken land en de bevoegdheden waarover die diensten beschikken;
 - e) de organisatie en uitvoering van preventie en bestrijding van besmettelijke dierziekten;
 - f) de wetgeving van dat land met betrekking tot het gebruik van verboden stoffen, in het bijzonder de wetgeving inzake verbod of toelating, verspreiding, het op de markt brengen en toediening daarvan, alsmede controle daarop;
 - g) de garanties die het derde land kan geven wat betreft de naleving van het bepaalde in deze richtlijn.
3. De in lid 1 bedoelde lijst en de daarin aangebrachte wijzigingen worden bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

1. Vers vlees van pluimvee moet afkomstig zijn uit landen die vrij zijn van aviaire influenza en van de ziekte van Newcastle.
2. De algemene criteria voor de toekenning aan derde landen van een bepaalde gezondheidsstatus ten aanzien van de in lid 1 genoemde ziekten, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 17. Deze criteria mogen in geen geval gunstiger zijn dan die welke voor de Lid-Staten worden gehanteerd uit hoofde van Richtlijn 90/539/EEG.
3. Volgens de procedure van artikel 18 kan de Commissie besluiten dat lid 1 slechts van toepassing is op een deel van het grondgebied van een derde land.

Artikel 11

1. Vers vlees van pluimvee moet:
 - a) voldoen aan de volgens de procedure van artikel 17 vastgestelde veterinairerechtelijke voorschriften. Deze voorschriften kunnen verschillen naar soort pluimvee;
 - b) afkomstig zijn van koppels die vóór verzending gedurende een volgens de procedure van artikel 17 vast te stellen periode zonder onderbreking in het derde land of een deel van het derde land hebben verbleven.
2. Voor de vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften wordt uitgegaan van de voorschriften die zijn opgenomen in hoofdstuk II en de desbetreffende bijlagen van Richtlijn 90/539/EEG. Volgens de procedure van artikel 18 kan per geval worden besloten om van deze bepalingen af te wijken, indien het betrokken derde land gelijksoortige veterinairerechtelijke garanties biedt die ten minste gelijkwaardig zijn.

Artikel 12

1. Vers vlees van pluimvee moet vergezeld gaan van een certificaat dat is opgesteld door een officiële dierenarts van het exporterende derde land.

Het certificaat moet:

- a) zijn afgegeven op de dag van inlading met het oog op verzending naar het land van bestemming;
 - b) zijn opgesteld in de officiële taal of de officiële talen van het land van verzending en van het land van bestemming en in één van de officiële talen van het land waar de invoercontrole wordt verricht;
 - c) als origineel exemplaar bij de zending gaan;
 - d) een verklaring bevatten dat het verse vlees voldoet aan de voorwaarden die bij de onderhavige richtlijn en ter uitvoering daarvan zijn vastgesteld voor de invoer uit het derde land;
 - e) bestaan uit één enkel blad;
 - f) zijn opgesteld voor één enkele geadresseerde.
2. Het certificaat moet overeenkomen met een volgens de procedure van artikel 18 vastgesteld model.

Artikel 13

Door veterinaire deskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie worden ter plaatse controles verricht om na te gaan of alle bepalingen van de onderhavige richtlijn daadwerkelijk worden toegepast.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden op voordracht van de Lid-Staten door de Commissie aangewezen.

De controles geschieden in opdracht van de Gemeenschap, die de daarmee gepaard gaande kosten voor haar rekening neemt.

De frequentie en de wijze van uitvoering van deze controles worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 18.

Artikel 14

1. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 17 besluiten de invoer uit een derde land of uit een deel van een derde land te beperken tot vers vlees van pluimvee van bepaalde soorten.
2. De Commissie kan volgens de procedure van artikel 17 besluiten na invoer alle noodzakelijke veterinairerechtelijke maatregelen toe te passen.

Artikel 15

De algemene voorschriften en beginselen die gelden tijdens de controles in derde landen of voor de controles van vlees van

pluimvee ingevoerd uit derde landen, alsmede de ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen zijn die welke zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/675/EEG ⁽¹⁾.

Artikel 16

1. Tot het tijdstip van tenuitvoerlegging van de gezondheidsvoorschriften van de Gemeenschap van toepassing op de invoer van vlees van pluimvee uit derde landen, passen de Lid-Staten op deze invoer bepalingen toe die niet gunstiger mogen zijn dan die welke gelden voor het intracommunautaire handelsverkeer overeenkomstig Richtlijn 71/118/EEG en onderwerpen zij het handelsverkeer in vlees van pluimvee aan de voorschriften van artikel 6, lid 1, onder b), tweede alinea, van Richtlijn 89/662/EEG.

2. Ten einde te verzekeren dat deze bepalingen op uniforme wijze worden toegepast, kunnen ter plaatse door veterinaire deskundigen van de Lid-Staten en van de Commissie controles worden verricht.

De met deze controles belaste deskundigen van de Lid-Staten worden op voordracht van de Lid-Staten door de Commissie aangewezen.

Deze controles geschieden in opdracht van de Gemeenschap, die de daarmee gepaard gaande kosten voor haar rekening neemt.

Voor inrichtingen van derde landen die niet volgens de communautaire procedure zijn gekeurd, mogen de Lid-Staten evenwel de in de nationale bepalingen voorgeschreven keuringen blijven verrichten.

Een lijst van inrichtingen die voldoen aan de eisen als bedoeld in bijlage I van Richtlijn 71/118/EEG wordt opgesteld volgens de procedure van artikel 18.

3. Het gezondheidscertificaat dat de produkten bij invoer vergezelt, alsmede de vorm en aard van het keurmerk dat op de produkten wordt aangebracht, dienen overeen te komen met een volgens de procedure van artikel 18 vast te stellen model.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 17

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure beraadslaagt het bij Besluit 68/361/EEG ⁽²⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „Comité” genoemd, overeenkomstig de voorschriften van artikel 12 van Richtlijn 71/118/EEG.

Artikel 18

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure beraadslaagt het Comité overeen-

komstig de voorschriften van artikel 12 bis van Richtlijn 71/118/EEG.

Artikel 19

1. Bijlage A van Richtlijn 89/662/EEG wordt aangevuld met de volgende tekst:

„Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 35).”.

2. Richtlijn 90/539/EEG wordt als volgt gewijzigd:

a) In artikel 12, lid 2, eerste zin, wordt de zinsnede „en wel uiterlijk zes maanden vóór de datum waarop de Lid-Staten aan de onderhavige richtlijn moeten voldoen.” geschrapt.

b) In artikel 36 wordt „1 januari 1992” vervangen door „1 mei 1992”.

Artikel 20

In het kader van de voorstellen voor de voltooiing van de interne markt worden de bepalingen van deze richtlijn vóór 31 december 1992 opnieuw bezien door de Raad. Deze neemt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een besluit.

Artikel 21

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 mei 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 22

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1991.

Voor de Raad
De Voorzitter
R. STEICHEN

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

BIJLAGE

In het gezondheidscertificaat in bijlage IV van Richtlijn 71/118/EEG aan te brengen wijzigingen

1. De titel wordt als volgt aangevuld:

„VETERINAIRRECHTELIJK EN GEZONDHEIDSCERTIFICAAT”.

2. Punt IV wordt vervangen door:

„IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart:

- a) dat het hierboven omschreven vlees van pluimvee ⁽¹⁾ voldoet aan de voorschriften van Richtlijn 91/494/EEG tot vaststelling van veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van vers vlees van pluimvee, alsmede aan de voorschriften van artikel 3, lid 1, tweede alinea, van die richtlijn, indien dat vlees is bestemd voor een Lid-Staat of een gebied van een Lid-Staat die vrij van de ziekte van Newcastle zijn erkend;
- b) — dat het hierboven omschreven vlees van pluimvee ⁽⁴⁾,
— dat de verpakkingen van het hierboven omschreven vlees ⁽⁴⁾
zijn voorzien van een merkteken waaruit blijkt
— dat het vlees afkomstig is van in erkende slachthuizen geslachte dieren ⁽⁴⁾,
— dat het vlees is uitgesneden in een erkende uitsnijderij ⁽⁴⁾;
- c) dat dit vlees ingevolge een keuring, verricht overeenkomstig de Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee, geschikt is bevonden voor menselijke consumptie;
- d) dat de voertuigen of vervoermiddelen, alsmede de omstandigheden waarin dit vlees werd geladen, voldoen aan de in Richtlijn 71/118/EEG vastgestelde hygiënische voorschriften.”.

3. Voetnoot (1) wordt vervangen door:

„⁽¹⁾ Vers vlees van pluimvee is vers vlees van de volgende als huisdier gehouden diersoorten: kippen, kalkoenen, parelhoenders, eenden, ganzen, kwartels, duiven, fazanten en patrijzen dat geen enkele conserveringsbehandeling heeft ondergaan. Vlees dat alleen gekoeld is wordt als vers vlees beschouwd.”.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 27 november 1990

inzake gezondheidsvoorschriften en veterinaire rechtelijke voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild

(91/495/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat konijnvlees en vlees van gekweekt wild zijn opgenomen in de lijst van produkten van bijlage II bij het Verdrag; dat de konijnenhouderij en de wildkwekerij normaal tot de landbouwsector worden gerekend; dat deze vorm van landbouw een bron van inkomsten vormt voor een deel van de landbouwbevolking;

Overwegende dat, ten einde de rationele ontwikkeling van deze sector mogelijk te maken en de produktiviteit te verhogen, op communautair niveau voorschriften moeten worden vastgesteld ter zake van gezondheidsproblemen en veterinaire rechtelijke problemen bij de productie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild;

Overwegende dat de verschillen op het gebied van de diergezondheid en de volksgezondheid in de Lid-Staten moeten worden opgeheven ten einde het intracommunautaire handelsverkeer in dat vlees te stimuleren in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt;

Overwegende dat op landbouwhuisdieren en op mensen overdraagbare ziekten kunnen worden verspreid via eerder genoemd vlees; dat voorschriften moeten worden vastgesteld om dergelijke risico's te voorkomen;

Overwegende dat het desbetreffende vlees op hygiënische wijze dient te worden behandeld ten einde te voorkomen dat infecties en intoxicaties via voedsel worden overgedragen;

Overwegende dat bij Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 21 december 1982 inzake de melding van dierziekten in

de Gemeenschap ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/162/EEG ⁽⁵⁾, voorschriften zijn vastgesteld voor de melding van dierziekten in de Gemeenschap; dat het dienstig is om voor een aantal besmettelijke ziekten waardoor gekweekt wild kan worden getroffen te beschikken over dezelfde gegevens als bij de andere landbouwhuisdieren;

Overwegende dat bij Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽⁶⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁷⁾, en bij Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee ⁽⁸⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/539/EEG ⁽⁹⁾, gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld voor vers vlees en voor vers vlees van pluimvee; dat voor de productie van vlees van wild gekweekt wild gelijkenis met tamme zoogdieren en pluimvee vertoont; dat derhalve voor vlees van gekweekt wild, rekening houdend met bepaalde specifieke aspecten, dezelfde voorschriften dienen te gelden als voor de handel in vers vlees en vlees van pluimvee;

Overwegende dat afwijkende bepalingen dienen te worden vastgesteld voor kleine hoeveelheden konijnvlees en vlees van gekweekt wild bestemd voor het lokale handelsverkeer;

Overwegende dat, met betrekking tot de organisatie en de follow-up van de controles die door de Lid-Staat van bestemming moeten worden verricht en tot de toe te passen vrijwaringsmaatregelen, dient te worden verwezen naar de algemene voorschriften die zijn vastgesteld in Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽¹⁰⁾;

Overwegende dat de Commissie dient te worden opgedragen bepalingen ter uitvoering van deze richtlijn vast te stellen; dat daartoe dient te worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht,

⁽⁴⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 58.

⁽⁵⁾ PB nr. L 61 van 4. 3. 1989, blz. 48.

⁽⁶⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.

⁽⁷⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

⁽⁸⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23.

⁽⁹⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6.

⁽¹⁰⁾ PB nr. L 224 van 18. 9. 1990, blz. 29.

⁽¹⁾ PB nr. C 327 van 30. 12. 1989, blz. 40.

⁽²⁾ PB nr. C 260 van 15. 10. 1990, blz. 154.

⁽³⁾ PB nr. C 124 van 21. 5. 1990, blz. 7.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften vastgesteld voor de productie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild.

Artikel 2

Ten aanzien van deze richtlijn zijn de definities van artikel 2 van Richtlijn 64/433/EEG en van artikel 2 van Richtlijn 71/118/EEG van toepassing.

Voorts wordt verstaan onder:

1. konijnvlees: alle voor menselijke consumptie geschikte delen van tamme konijnen;
2. vlees van gekweekt wild: alle voor menselijke consumptie geschikte delen van niet-gedomesticeerde landzoogdieren en niet-gedomesticeerde vogels — de soorten genoemd in artikel 2, lid 1, van Richtlijn 90/539/EEG daaronder begrepen — die in gevangenschap zijn gekweekt, gehouden en geslacht;
3. gekweekt wild: niet als huisdier beschouwde landzoogdieren of vogels, die niet worden vermeld in artikel 1, lid 1, van Richtlijn 64/433/EEG, noch in artikel 1 van Richtlijn 71/118/EEG, maar die worden gehouden als huisdieren. Niet-gedomesticeerde zoogdieren die leven op een afgesloten gebied onder soortgelijke omstandigheden ten aanzien van vrijheid als wild worden evenwel niet als gekweekt wild beschouwd;
4. land van productie: de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het productiebedrijf zich bevindt.

HOOFDSTUK II

Voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van konijnvlees

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat konijnvlees:
 - a) is verkregen in een inrichting die voldoet aan de algemene voorwaarden van Richtlijn 71/118/EEG en die voor het in dit hoofdstuk beschouwde doel is erkend overeenkomstig artikel 14;
 - b) afkomstig is van dieren van een bedrijf of uit een gebied waarvoor geen veterinairerechtelijke verboden gelden;

- c) afkomstig is van dieren die vóór het slachten door een officiële dierenarts of door assistenten, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 71/118/EEG, zijn gekeurd overeenkomstig hoofdstuk I van bijlage I van de onderhavige richtlijn en die daarbij geschikt zijn bevonden om te worden geslacht;
- d) is behandeld onder bevredigende hygiënische omstandigheden, overeenkomstig hoofdstuk IV van bijlage I bij Richtlijn 71/118/EEG, is uitzondering van de punten 28 bis en 28 ter;
- e) na het slachten door een officiële dierenarts of door assistenten, overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 71/118/EEG, is gekeurd overeenkomstig hoofdstuk II van bijlage I van de onderhavige richtlijn en daarbij geen afwijkingen hebben vertoond, met uitzondering van kort vóór het slachten opgelopen verwondingen of van kleine misvormingen of afwijkingen, voor zover is geconstateerd, zo nodig met behulp van geschikte laboratoriumtests, dat deze het geslachte dier en de slachtafvallen niet ongeschikt maken voor menselijke consumptie, noch enig gevaar opleveren voor de volksgezondheid;
- f) een keurmerk draagt overeenkomstig hoofdstuk III van bijlage I van de onderhavige richtlijn.

In voorkomend geval kan volgens de procedure van artikel 20 worden besloten de bepalingen van bovengenoemd hoofdstuk te wijzigen of aan te vullen ten einde met name rekening te houden met de verschillende wijzen waarop het produkt in de handel wordt aangeboden, mits daarbij de regels van hygiëne in acht worden genomen; in het bijzonder en in afwijking van datzelfde hoofdstuk worden volgens deze procedure bepaald — en voor de eerste maal vóór 1 januari 1992 — de voorwaarden waaronder het in de handel brengen, in grote verpakkingen, van geslachte dieren, delen van geslachte dieren of afval waarop niet overeenkomstig punt 11.3.a) van dat hoofdstuk een keurmerk is aangebracht, kan worden toegestaan;

- g) na de keuring na het slachten onder bevredigende hygiënische omstandigheden is opgeslagen overeenkomstig hoofdstuk IV van bijlage I van de onderhavige richtlijn in overeenkomstig artikel 14 erkende inrichtingen of overeenkomstig de communautaire voorschriften erkende opslagruimten;
- h) is vervoerd onder bevredigende hygiënische omstandigheden overeenkomstig hoofdstuk V van bijlage I van de onderhavige richtlijn;
- i) indien het delen van geslachte dieren of uitgebeend vlees betreft, daarenboven is verkregen in omstandigheden die soortgelijk zijn aan die bedoeld in artikel 3 van Richtlijn 71/118/EEG in speciaal daartoe overeenkomstig artikel 14 van de onderhavige richtlijn speciaal te dien einde erkende inrichtingen.

2. Elke Lid-Staat draagt er bovendien zorg voor dat het naar het grondgebied van een andere Lid-Staat verzonden verse konijnvlees tijdens het vervoer naar het land van bestemming vergezeld gaat van een gezondheidscertificaat.

Het originele exemplaar van het gezondheidscertificaat dat het verse konijnvlees tijdens het vervoer naar de bestemming

dient te vergezellen, moet zijn afgegeven door een officiële dierenarts op het tijdstip van inlading. Het gezondheidscertificaat moet, naar opmaak en inhoud, overeenkomen met het in bijlage II opgenomen model; het moet ten minste zijn opgesteld in de taal of de talen van het land van bestemming en moet de gegevens bevatten die zijn voorgeschreven in het model in voornoemde bijlage.

Artikel 4

1. In afwijking van artikel 3 kunnen de Lid-Staten toestemming verlenen voor:

- a) de rechtstreekse levering door een kleine producent van konijnvlees aan een particulier voor diens eigen gebruik;
- b) de levering van vers konijnvlees in beperkte kleine hoeveelheden door landbouwers die op kleine schaal konijnen houden:
 - hetzij rechtstreeks aan de eindverbruiker op de lokale markten die het dichtst bij hun bedrijf worden gehouden,
 - hetzij aan een detailhandelaar met het oog op rechtstreekse verkoop aan de eindverbruiker, mits deze detailhandelaar zijn bedrijvigheid uitoefent in dezelfde plaats als de producent of in een nabijgelegen plaats.

Van een dergelijke mogelijkheid tot afwijking zijn uitgesloten de vensthandel, de verkoop door middel van verzending en, voor wat de detailhandelaar betreft, de verkoop op markten.

2. De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om sanitair toezicht op de in lid 1 bedoelde verrichtingen te waarborgen en om de regels vast te stellen die het mogelijk maken terug te gaan tot het bedrijf van oorsprong van dit vlees.

3. Volgens de procedure van artikel 20 kan de Commissie de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vaststellen en in het bijzonder, op verzoek van een Lid-Staat, maxima vaststellen voor de hoeveelheden die het voorwerp kunnen zijn van een levering uit hoofde van lid 1.

HOOFDSTUK III

Voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vlees van gekweekt wild

Artikel 5

De Lid-Staten zien erop toe dat voor het intracommunautaire handelsverkeer in vlees van gekweekt wild de volgende voorschriften gelden:

- a) voor gekweekt vederwild, de eisen van Richtlijn 91/494/EEG van de Raad van 26 juni 1991 tot vaststel-

ling van veterinaire voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees van pluimvee en de invoer daarvan uit derde landen ⁽¹⁾;

- b) voor de andere soorten gekweekt wild, de eisen van Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinaire voorschriften op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 6

1. Vlees van gekweekt wild afkomstig van tweehoevige niet-gedomesticeerde landzoogdieren moet voldoen aan de relevante voorwaarden van artikel 3 en artikel 5, onder b) tot en met k), van Richtlijn 64/433/EEG, voor zover het beslag van oorsprong aan een periodieke veterinaire controle is onderworpen en daarvoor geen beperkingen gelden naar aanleiding van het overeenkomstig artikel 10 verrichte onderzoek of naar aanleiding van een veterinaire keuring. De wijze waarop deze controle moet worden uitgevoerd, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 20. De desbetreffende dieren moeten op andere tijdstippen worden behandeld dan runderen, varkens, schapen en geiten.

Het gezondheidscertificaat dat dit vlees dient te vergezellen, moet overeenstemmen met het in bijlage IV van de onderhavige richtlijn opgenomen model.

Vlees van gekweekte everzwijnen of van andere voor besmetting met trichinen vatbare diersoorten moet worden onderzocht met behulp van een digestiemethode overeenkomstig Richtlijn 77/96/EEG van de Raad van 21 december 1976 inzake het opsporen van trichinen (*trichinella spiralis*) bij de invoer van vers vlees van varkens, huisdieren, uit derde landen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/321/EEG ⁽⁴⁾.

2. In afwijking van lid 1 kan de officiële dienst toestaan dat gekweekt wild wordt geslacht op de plaats van oorsprong, indien het niet kan worden vervoerd zonder risico's voor de begeleiders of in verband met het welzijn van de dieren. Deze afwijking kan worden toegestaan indien:

- het beslag aan periodieke veterinaire controle is onderworpen en daarvoor geen beperkingen gelden naar aanleiding van het overeenkomstig artikel 12 verrichte onderzoek of naar aanleiding van een veterinaire keuring,
- de eigenaar van de dieren daartoe een verzoek indient, en
- de officiële dienst vooraf in kennis wordt gesteld van de datum waarop deze dieren zullen worden geslacht, en
- het bedrijf beschikt over een verzamelcentrum van de niet-gedomesticeerde dieren waar het mogelijk is een keuring vóór het slachten van de te slachten groep te verrichten,

⁽¹⁾ Zie bladzijde 35 van dit Publikatieblad.

⁽²⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 24.

⁽³⁾ PB nr. L 26 van 31. 11. 1977, blz. 67.

⁽⁴⁾ PB nr. L 133 van 17. 5. 1989, blz. 33.

- het bedrijf beschikt over een passende ruimte voor het slachten, het steken en het uitbloeden van de dieren,
- het slachten door steken en uitbloeden wordt voorafgegaan door verdoving, overeenkomstig Richtlijn 74/557/EEG⁽¹⁾; de veterinaire dienst mag slachten door middel van de kogel toestaan in bijzondere gevallen,
- de geslachte en uitgebloede dieren moeten, onder bevredigende hygiënische omstandigheden, in hangende positie worden vervoerd naar een overeenkomstig Richtlijn 64/433/EEG erkend slachthuis en zulks zo spoedig mogelijk na het slachten. Wanneer het wild dat is geslacht op de plaats waar het werd gekweekt, niet binnen een uur naar een overeenkomstig artikel 8 van Richtlijn 64/433/EEG erkend slachthuis kan worden gebracht, moet het worden vervoerd in een container of vervoermiddel waarin een temperatuur heerst tussen 0 °C en 4 °C. Het verwijderen van de ingewanden dient ten laatste drie uur na het bedwelmen plaats te vinden,
- bij het vervoer naar het slachthuis moeten de geslachte dieren vergezeld gaan van een verklaring van de veterinaire dienst waaruit blijkt dat de keuring voor het slachten een gunstig resultaat heeft opgeleverd, dat het leegbloeden op correcte wijze is geschied en waarin het uur waarop het slachten heeft plaatsgevonden wordt vermeld; deze verklaring moet overeenstemmen met het model in bijlage III.

3. Totdat de gezondheidsvoorschriften voor vlees dat bestemd is voor de binnenlandse markt zijn vastgesteld, mag het slachten van gekweekt grof wild en het uitsnijden en opslaan van vlees als bedoeld in lid 1, in afwijking van lid 1 plaatsvinden in inrichtingen die door de nationale autoriteiten voor de nationale markt zijn goedgekeurd, op voorwaarde dat het vlees niet in het intracommunautaire handelsverkeer wordt gebracht.

Artikel 7

1. De landen van bestemming mogen — onder eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag — aan één of meer landen van verzending een algemene vergunning of een tot bepaalde gevallen beperkte vergunning verstrekken op grond waarvan vers vlees als bedoeld in artikel 5, onder b) en onder i) tot en met k), van Richtlijn 64/433/EEG naar hun grondgebied kan worden overgebracht.

De verzending van bovengenoemd vers vlees mag uitsluitend geschieden overeenkomstig artikel 3, leden 1 en 3, van Richtlijn 64/433/EEG.

2. Indien een land van bestemming overeenkomstig het bepaalde in lid 1 een algemene vergunning verleent stelt het de andere Lid-Staten en de Commissie hiervan onverwijld in kennis.

3. De landen van verzending nemen alle nodige maatregelen opdat in de gezondheidscertificaten, waarvan het model in bijlage IV is opgenomen, wordt vermeld dat van één van de in lid 1 bedoelde mogelijkheden gebruik is gemaakt.

(¹) PB nr. L 316 van 26. 11. 1974, blz. 10.

Artikel 8

Vlees van gekweekt vederwild moet voldoen aan de voorwaarden van artikel 3 van Richtlijn 71/118/EEG.

Het vlees van vederwild bestemd voor het intracommunautaire handelsverkeer moet vergezeld gaan van het in artikel 8 van Richtlijn 71/118/EEG bedoelde gezondheidscertificaat dat moet overeenstemmen met het model in bijlage IV van de onderhavige richtlijn.

Wanneer de gebezigde techniek voor het verwijderen van de ingewanden het voor kwartels en duiven niet mogelijk maakt de volledige sanitaire keuring van de ingewanden van elk dier te verrichten, is het in afwijking van punt 23 van hoofdstuk V van bijlage I van Richtlijn 71/118/EEG evenwel mogelijk deze keuring te verrichten bij een monster dat ten minste 5 % van de dieren per groep van 500 dieren omvat en een overeenkomstige verhouding bij groepen van meer dan 500 dieren voor zover het gaat om groepen die naar aard, gewicht en oorsprong homogeen zijn.

Wanneer de resultaten niet duidelijk gunstig zijn, geldt het oordeel omtrent de eetbaarheid van de geslachte dieren dat voortvloeit uit een dergelijke keuring van de ingewanden bij wijze van steekproef voor de gehele partij.

Artikel 9

In afwijking van artikel 8, eerste alinea, kunnen de Lid-Staten ten aanzien van vlees van gekweekt vederwild dat op hun grondgebied geproduceerd en in de handel wordt gebracht — onder eerbiediging van de algemene bepalingen van het Verdrag — aan de op hun grondgebied gelegen slachthuizen en uitsnijderijen die deze werkzaamheid vóór de datum van kennisgeving van deze richtlijn verrichten en die daartoe een uitdrukkelijk verzoek indienen, een afwijking toestaan van de bepalingen inzake het slachten en verwijderen van de ingewanden, die zijn vastgesteld in bijlage I, hoofdstuk V, van Richtlijn 71/118/EEG, voor de productie van gedeeltelijk of niet ontdarmd gekweekt vederwild.

Wanneer van deze afwijking gebruik wordt gemaakt, is het in bijlage I, hoofdstuk X, van Richtlijn 71/118/EEG bedoelde aanbrengen van het keurmerk verboden.

Artikel 10

Artikel 8 is niet van toepassing op vlees van gekweekt vederwild dat door de producent rechtstreeks aan de eindverbruiker wordt geleverd voor eigen verbruik, in afzonderlijke gevallen, met uitzondering van de verhandel, verkoop door middel van verzending of op markten.

Volgens de procedure van artikel 20 kan de Commissie de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vaststellen en in het bijzonder, op verzoek van een Lid-Staat, maxima vaststellen voor de hoeveelheden die uit hoofde van het bepaalde in de eerste alinea kunnen worden geleverd.

HOOFDSTUK IV

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 11

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de gezondheidstoestand van het gekweekte wild en de konijnen in op hun grondgebied gelegen bedrijven op gezette tijden wordt onderzocht.

2. Daartoe wordt, ingeval voor mens of dier besmettelijke ziekten worden gediagnostiseerd dan wel residugehalten boven de toegestane maxima worden geconstateerd, een centrale dienst of een centraal orgaan belast met het verzamelen en verwerken van de resultaten van de overeenkomstig deze richtlijn verrichte keuringen.

3. Indien een geval als bedoeld in lid 2 zich voordoet, worden de desbetreffende onderzoeksresultaten zo spoedig mogelijk meegedeeld aan de officiële dienst die verantwoordelijk is voor het toezicht op het beslag waaruit de dieren afkomstig zijn.

4. Op grond van de epizoötiologische situatie verricht de officiële dienst specifieke tests op gekweekt wild, ten einde de in bijlage I bij Richtlijn 82/894/EEG genoemde ziekten op te sporen.

Het voorkomen van deze ziekten wordt meegedeeld aan de Commissie en aan de andere Lid-Staten overeenkomstig die richtlijn.

Artikel 12

1. De Lid-Staten vullen hun plannen voor de opsporing van residuen, bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen⁽¹⁾ aan, ten einde konijnen en gekweekt wild aan de daarin voorgeschreven controlemaatregelen te onderwerpen en daarenboven, voor vrij wild, controles op de aanwezigheid van contaminanten in het milieu te verrichten.

2. Op grond van de resultaten van de in lid 1 en in artikel 11, lid 4, bedoelde controles leggen de Lid-Staten beperkingen op met betrekking tot het gebruik van konijnenvlees en van vlees van gekweekt wild uit de door de controle in het geding gekomen bedrijven of gebieden.

3. De Commissie stelt volgens de procedure van artikel 20 de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast.

Artikel 13

Konijnenvlees of vlees van gekweekt vederwild mag niet voor menselijke consumptie worden gebruikt indien:

- a) is geconstateerd dat het een van de gebreken vertoont die zijn genoemd in punt 9, onder a), van bijlage I;
- b) het afkomstig is van dieren waaraan stoffen zijn toegevoegd waardoor het vlees gevaarlijk of schadelijk kan worden voor de volksgezondheid en waarover volgens de procedure van artikel 18, na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, een besluit is genomen. In afwachting van dit besluit van het Wetenschappelijk Veterinair Comité blijven de nationale regelingen waarin de toegestane stoffen worden gepreciseerd van kracht met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag;
- c) het, onverminderd eventuele communautaire voorschriften inzake doorstraling, is behandeld met ioniserende of ultraviolette stralen, dan wel met malsmakers of andere stoffen waardoor de organoleptische eigenschappen van het vlees kunnen worden aangetast of met andere kleurstoffen dan de voor het aanbrennen van een keurmerk gebruikte stoffen.

Artikel 14

1. Elke Lid-Staat stelt een lijst op van de door hem erkende inrichtingen met vermelding van het veterinaire toelatingsnummer. De Lid-Staten mogen overeenkomstig de Richtlijnen 71/118/EEG en 64/433/EEG erkende inrichtingen ook erkennen voor het slachten en uitsnijden van konijnen en gekweekt wild, op voorwaarde dat die inrichtingen over de nodige voorzieningen beschikken voor de bewerking van konijnenvlees en/of vlees van gekweekt wild en dat die bewerking kan plaatsvinden met inachtneming van de hygiënische voorschriften. Elke Lid-Staat zendt deze lijst aan de andere Lid-Staten en aan de Commissie.

2. Een Lid-Staat erkent een inrichting niet indien zij niet aan deze richtlijn voldoet. De Lid-Staat trekt de erkenning in wanneer niet meer aan de voorwaarden voor erkenning wordt voldaan.

3. Indien een controle is verricht overeenkomstig artikel 16, houdt de betrokken Lid-Staat rekening met de conclusies ervan. Wanneer een erkenning wordt ingetrokken, worden de overige Lid-Staten en de Commissie daarvan in kennis gesteld.

4. De erkende inrichtingen worden geïnspecteerd en gecontroleerd onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die zich, onverminderd de bij Richtlijn 71/118/EEG aan assistenten toevertrouwde taken, voor zuiver materiële werkzaamheden mag laten bijstaan door speciaal daartoe opgeleid personeel. De officiële dierenarts moet toegang hebben tot alle delen van de inrichtingen ten einde na te gaan of aan deze richtlijn wordt voldaan.

De uitvoeringsbepalingen met betrekking tot deze bijstand worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 20.

Artikel 15

Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, voor zover nodig om de uniforme toepassing van deze richtlijn te

⁽¹⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.

garanderen, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten controles ter plaatse verrichten; zij kunnen nagaan of erkende inrichtingen daadwerkelijk aan deze richtlijn voldoen. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de resultaten van de controles.

Een Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen de nodige bijstand bij het uitvoeren van hun taak.

De algemene bepalingen voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 20.

Artikel 16

1. De voorschriften die zijn vastgesteld bij Richtlijn 89/662/EEG voor wat betreft veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt zijn van toepassing, met name met betrekking tot de organisatie van de controles die de Lid-Staat van bestemming verricht en de naar aanleiding daarvan te treffen maatregelen alsmede tot de vrijwaringsmaatregelen die moeten worden toegepast met betrekking tot de gezondheidsproblemen bij de productie en het in de handel brengen op het grondgebied van de Gemeenschap van konijnvlees en vlees van gekweekt wild.

2. Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) aan bijlage A wordt het volgende streepje toegevoegd:
- „— Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de productie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 41) (Met uitzondering van konijnvlees en vlees van gekweekt wild ingevoerd uit derde landen)”;
- b) in bijlage B wordt het streepje „— vlees van konijn en van wild” vervangen door „— vlees van vrij wild”.

Artikel 17

Tot op het tijdstip van de tenuitvoerlegging van de communautaire bepalingen voor de invoer van konijnvlees en vlees van gekweekt wild uit derde landen passen de Lid-Staten op deze invoer bepalingen toe welke ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke uit deze richtlijn voortvloeien.

In afwachting van de tenuitvoerlegging van deze bepalingen zien de Lid-Staten er evenwel op toe dat de invoer uit derde landen onderworpen blijft aan de voorschriften van artikel 6, lid 1, onder b), derde alinea, van Richtlijn 89/662/EEG en dat daarenboven

- i) vers konijnvlees en vers vlees van gekweekt wild in geen geval voorzien kunnen worden van het keurmerk, bedoeld in hoofdstuk X van bijlage I van Richtlijn 71/118/EEG en indien het wordt uitgesneden of uitgebeend, het wordt behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 3, lid 1, onder B, van die richtlijn;

- ii) vlees van voor besmetting met trichinen vatbare diersoorten wordt onderzocht met behulp van een digestiemethode overeenkomstig Richtlijn 77/96/EEG.

HOOFDSTUK V

Slotbepalingen

Artikel 18

Deze richtlijn laat communautaire voorschriften ter bescherming van de fauna onverlet.

Artikel 19

De bijlagen bij deze richtlijn worden op voorstel van de Commissie door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd, met name om ze aan te passen aan de technologische vooruitgang.

Artikel 20

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter van het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna het „Comité” genoemd, deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het Comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het Comité worden de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité.

4. Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen.

De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de dag waarop het voorstel bij de Raad is ingediend, door deze geen besluit is genomen, worden de

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld en onmiddellijk toegepast, behalve indien de Raad zich met gewone meerderheid van stemmen tegen deze maatregelen heeft uitgesproken.

Artikel 21

In afwachting van de tenuitvoerlegging van uiterlijk op 31 maart 1991 vast te stellen communautaire gezondheidsvoorschriften en veterinaire rechtelijke voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vlees van wild waarop is gejaagd, is het voor consumptie geschikte vlees van jachtwild onderworpen aan de voorschriften van artikel 3, lid 3, artikel 4, lid 1, tweede alinea, tweede streepje, en artikel 5, lid 2, van Richtlijn 89/662/EEG.

Artikel 22

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de Lid-Staten de in lid 1 bedoelde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 23

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 27 november 1990.

Voor de Raad
De Voorzitter
V. SACCOMANDI

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

Keuring vóór het slachten bij konijnen

1. De dieren dienen voor het slachten aan de keuring vóór het slachten te worden onderworpen. Deze keuring vóór het slachten dient in het algemeen vóór verzending op het bedrijf plaats te vinden.
 - a) Indien de keuring vóór het slachten op het bedrijf van oorsprong heeft plaatsgevonden, mag de keuring vóór het slachten in het slachthuis worden beperkt tot de opsporing van tijdens het vervoer opgelopen schade, indien de konijnen in de laatste 24 uur op het bedrijf van oorsprong zijn gekeurd en gezond zijn bevonden. Bij aankomst in het slachthuis moet bovendien de identiteit van de partij worden aangetoond.

Indien de keuring vóór het slachten op het bedrijf van oorsprong en die in het slachthuis niet door dezelfde officiële dierenarts worden verricht, moeten de dieren vergezeld gaan van een gezondheidscertificaat met de in bijlage III voorgeschreven vermeldingen.
 - b) Indien de keuring vóór het slachten niet op het bedrijf van oorsprong heeft plaatsgevonden, moeten de voor de slacht bestemde konijnen binnen 24 uur na aankomst in het slachthuis worden onderworpen aan de keuring vóór het slachten. Dit onderzoek dient onmiddellijk voor het slachten te worden herhaald indien sedert de keuring vóór het slachten meer dan 24 uur zijn verstreken.

De bedrijfsleider van het slachthuis of zijn vertegenwoordiger dient ervoor te zorgen dat de aan de keuring vóór het slachten verbonden werkzaamheden en in het bijzonder alle nodig geachte handelingen vlot kunnen verlopen.

Elk te slachten dier of elke partij te slachten dieren moeten van een identificatiemerk worden voorzien aan de hand waarvan de bevoegde autoriteit de oorsprong van de dieren kan bepalen.
2. De keuring vóór het slachten moet door de officiële dierenarts worden uitgevoerd volgens de regels van de kunst en bij voldoende verlichting.
3. De keuring moet het mogelijk maken vast te stellen:
 - a) of de dieren lijden aan een ziekte die besmettelijk is voor mens of dier dan wel of de aanwezige verschijnselen of de algemene gezondheidstoestand van het dier het uitbreken van een dergelijke ziekte doen vrezen;
 - b) of de dieren een storing van de algemene gezondheidstoestand of verschijnselen van een ziekte vertonen, waardoor het vlees ongeschikt kan worden voor menselijke consumptie.
4. Dieren mogen niet voor menselijke consumptie worden geslacht indien vaststaat dat zij lijden aan aandoeningen bedoeld in punt 3.
5. De dieren bedoeld in punt 4 moeten afzonderlijk worden geslacht of nadat alle andere konijnen zijn geslacht, en het vlees ervan moet op hygiënische wijze worden afgevoerd:

HOOFDSTUK II

Keuring na het slachten bij konijnen

6. Geslachte konijnen moeten onmiddellijk na het slachten worden gekeurd.
7. De keuring na het slachten moet worden verricht bij voldoende verlichting.
8. De keuring na het slachten omvat:
 - a) een visueel onderzoek van het geslachte dier;
 - b) het betasten en zo nodig het insnijden van de longen, de lever, de milt, de nieren en die delen van het lijf die een verandering hebben ondergaan;
 - c) een onderzoek naar afwijkingen in consistentie, kleur, geur en, eventueel, smaak;
 - d) indien nodig, laboratoriumtests.

9. a) Konijnen worden totaal ongeschikt voor menselijke consumptie verklaard indien de keuring na het slachten één van de volgende afwijkingen aan het licht brengt:
- voor mens of dier besmettelijke ziekten;
 - kwaadaardige of multipele tumoren; multipele abcessen;
 - extensieve parasitaire infestatie van het subcutane weefsel of van het spierweefsel;
 - aanwezigheid van residuen van verboden stoffen, stoffen met een farmacologische werking daaronder begrepen, dan wel van toegestane stoffen boven de maximale communautaire waarden;
 - vergiftiging;
 - uitgebreide letsels of doordrenking van bloed of serum;
 - anomalieën met betrekking tot kleur, geur of smaak;
 - anomalieën inzake consistentie, met name oedeem of emaceratie.
- b) Delen van geslachte dieren met kleine letsels of verontreinigingen waardoor de rest van het vlees niet wordt aangetast, worden ongeschikt verklaard voor menselijke consumptie.
- c) De resultaten van de keuringen vóór en na het slachten worden door de officiële dierenarts geregistreerd en worden, indien een ziekte als bedoeld in punt 3 wordt geconstateerd of residuen worden gevonden, meegedeeld aan de officiële dienst die verantwoordelijk is voor het toezicht op het beslag waaruit de dieren afkomstig zijn, alsmede aan de persoon die verantwoordelijk is voor het betrokken beslag.

HOOFDSTUK III

Keurmerk

10. Het keurmerk wordt aangebracht onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die daartoe beschikt over:
- a) instrumenten voor het aanbrengen van het keurmerk op het vlees, die hij pas op het tijdstip van het merken en voor de daartoe benodigde tijd aan zijn assistenten ter hand stelt;
 - b) etiketten en onmiddellijke verpakkingen, wanneer daarop reeds één van de in punt 11 bedoelde merken of merkplaatjes is aangebracht. Van deze etiketten, onmiddellijke verpakkingen en sluitingen worden de vereiste aantallen ter beschikking gesteld van de assistenten op het ogenblik waarop zij moeten worden gebruikt.
- 11.1. Het keurmerk bestaat uit:
- a) of wel:
 - in het bovenste gedeelte, de initialen van het land van verzending in hoofdletters, dat wil zeggen: B-D-DK-EL-ESP-F-IRL-I-L-NL-P-UK;
 - in het midden, het veterinair toelatingsnummer van het slachthuis of, in voorkomend geval, de uitsnijderij;
 - in het onderste gedeelte een van de volgende afkortingen: CEE, EEG, EWG, EEC, EOK of EØF;zowel de letters als de cijfers moeten 0,2 cm hoog zijn;
 - b) of wel een ovaal met daarin de onder a) genoemde gegevens; de letters moeten 0,8 cm en de cijfers 1,1 cm hoog zijn.
2. Het voor het merken gebruikte materiaal moet voldoen aan alle hygiënische voorschriften en de in punt 1 bedoelde gegevens moeten daarop duidelijk leesbaar zijn aangebracht.
3. a) Het in punt 1, onder a), bedoelde keurmerk moet worden aangebracht:
- op de karkassen zonder onmiddellijke verpakking door middel van een merkteken met de in punt 1, onder a), genoemde gegevens;
 - op of zichtbaar onder de onmiddellijke verpakking of de eindverpakking bij verpakte geslachte dieren;
 - op of zichtbaar onder de onmiddellijke verpakking of de eindverpakking bij delen van geslachte dieren of slachtafvallen die in kleine hoeveelheden zijn verpakt.
- b) Het in punt 1, onder b), bedoelde keurmerk moet worden aangebracht op grote verpakkingen.

4. Wanneer het keurmerk overeenkomstig punt 3 op de onmiddellijke verpakking of de eindverpakking is aangebracht:
- moet het op zodanige wijze zijn aangebracht dat het bij het openen van de onmiddellijke verpakking of de eindverpakking wordt vernietigd, of
 - moet de onmiddellijke verpakking of eindverpakking op zodanige wijze zijn verzegeld dat ze na opening niet opnieuw kan worden gebruikt.

HOOFDSTUK IV

Opslag

12. Na de keuring na het slachten moet konijnvlees worden gekoeld of ingevroren en worden bewaard bij een temperatuur van ten hoogste + 4 °C bij koeling en ten hoogste - 12 °C bij invriezing.

HOOFDSTUK V

Vervoer

13. Konijnvlees dient op zodanige wijze te worden vervoerd dat het tijdens het vervoer beschermd is tegen invloeden waardoor het kan worden verontreinigd of aangetast; hierbij dient rekening te worden gehouden met de duur en de omstandigheden van het vervoer, alsmede met de gebruikte vervoermiddelen. De voor het vervoer gebruikte vervoermiddelen dienen met name zo te zijn ingericht dat de in punt 12 aangegeven temperaturen niet worden overschreden.

BIJLAGE II

MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

betreffende vers konijnvlees ⁽¹⁾ dat bestemd is voor een Lid-Staat van de EEG

Land van verzending: nr. ⁽²⁾:

Ministerie:

Bevoegde dienst:

Referte ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van:
(diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal verpakkingseenheden:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres en toelatingsnummer van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen) ⁽⁴⁾:

Adres en toelatingsnummer van de erkende uitsnijderij(en) ⁽⁴⁾:

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden

uit:
(plaats van verzending)

naar:
(plaats en land van bestemming)

per vervoermiddel ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de geadresseerde:

⁽¹⁾ Vers konijnvlees dat geen enkele conserveringsbehandeling heeft ondergaan; vlees dat een koelbehandeling heeft ondergaan moet evenwel als vers worden beschouwd.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwegwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven; bij verzending per schip, de naam.

⁽⁴⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart:

- a) — dat het hierboven omschreven konijnvlees (*),
 - dat de verpakkingen van het hierboven omschreven vlees (*),
zijn voorzien van een merkteken waaruit blijkt
 - dat het vlees afkomstig is van in erkende slachthuizen geslachte dieren (*),
 - dat het vlees is uitgesneden in een erkende uitsnijderij (*);
- b) dat dit vlees ingevolge een keuring, verricht overeenkomstig Richtlijn 91/495/EEG van de Raad van 27 november 1990 inzake gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van konijnvlees en vlees van gekweekt wild, geschikt is bevonden voor menselijke consumptie;
- c) dat de voertuigen of vervoermiddelen, alsmede de omstandigheden waarin dit vlees werd geladen, voldoen aan de in bedoelde richtlijn vastgestelde hygiënische voorschriften.

Gedaan te,

.....
(handtekening van de officiële dierenarts)

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE III

MODEL

VERKLARING INZAKE DE GEZONDHEID

voor konijnen of gekweekt wild ⁽¹⁾ dat van het bedrijf naar het slachthuis wordt vervoerd

Bevoegde dienst: nr. ⁽²⁾:

I. Identificatie van de dieren

Diersoort:

Aantal dieren:

Identificatiemerk:

II. Herkomst van de dieren

Adres van het bedrijf van herkomst:

.....

III. Bestemming van de dieren

Deze dieren worden vervoerd naar onderstaand slachthuis:

.....

met onderstaande vervoermiddelen:

IV. Verklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat de hierboven vermelde dieren in eerder genoemd bedrijf een keuring vóór het slachten hebben ondergaan op om uur en gezond zijn bevonden.

Gedaan te,

.....
(handtekening van de officiële dierenarts)

⁽¹⁾ Overeenkomstig artikel 6, lid 3, van Richtlijn 91/495/EEG.

⁽²⁾ Facultatief.

BIJLAGE IV

MODEL

GEZONDHEIDSCERTIFICAAT

betreffende vers vlees van gekweekt wild ⁽¹⁾ dat bestemd is voor een Lid-Staat van de EEG

Land van verzending: nr. ⁽²⁾:

Ministerie:

Bevoegde dienst:

Referte ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van:
(diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal verpakkingseenheden:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres en toelatingsnummer van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen) ⁽⁴⁾:

Adres en toelatingsnummer van de erkende uitsnijderij(en) ⁽⁴⁾:

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden

uit:
(plaats van verzending)

naar:
(plaats en land van bestemming)

per vervoermiddel ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van de geadresseerde:

⁽¹⁾ Vers vlees van gekweekt vederwild en van gekweekte niet-gedomesticeerde zoogdieren dat geen enkele conserveringsbehandeling heeft ondergaan; vlees dat een koelbehandeling heeft ondergaan moet evenwel als vers worden beschouwd.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwegwagon of vrachtwagen dient het kenteken of nummer te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven; bij verzending per schip, de naam.

⁽⁴⁾ Doorhalen wat niet van toepassing is.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart:

- a) — dat het vlees van de hierboven aangegeven diersoorten (*),
— dat de verpakkingen van het hierboven omschreven vlees (*),
zijn voorzien van een merkteken waaruit blijkt
— dat het vlees afkomstig is van in erkende slachthuizen geslachte dieren (*),
— dat het vlees is uitgesneden in een erkende uitsnijderij (*);
- b) dat dit vlees geschikt is bevonden voor menselijke consumptie ingevolge een keuring, verricht overeenkomstig:
— Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het handelsverkeer in vers vlees van pluimvee (*),
— Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees (*);
- c) dat de voertuigen of vervoermiddelen, alsmede de omstandigheden waarin dit vlees werd geladen, voldoen aan de in bedoelde richtlijn vastgestelde hygiënische voorschriften.

Gedaan te,

.....
(handtekening van de officiële dierenarts)

(*) Doorhalen wat niet van toepassing is.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 15 juli 1991

tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht en tot wijziging van de Richtlijnen 89/662/EEG, 90/425/EEG en 90/675/EEG

(91/496/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 45,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat levende dieren in de lijst van bijlage II van het Verdrag zijn opgenomen;

Overwegende dat de vaststelling, op communautair niveau, van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor dieren uit derde landen tot de veiligstelling van de voorziening en stabilisatie van de markten bijdraagt, en dat daarbij tevens de maatregelen die voor de bescherming van de gezondheid van de dieren nodig zijn, worden geharmoniseerd;

Overwegende dat in artikel 23 van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt ⁽³⁾ met name is bepaald dat de Raad de algemene voorschriften en beginselen voor de controles op de invoer uit derde landen van de onder genoemde richtlijn vallende dieren moet vaststellen;

Overwegende dat voor elke partij dieren uit derde landen, zodra zij op het grondgebied van de Gemeenschap wordt binnengebracht, een controle van documenten en een overeenstemmingscontrole dienen te worden verricht;

Overwegende dat voor de gehele Gemeenschap geldende beginselen dienen te worden vastgesteld inzake de organisatie van en het gevolg dat moet worden gegeven aan de door de bevoegde veterinaire autoriteiten te verrichten fysieke controles;

Overwegende dat in een stelsel van vrijwaringsmaatregelen dient te worden voorzien; dat de Commissie in dat kader handelend moet kunnen optreden, met name door zich ter plaatse te begeven en de aan de situatie aangepaste maatregelen vast te stellen;

Overwegende dat een harmonische werking van het controlesysteem een erkenningsprocedure en een inspectie van de inspectieposten aan de grens impliceert en uitwisselingen van ambtenaren die tot taak hebben de levende dieren uit derde landen te controleren;

Overwegende dat de vaststelling, op communautair niveau, van gemeenschappelijke beginselen te meer noodzakelijk is omdat de controles aan de binnengrenzen in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt worden afgeschaft;

Overwegende dat de Richtlijnen 89/662/EEG ⁽⁴⁾, 90/425/EEG en 90/675/EEG moeten worden gewijzigd om ze aan te passen aan de onderhavige richtlijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is te voorzien in eventuele overgangsmaatregelen met een beperkte geldigheidsduur ten einde de overgang naar het bij deze richtlijn ingestelde nieuwe controlestelsel te vergemakkelijken;

Overwegende dat de Commissie met de vaststelling van de maatregelen ter uitvoering van deze richtlijn dient te worden belast,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De Lid-Staten verrichten de veterinaire controles voor dieren van herkomst uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht overeenkomstig het bepaalde in deze richtlijn.
2. Deze richtlijn is niet van toepassing op de veterinaire controles van andere huisdieren dan paardachtigen, die reizigers vergezellen zonder dat er sprake is van een winst-oogmerk.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van deze richtlijn gelden, voor zover nodig, de definities van artikel 2 van Richtlijn 90/425/EEG.
2. Voorts wordt verstaan onder:
 - a) controle van de documenten: de verificatie van de veterinaire certificaten of documenten die de dieren vergezellen;

⁽⁴⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13.

⁽¹⁾ PB nr. C 89 van 6. 4. 1991, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 91/174/EEG (PB nr. L 85 van 5. 4. 1991, blz. 37).

- b) overeenstemmingscontrole: de verificatie, door een eenvoudige visuele inspectie van de overeenstemming tussen de documenten of certificaten en de dieren alsmede van de aanwezigheid en overeenstemming van de merktekens die op de dieren moeten zijn aangebracht;
 - c) fysieke controle: de controle van de dieren zelf, die monsterneming en een onderzoek van de monsters in een laboratorium kan omvatten, met in voorkomend geval aanvullende controles tijdens de quarantaine;
 - d) importeur: elke natuurlijke of rechtspersoon die de dieren aanbiedt met het oog op de invoer ervan in de Gemeenschap;
 - e) partij: een aantal dieren van dezelfde soort waarvoor een zelfde veterinair certificaat of document geldt, dat met hetzelfde vervoermiddel wordt vervoerd en dat afkomstig is uit hetzelfde derde land of hetzelfde gedeelte van een derde land;
 - f) inspectiepost aan de grens: inspectiepost die in de onmiddellijke nabijheid van de buitengrens van een van de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor producten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽¹⁾ omschreven grondgebieden is gelegen en die is aangewezen en erkend overeenkomstig artikel 6.
- ii) de kosten van de veterinaire controles zijn voldaan en dat, in voorkomend geval, een zekerheid is gesteld ter dekking van de eventuele kosten als bedoeld in artikel 10, lid 1, tweede en derde streepje, en lid 6, en in artikel 12, lid 2;
- d) de douaneautoriteit het in het vrije verkeer brengen op de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden slechts toestaat indien, onverminderd de bijzondere bepalingen welke volgens de procedure van artikel 23 dienen te worden vastgesteld, wordt aangetoond dat voldaan is aan de vereisten onder c).

2. Indien noodzakelijk worden de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 4

1. De Lid-Staten zien erop toe dat alle uit derde landen afkomstige partijen dieren door de veterinaire autoriteit in een van de, op het in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebied gelegen, erkende inspectieposten aan de grens worden onderworpen aan een controle van de documenten en aan een overeenstemmingscontrole, ongeacht de douanebestemming van deze dieren, ten einde zich te vergewissen van:

- hun oorsprong,
- hun verdere bestemming, met name in geval van doorvoer of in het geval van dieren waarvan het handelsverkeer niet op communautair niveau is geharmoniseerd of niet onderworpen is aan specifieke, bij een communautair besluit erkende vereisten met betrekking tot de Lid-Staat van bestemming,
- het feit dat de op de certificaten of documenten voorkomende vermeldingen overeenstemmen met de garanties die worden verlangd door de communautaire regelgeving of, indien het gaat om dieren waarvan het handelsverkeer niet op communautair niveau is geharmoniseerd, met de garanties die worden verlangd door de nationale regels die gelden voor de verschillende gevallen voorzien bij deze richtlijn.

2. Onverminderd de in artikel 8 genoemde vrijstellingen dient de officiële dierenarts een fysieke controle te verrichten van de in de inspectiepost aan de grens aangeboden dieren. Deze controle dient met name het volgende te omvatten:

- a) een klinisch onderzoek van de dieren om na te gaan of de dieren in overeenstemming zijn met de gegevens die vermeld staan op het certificaat of het document dat hen vergezelt en of zij klinisch gezond zijn.

Volgens de procedure van artikel 23 kan voor bepaalde categorieën en soorten dieren onder bepaalde voorwaarden en aan de hand van volgens dezelfde procedure vast te stellen voorschriften worden afgeweken van het beginsel van het individuele klinische onderzoek;

- b) eventuele door hem noodzakelijk geachte of in de communautaire regelgeving vervatte laboratoriumonderzoeken;

HOOFDSTUK I

Organisatie van de controles en gevolgen die aan deze controles moeten worden verbonden

Artikel 3

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:

- a) de importeurs worden verplicht het veterinaire personeel van de inspectiepost aan de grens waar de dieren ter controle zullen worden aangeboden één werkdag van tevoren mededeling te doen van het aantal en het soort dieren, alsmede van het vermoedelijke tijdstip van aankomst;
- b) de dieren rechtstreeks onder officieel toezicht naar de in artikel 6 bedoelde inspectiepost aan de grens of in voorkomend geval naar een in artikel 10, lid 1, eerste alinea, tweede streepje, bedoeld quarantainestation worden gebracht;
- c) de dieren deze posten of stations slechts mogen verlaten indien — onverminderd de volgens de procedure van artikel 23 vast te stellen bijzondere bepalingen — wordt aangetoond dat:
 - i) de veterinaire controles van de dieren overeenkomstig artikel 4, leden 1 en 2, onder a), b) en d), en de artikelen 8 en 9 ten genoegen van de bevoegde autoriteit zijn verricht, zulks aan de hand van het in artikel 7, lid 1, tweede streepje, of in artikel 8 bedoelde certificaat;

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

- c) eventuele officiële monsternemingen ten behoeve van het onderzoek op de aanwezigheid van residuen; deze monsters dienen zo snel mogelijk geanalyseerd te worden;
- d) nagaan of is voldaan aan de minimumeisen van Richtlijn 77/489/EEG van de Raad van 18 juli 1977 inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer ⁽¹⁾.

Met het oog op een latere controle van het vervoer en eventueel van de naleving van de aanvullende eisen in het bedrijf van bestemming dient de officiële dierenarts de noodzakelijke informatie door te geven aan de bevoegde instanties van de Lid-Staat van bestemming met behulp van het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG genoemde verbindingssysteem.

De officiële dierenarts kan bij de uitvoering van sommige van voornoemde taken worden bijgestaan door gekwalificeerd, speciaal daartoe opgeleid personeel dat onder zijn verantwoordelijkheid staat.

3. In afwijking van de leden 1 en 2 kunnen evenwel voor dieren die via een haven of een luchthaven op het in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebied worden binnengebracht, de overeenstemmingscontrole en de fysieke controle in die haven of luchthaven van bestemming worden verricht, op voorwaarde dat die haven of luchthaven over een inspectiepost aan de grens als bedoeld in artikel 6 beschikt, en dat de dieren, naar gelang van het geval, met hetzelfde schip of met hetzelfde vliegtuig over zee, respectievelijk door de lucht verder reizen. In dat geval brengt de bevoegde instantie die de controle van de documenten heeft verricht, hetzij rechtstreeks, hetzij via de plaatselijke veterinaire instantie, de officiële dierenarts van de inspectiepost van de Lid-Staat van bestemming op de hoogte van het passeren van de dieren door middel van het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG genoemde verbindingssysteem.

4. Alle kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit artikel komen zonder schadeloosstelling van de kant van de Lid-Staat ten laste van de afzender, de geadresseerde of hun gemachtigde.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, inclusief die betreffende opleiding en kwalificatie van het hulppersoneel, worden indien nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 5

Het binnenbrengen op de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden is verboden indien bij die controles blijkt dat:

- a) het gaat om dieren van de soorten ten aanzien waarvan de regels voor de invoer zijn geharmoniseerd, onverminderd de bijzondere voorwaarden van artikel 19 van Richtlijn 90/426/EEG ⁽²⁾ ten aanzien van het verkeer en de invoer van paardachtigen en die afkomstig zijn van het grondgebied of een gedeelte van het grondgebied van een derde land dat niet vermeld staat op de lijsten welke voor de betrokken soorten overeekomstig de communautaire regelgeving zijn opgesteld of waaruit de invoer is verboden op grond van een communautair besluit;

⁽¹⁾ PB nr. L 200 van 8. 8. 1977, blz. 10.

⁽²⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 42.

- b) het gaat om andere dan onder a) bedoelde dieren die niet voldoen aan de eisen die gesteld zijn bij de nationale regels die gelden voor de verschillende gevallen voorzien bij deze richtlijn;
- c) de dieren lijden aan of ervan verdacht worden te lijden aan of te zijn besmet met een besmettelijke ziekte of met een ziekte die een risico voor de gezondheid van mens of dier met zich brengt of om andere in de communautaire regelgeving genoemde redenen;
- d) het uitvoerende derde land niet heeft voldaan aan de voorwaarden van de communautaire regelgeving;
- e) de dieren niet geschikt zijn om de reis voort te zetten;
- f) het certificaat of het veterinaire document dat deze dieren vergezelt niet beantwoordt aan de voorwaarden gesteld krachtens de communautaire regelgeving of, bij ontstentenis van geharmoniseerde regels, aan de eisen die zijn gesteld bij de nationale regels die gelden voor de verschillende gevallen voorzien bij deze richtlijn.

De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 6

1. De inspectieposten aan de grens dienen aan de bepalingen van het onderhavige artikel te voldoen.
2. Een inspectiepost aan de grens moet:
 - a) gelegen zijn op de plaats van binnenkomst in een van de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden.

De inspectiepost mag evenwel op enige afstand van de plaats van binnenkomst zijn gelegen indien dit op grond van geografische omstandigheden (zoals loskade, spoorwegstation, bergpassen) noodzakelijk is en op voorwaarde dat de inspectiepost in dat geval ver verwijderd is van veehouderijen of plaatsen waar zich dieren bevinden die door besmettelijke ziekten kunnen worden besmet;
 - b) gelegen zijn in een douanezone, zodat de overige administratieve formaliteiten kunnen worden verricht, met inbegrip van de douaneformaliteiten die samenhangen met de invoer;
 - c) zijn aangewezen en erkend overeenkomstig lid 3;
 - d) onder het gezag van een officiële dierenarts zijn geplaatst die daadwerkelijk de verantwoordelijkheid voor de controles draagt. De officiële dierenarts mag zich laten bijstaan door speciaal daartoe opgeleide, onder zijn verantwoordelijkheid geplaatste hulpkrachten.

3. Na voorselectie door de nationale instanties, in samenwerking met de Commissiediensten, om te verifiëren of zij voldoen aan de in bijlage A opgenomen minimumeisen leggen de Lid-Staten de Commissie vóór 1 januari 1992 de lijst van de inspectieposten aan de grens voor, die worden belast met de veterinaire controles op de dieren; daarbij verstrekken zij de volgende gegevens:

- a) aard van de inspectiepost aan de grens:
- haven,
 - luchthaven,
 - controlepost voor het wegverkeer,
 - post voor het vervoer per spoor;
- b) het soort dieren dat op grond van de beschikbare uitrusting en het beschikbare veterinaire personeel in de inspectiepost aan de grens kan worden gecontroleerd, met eventuele vermelding van de dieren die niet kunnen worden gecontroleerd, alsmede, voor geregistreerde paardachtigen, de periode waarin een daartoe speciaal goedgekeurde inspectiepost aan de grens geopend is;
- c) voor de veterinaire controle beschikbaar personeel:
- aantal officiële dierenartsen, met ten minste één dienstdoende officiële dierenarts tijdens de uren waarop de inspectiedienst aan de grens open is,
 - aantal hulpkrachten of assistenten met speciale kwalificatie;
- d) beschrijving van de uitrusting en de ruimten die beschikbaar zijn voor:
- de controle van de documenten,
 - de fysieke controle,
 - de bemonstering,
 - de in artikel 5, lid 2, onder b), bedoelde analyses van algemene aard,
 - specifieke analyses op last van de officiële dierenarts;
- e) capaciteit van de ruimtes beschikbaar voor de eventuele huisvesting van dieren in afwachting van het resultaat van de analyses;
- f) aard van de uitrusting waarmee snel informatie kan worden uitgewisseld, met name met de andere inspectieposten aan de grens;
- g) omvang van de handelsstromen (soorten dieren en aantallen die deze inspectiepost aan de grens passeren).

4. In samenwerking met de bevoegde nationale instanties, inspecteert de Commissie de overeenkomstig lid 3 aangewezen inspectieposten aan de grens om zich ervan te vergewissen dat de regels inzake de veterinaire controles uniform worden toegepast en dat de verschillende inspectieposten aan de grens daadwerkelijk beschikken over de noodzakelijke infrastructuur en voldoen aan de minimeisen van bijlage A.

De Commissie legt uiterlijk op 1 januari 1992 aan het Permanent Veterinair Comité een verslag voor over het resultaat van de in de eerste alinea bedoelde inspectie, alsmede voorstellen aan de hand van de conclusie van dit verslag om te komen tot de opstelling van een communautaire lijst van erkende inspectieposten aan de grens. Deze lijst dient volgens de procedure van artikel 22 te worden goedgekeurd en eventueel bijgewerkt.

In dit verslag zal melding worden gemaakt van eventuele problemen waarmee bepaalde Lid-Staten worden geconfronteerd, indien de in lid 3, in limine, genoemde voorselectie ertoe zou leiden dat een aanzienlijk aantal inspectieposten aan de grens op 1 juli 1992 wordt uitgesloten.

Om rekening te houden met deze eventuele problemen, mogen sommige van de inspectieposten aan de grens hun werkzaamheden gedurende een termijn van maximaal drie jaar blijven verrichten om te voldoen aan de bepalingen van deze richtlijn inzake uitrusting en structuur.

De Commissie maakt de lijst van erkende inspectieposten aan de grens, alsmede eventuele bijwerkingen daarvan, bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden indien nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 7

1. Wanneer dieren, van de soorten ten aanzien waarvan de regels voor de invoer op communautair niveau zijn geharmoniseerd, niet zijn bestemd om op het grondgebied van de Lid-Staat waar de controle als omschreven in artikel 4 is verricht, in de handel te worden gebracht, moet de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens, onverminderd de specifieke eisen voor geregistreerde paardachtigen die vergezeld gaan van het in Richtlijn 90/427/EEG⁽¹⁾ bedoelde overeenstemmingsdocument:

- aan de betrokkene één gewaarmerkt afschrift of, bij splitsing van de partij, verscheidene — alle afzonderlijk gewaarmerkte — afschriften van de originele certificaten inzake de dieren verstrekken; de geldigheidsduur van deze afschriften bedraagt 10 dagen;
- een certificaat afgeven dat overeenstemt met een door de Commissie volgens de procedure van artikel 23 op te stellen model en waarin wordt verklaard dat de in artikel 4, lid 1 en lid 2, onder a), b) en d), omschreven controles zijn verricht ten genoegen van de officiële dierenarts, met vermelding van de aard van de verrichte bemonsteringen en de eventuele resultaten van de laboratoriumonderzoeken, of van de termijn waarbinnen deze resultaten verwacht worden;
- het originele certificaat, respectievelijk de originele certificaten die de dieren vergezellen, bewaren.

2. De uitvoeringsbepalingen van lid 1 worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

3. Na het passeren van de inspectieposten aan de grens, dienen bij het handelsverkeer van de in lid 1 bedoelde en op de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden toegelaten dieren de bepalingen inzake veterinaire controle te worden nageleefd die zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/425/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 55.

In de informatie die met behulp van het verbindingssysteem van artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG aan de bevoegde instantie van de plaats van bestemming wordt toegezonden, dient met name te worden gepreciseerd of:

- dieren zijn bestemd voor een Lid-Staat of een gebied met specifieke eisen,
- monsternemingen hebben plaatsgevonden, maar de uitkomsten niet bekend zijn bij het vertrek van het vervoermiddel uit de inspectiepost aan de grens.

Artikel 8

A. De Lid-Staten zien erop toe dat:

1. de veterinaire controles op de invoer van dieren van de niet in bijlage A van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde soorten geschieden overeenkomstig de volgende bepalingen:
 - a) dieren welke rechtstreeks worden aangeboden in een van de inspectieposten aan de grens van de Lid-Staat die deze dieren wil invoeren, worden in deze post onderworpen aan alle in artikel 4 bedoelde controles;
 - b) indien de dieren worden aangeboden in een inspectiepost aan de grens welke gelegen is in een andere Lid-Staat, en wel met voorafgaande instemming van deze laatste:
 - i) worden alle controles als bedoeld in artikel 4 in deze post verricht voor rekening van de Lid-Staat van bestemming, met name ten einde na te gaan of de veterinaire eisen van laatstgenoemde Staat in acht zijn genomen, dan wel
 - ii) worden, indien hierover overeenstemming bestaat tussen de bevoegde centrale instanties van de beide Lid-Staten en, eventueel, die van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer, in deze post alleen de in artikel 4, lid 1, bedoelde controles verricht, terwijl de in artikel 4, lid 2, bedoelde controles in dat geval verricht dienen te worden in de Lid-Staat van bestemming.

In dat laatste geval mogen de dieren de inspectiepost aan de grens waar de controle van de documenten en de overeenstemmingscontrole plaats hebben gevonden, echter alleen verlaten in verzegelde vervoermiddelen en pas nadat de officiële dierenarts van deze post

- de grensoverschrijding en de verrichte controle op het afschrift of, indien de partij gesplitst is, op de afschriften van de oorspronkelijke certificaten vermeld heeft,
- de veterinaire autoriteit van de plaats van grensoverschrijding of, in voorkomend geval, van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer, via het in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG genoemde verbindingssysteem van de aankomst van de aangeboden dieren op de hoogte gesteld heeft,

- de bevoegde douaneautoriteit van de inspectiedienst aan de grens voor de aangeboden dieren in kwestie in afwijking van artikel 3, lid 1, onder c), heeft ontlast.

Wanneer het gaat om dieren die voor de slacht bestemd zijn, kunnen de Lid-Staten alleen gebruikmaken van de onder i) genoemde oplossing.

De Lid-Staten stellen de Commissie en de vertegenwoordigers van de overige Lid-Staten, in het kader van het Permanent Veterinair Comité bijeen, op de hoogte van de gevallen waarin gebruik gemaakt wordt van de onder ii) genoemde oplossing;

2. in afwachting van de specifieke besluiten, bedoeld in de communautaire regelgeving, dieren waarvoor het handelsverkeer op communautair niveau geharmoniseerd is, doch die afkomstig zijn uit een derde land waarvoor de eenvormige veterinaire voorwaarden nog niet zijn vastgesteld, ingevoerd worden onder de volgende voorwaarden:
 - zij moeten in het derde land van verzending hebben verbleven gedurende de periodes bedoeld in artikel 10, lid 1, van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, en van vers vlees of vleesprodukten uit derde landen ⁽¹⁾;
 - zij dienen te worden gecontroleerd overeenkomstig artikel 4;
 - zij mogen de inspectiepost aan de grens of het quarantainestation slechts verlaten indien uit deze controles blijkt dat het dier of de partij dieren:
 - i) voor wat betreft in de Gemeenschap niet inheemse ziekten, onverminderd de specifieke eisen welke voor de betrokken derde landen gelden, voldoet aan de veterinaire voorwaarden welke in het handelsverkeer voor de betrokken soort van toepassing zijn krachtens de in bijlage A van Richtlijn 90/425/EEG genoemde richtlijnen, of de in Richtlijn 72/462/EEG vastgestelde veterinaire voorwaarden, dan wel,
 - ii) voor wat een of meer bepaalde ziekten betreft, voldoet aan de gelijkwaardigheidsvoorwaarden die volgens de procedure van artikel 23, op basis van wederkerigheid tussen de eisen van het derde land en die van de Gemeenschap, zijn erkend;
 - zij dienen, indien zij bestemd zijn voor een Lid-Staat waarvoor de in artikel 3, lid 1, onder e), onder iii) en iv), van Richtlijn 90/425/EEG

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/266/EEG (PB nr. L 134 van 29. 5. 1991, blz. 45).

genoemde aanvullende voorwaarden gelden, te voldoen aan de ter zake voor het intracommunautaire handelsverkeer vastgelegde eisen;

— zij dienen na de grensoverschrijding bij de inspectiepost aan de grens naar het slachthuis van bestemming te worden gevoerd wanneer het gaat om slachtdieren, of naar het bedrijf van bestemming wanneer het gaat om fok- en gebruiksdieren of aquicultuurdieren;

3. indien uit de in de punten 1 en 2 bedoelde controles blijkt dat het dier of de partij dieren niet beantwoordt aan de daar genoemde eisen, dit dier of de partij de inspectiepost aan de grens of het quarantainestation niet verlaat; in dat geval zijn de bepalingen van artikel 12 van toepassing op dit dier of de partij;
4. indien de in punt 1 bedoelde dieren niet bestemd zijn om op het grondgebied van de Lid-Staat welke de veterinaire controles heeft verricht, op de markt gebracht te worden, de bepalingen van artikel 7, en met name die welke betrekking hebben op de afgifte van het certificaat, van toepassing zijn;
5. fok- en gebruiksdieren op de plaats van bestemming onder officieel toezicht van de bevoegde veterinaire instanties blijven. Na een observatieperiode welke vastgesteld wordt volgens de procedure van artikel 23 mogen de dieren in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht onder de voorwaarden van Richtlijn 90/425/EEG.

Slachtdieren worden in het slachthuis van bestemming onderworpen aan de communautaire voorschriften betreffende het slachten van de betrokken soorten.

B. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden indien nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 9

1. De Lid-Staten geven toestemming voor het vervoer van dieren uit een derde land naar een ander derde land, mits
 - a) voor dit vervoer vooraf toestemming is verleend door de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de dieren dienen te worden aangeboden om er aan de in artikel 4 bedoelde controles te worden onderworpen, en in voorkomend geval door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat of Lid-Staten van doorvoer;
 - b) de belanghebbende aantoont dat het eerste derde land waarnaar de dieren worden vervoerd, na doorvoer over de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden, de verplichting op zich neemt de dieren waarvan het de invoer of de doorvoer toestaat in geen

geval te weigeren of terug te zenden en op de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden te voldoen aan de eisen van de communautaire regelgeving inzake bescherming tijdens het vervoer;

- c) uit de in artikel 4 bedoelde controle, eventueel na een verblijf in een quarantainestation ten genoegen van de veterinaire dienst, is gebleken dat de dieren voldoen aan de voorschriften van deze richtlijn of — wanneer het gaat om de in bijlage A van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde dieren — volgens de procedure van artikel 23 erkende gezondheidsgaranties bieden die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van de genoemde voorschriften;
- d) de bevoegde instantie van de inspectiepost aan de grens de bevoegde instanties van de Lid-Staat of de Lid-Staten van doorvoer via het in artikel 12, lid 4, tweede alinea, bedoelde systeem voor informatie-uitwisseling op de hoogte brengt van het passeren van de dieren en van de grenspost waar zij het grondgebied weer verlaten;
- e) het vervoer bij de doorgang door een van de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden plaatsvindt onder de regeling voor extern communautair douanevervoer of onder een andere in de communautaire regelgeving vastgestelde regeling voor douanevervoer; de enige tijdens dit vervoer toegestane handelingen zijn die welke onderscheidenlijk op het punt van binnenkomst in of vertrek uit het betrokken grondgebied worden verricht en die welke dienen om het welzijn van de dieren te verzekeren.

2. Alle kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit artikel, komen zonder schadeloosstelling van de kant van de Lid-Staat ten laste van de afzender, de geadresseerde of hun gemachtigde.

Artikel 10

1. Wanneer in de communautaire voorschriften, of, op de nog niet geharmoniseerde gebieden met inachtneming van de algemene bepalingen van het Verdrag, in de nationale voorschriften is bepaald dat levende dieren op de plaats van bestemming in quarantaine of in isolatie moeten worden geplaatst kan dat geschieden

- voor andere ziekten dan mond- en klauwzeer, rabies en pseudo-vogelpest in een quarantainestation in het derde land van oorsprong, mits dit station is goedgekeurd volgens de procedure van artikel 22 en het regelmatig gecontroleerd wordt door veterinaire deskundigen van de Commissie,
- in een quarantainestation op het grondgebied van de Gemeenschap dat voldoet aan de eisen van bijlage B,
- op het bedrijf van bestemming.

Volgens de procedure van artikel 23 kunnen bijzondere waarborgen worden vastgesteld waaraan moet worden voldaan tijdens het vervoer tussen het quarantainestation, de boerderijen van oorsprong en van bestemming en de inspectieposten aan de grens, alsmede in de in het eerste streepje van de eerste alinea bedoelde quarantainestation.

2. Indien de officiële dierenarts die verantwoordelijk is voor de inspectiepost aan de grens besluit tot plaatsing in quarantaine, geschiedt deze plaatsing in quarantaine, naar gelang van het door de officiële dierenarts gediagnostiseerde risico,

- of wel in de inspectiepost aan de grens zelf of in de onmiddellijke nabijheid van deze post,
- of wel op het bedrijf van bestemming,
- of wel in een quarantainestation in de nabijheid van het bedrijf van bestemming.

3. De algemene voorwaarden voor de erkenning van de in lid 1, eerste en tweede streepje, bedoelde quarantainestations zijn vervat in bijlage B.

De voor de verschillende diersoorten geldende bijzondere voorwaarden voor de erkenning worden volgens de procedure van artikel 23 vastgesteld.

4. De goedkeuring en de eventuele latere bijwerkingen van de lijst van quarantainestations als bedoeld in lid 1, eerste en tweede streepje, en in lid 2, eerste streepje, geschieden volgens de procedure van artikel 22. Deze quarantainestations worden onderworpen aan de inspectie als bedoeld in artikel 19.

De Commissie maakt de lijst van deze quarantainestations en de eventuele bijwerkingen daarvan bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

5. Lid 1, tweede alinea, en de leden 3 en 4 zijn niet van toepassing op de quarantainestations die zijn gereserveerd voor dieren als bedoeld in artikel 8, onder A, punt 1.

6. Alle kosten die voortvloeien uit de toepassing van dit artikel komen zonder schadeloosstelling van de kant van de Lid-Staat ten laste van de afzender, de geadresseerde of hun gemachtigde.

7. Vóór 1 januari 1996 dient de Commissie bij de Raad een verslag in met eventuele voorstellen met betrekking tot de vraag of communautaire quarantainestations en een financiële deelname van de Gemeenschap aan het functioneren daarvan wenselijk zijn.

Artikel 11

1. Onverminderd de overige bepalingen van dit hoofdstuk verricht de officiële dierenarts of de bevoegde autoriteit, indien het vermoeden bestaat dat de veterinaire wetgeving niet wordt nageleefd of bij twijfel over de overeenstemming van een dier, alle veterinaire controles die nodig worden geacht.

2. De Lid-Staten treffen passende bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen om aan elke overtreding van de veterinaire wetgeving door natuurlijke personen of rechtspersonen sancties te verbinden indien blijkt dat de communautaire voorschriften niet in acht zijn genomen, en in het bijzonder wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet overeenstemmen met de feitelijke staat van de dieren, dat de identificatiemerkttekens

niet aan die voorschriften voldoen, dat de dieren niet ter inspectie zijn aangeboden in de grenspost of dat is afgeweken van de oorspronkelijke bestemming van de dieren.

Artikel 12

1. Wanneer uit bij de in deze richtlijn omschreven controles blijkt dat een dier niet aan de voorwaarden van de communautaire voorschriften of, voor gebieden waarvoor nog geen harmonisatie op communautair niveau heeft plaatsgevonden, aan de voorwaarden van de nationale voorschriften voldoet, of wanneer blijkt dat onregelmatigheden zijn begaan, besluit de bevoegde autoriteit na overleg met de importeur of diens vertegenwoordiger om:

- a) of wel de dieren onder te brengen, te voeden, te drenken en, indien nodig, te laten verzorgen;
- b) in voorkomend geval de dieren in quarantaine te plaatsen of te isoleren;
- c) of wel de partij binnen een door de bevoegde nationale autoriteit vast te stellen termijn door te zenden naar een plaats die buiten het in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebied gelegen is, wanneer veterinaire overwegingen of het welzijn van de dieren zich daar niet tegen verzetten.

In dat geval moet de officiële dierenarts van de inspectiepost aan de grens;

- de andere inspectieposten aan de grens er overeenkomstig lid 4 van in kennis stellen dat de partij is geweigerd, met opgave van de geconstateerde overtredingen,
- het veterinaire certificaat of document dat de geweigerde partij vergezelt, intrekken op de wijze die zal worden bepaald volgens de procedure van artikel 23,
- de Commissie, met een nader te bepalen frequentie, via de bevoegde centrale autoriteit in kennis stellen van de aard en de frequentie van de geconstateerde overtredingen.

Indien het, met name in verband met het welzijn van de dieren, onmogelijk is de partij door te zenden

- kan de officiële dierenarts met instemming van de bevoegde autoriteit en na de keuring vóór de slachting, onder de in de communautaire regelgeving vastgelegde voorschriften, toestemming verlenen voor het slachten van de dieren ten behoeve van de menselijke consumptie;
- moet de officiële dierenarts in het tegenovergestelde geval opdracht geven tot het slachten van de dieren voor andere doeleinden dan voor menselijke consumptie of tot vernietiging van de karkassen of kadavers, waarbij hij nadere voorschriften met betrekking tot de controle op het gebruik van de aldus verkregen producten vaststelt.

De bevoegde centrale autoriteit stelt de Commissie overeenkomstig lid 4 in kennis van de gevallen waarin gebruik is gemaakt van deze afwijking.

De Commissie stelt het Permanent Veterinair Comité regelmatig op de hoogte van deze gegevens.

2. De kosten in verband met de in lid 1 genoemde maatregelen, met inbegrip van de vernietiging of het gebruik van het vlees voor andere doeleinden, komen ten laste van de importeur of diens vertegenwoordiger.

De opbrengst van de verkoop van de in lid 1, onder c), derde alinea, bedoelde producten gaat na aftrek van de bovengenoemde kosten naar de eigenaar van de dieren of naar diens vertegenwoordiger.

3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden indien nodig vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

4. De informatie van de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten, van de inspectieposten aan de grens en van de Commissie vindt plaats in het kader van het programma voor de ontwikkeling van de automatisering van de veterinaire controleprocedures.

De Commissie zal daartoe volgens de procedure van artikel 23 een systeem voor gegevensverwerking met databanken opzetten, dat de diensten van de inspectieposten aan de grens en de bevoegde veterinaire autoriteiten met de Commissie verbindt, dat alle gegevens over de invoer van dieren uit derde landen omvat (SHIFT-project), en dat wordt aangesloten op het geïnformatiseerde verbindingssysteem tussen veterinaire autoriteiten bedoeld in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG.

5. De bevoegde autoriteiten doen, in voorkomend geval, mededeling van de gegevens waarover zij beschikken overeenkomstig Richtlijn 89/608/EEG van de Raad van 21 november 1989 betreffende wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de Lid-Staten en samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie, met het oog op de juiste toepassing van de veterinaire en zoötechnische wetgeving⁽¹⁾.

Artikel 13

De Commissie stelt, volgens de procedure van artikel 23, op basis van de in de tweede alinea bedoelde plannen, de voorschriften vast voor de invoer van voor lokaal gebruik bestemde slachtdieren, alsmede van fok- en gebruiksdieren in bepaalde delen van de in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebieden, ten einde rekening te houden met de bijzondere natuurlijke situatie van die gebieden, en met name met de afstand tussen die gebieden en het continentale gedeelte van het grondgebied van de Gemeenschap.

Te dien einde leggen de Lid-Staten de Commissie uiterlijk op 31 december 1991 een plan voor, waarin wordt vermeld hoe uit derde landen afkomstige dieren bij invoer in de in de eerste alinea bedoelde gebieden zullen worden gecontroleerd. In deze plannen moet worden gepreciseerd welke controles worden verricht om te vermijden dat de in de betrokken

gebieden binnengebrachte dieren of de van deze dieren afkomstige producten naar de rest van het grondgebied van de Gemeenschap worden gezonden.

Artikel 14

Voor de uitvoering van de in artikel 7, lid 3, van de onderhavige richtlijn bedoelde controles, moeten de in artikel 3, lid 1, onder c), van Richtlijn 90/425/EEG bedoelde identificatie en registratie van andere dieren dan slachtdieren en geregistreerde paardachtigen worden uitgevoerd op de plaats van bestemming van de dieren, eventueel na de in artikel 8, onder A, punt 5, voorgeschreven observatieperiode.

De wijze waarop de overeenstemming van slachtdieren wordt bepaald en deze dieren worden gemerkt, wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 15

1. De Lid-Staten zien erop toe dat bij de invoer van de in deze richtlijn bedoelde dieren een gezondheidsretributie wordt geheven voor de kosten die zijn verbonden aan de in de artikelen 4, 5 en 8 bedoelde keuringen en sanitaire controles.

2. De Raad stelt op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen vóór 1 juli 1992 het niveau of de niveaus vast van de in lid 1 bedoelde retributies, alsmede de uitvoeringsbepalingen en -beginselen van deze richtlijn en de uitzonderingsgevallen.

Artikel 16

Volgens de procedure van artikel 23 en onverminderd de controle op de naleving van de eisen inzake het welzijn tijdens het vervoer kan, onder bepaalde voorwaarden op basis van wederkerigheid en met name afhankelijk van het resultaat van de vóór de aanneming van deze richtlijn uitgevoerde controles, een lagere frequentie van de overeenstemmingscontrole en de fysieke controles worden toegepast.

Voor het toekennen van dergelijke afwijkingen neemt de Commissie de volgende criteria in aanmerking:

- a) de door het derde land geboden garanties ten aanzien van de naleving van de communautaire voorschriften, met name die van de Richtlijnen 72/462/EEG en 90/426/EEG;
- b) de gezondheidssituatie van de dieren in het derde land;
- c) de informatie over de gezondheidssituatie van het derde land;
- d) de aard van de door het derde land toegepaste maatregelen inzake controle en inzake bestrijding van de ziekten;
- e) de structuur en de bevoegdheden van de veterinaire dienst;
- f) de voorschriften inzake toelating van bepaalde stoffen en de naleving van de in artikel 7 van Richtlijn

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 2. 12. 1989, blz. 34.

86/469/EEG van de Raad van 16 september 1986 inzake het onderzoek van dieren en vers vlees op de aanwezigheid van residuen ⁽¹⁾ opgenomen eisen;

- g) het resultaat van de communautaire inspectiebezoeken;
- h) de resultaten van de bij invoer verrichte controles.

Artikel 17

Deze richtlijn doet geen afbreuk aan de rechtsmiddelen voorzien bij de wetgeving van de Lid-Staten tegen beslissingen van de bevoegde autoriteiten.

De door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van bestemming getroffen beslissingen moeten, met opgave van redenen, worden medegedeeld aan de importeur of aan diens gemachtigde.

Indien de betrokken importeur of diens gemachtigde daarom verzoekt, moeten de met redenen omklede beslissingen hem schriftelijk worden medegedeeld met opgave van de rechtsmiddelen die de wetgeving van de Lid-Staat van de inspectiepost aan de grens voor hem openstelt, alsmede van de vorm en de termijnen waarbinnen deze rechtsmiddelen moeten worden ingesteld.

HOOFDSTUK II

Vrijwaringsmaatregelen

Artikel 18

1. Indien zich op het grondgebied van een derde land een in Richtlijn 82/894/EEG van de Raad van 12 december 1982 inzake de melding van dierziekten in de Gemeenschap ⁽²⁾ bedoelde ziekte, een zoönose of een ziekte of een risico voordoet of verspreidt waaraan ernstige gevaren voor de gezondheid van dieren of mensen kunnen zijn verbonden, of indien zulks om andere ernstige veterinaire rechtelijke redenen is gerechtvaardigd, met name wegens door haar veterinaire deskundigen gedane constatering, stelt de Commissie op eigen initiatief of op verzoek van een Lid-Staat onverwijld, naar gelang van de ernst van de situatie, een van de volgende maatregelen vast:

- schorsing van de invoer uit het gehele grondgebied van het betrokken derde land of een deel daarvan en, in voorkomend geval, van het derde land van doorvoer,
- vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de dieren afkomstig uit het gehele grondgebied van het betrokken derde land of een deel daarvan.

2. Indien bij een van de controles voorzien bij deze richtlijn blijkt dat een partij dieren een gevaar kan vormen

⁽¹⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.

⁽²⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1982, blz. 58. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/134/EEG (PB nr. L 76 van 22. 3. 1990, blz. 23).

voor de gezondheid van dieren of mensen neemt de bevoegde veterinaire autoriteit onmiddellijk de volgende maatregelen:

- beslag en vernietiging van de betrokken partij,
- onmiddellijke kennisgeving aan de andere inspectieposten aan de grens en aan de Commissie van de gedane constatering en van de oorsprong van de dieren overeenkomstig artikel 12, lid 4.

3. De Commissie kan in het in lid 1 bedoelde geval conservatoire maatregelen nemen ten aanzien van de in artikel 9 bedoelde dieren.

4. Vertegenwoordigers van de Commissie kunnen zich onmiddellijk ter plaatse begeven.

5. Wanneer een Lid-Staat de Commissie officieel in kennis stelt van de noodzaak om vrijwaringsmaatregelen te nemen en laatstgenoemde geen gebruik heeft gemaakt van de bepalingen van de leden 1 en 3 of de aangelegenheid niet overeenkomstig lid 6 heeft voorgelegd aan het Permanent Veterinair Comité, kan deze Lid-Staat conservatoire maatregelen treffen ten aanzien van de invoer van dergelijke dieren.

Wanneer een Lid-Staat uit hoofde van dit lid conservatoire maatregelen neemt ten aanzien van een derde land, stelt hij de andere Lid-Staten en de Commissie daarvan in kennis overeenkomstig artikel 12, lid 5.

6. De in de leden 1, 3 en 5 bedoelde maatregelen worden binnen 10 werkdagen volgens de procedure van artikel 22 voorgelegd aan het Permanent Veterinair Comité; het Comité beslist of die maatregelen moeten worden verlengd, gewijzigd of ingetrokken.

7. De besluiten tot verlenging, wijziging of intrekking van de maatregelen genomen krachtens de leden 1, 2, 3 en 6, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 22.

8. De uitvoeringsbepalingen met betrekking tot dit hoofdstuk worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

HOOFDSTUK III

Inspectie

Artikel 19

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten, en voor zover dit voor de uniforme toepassing van de voorschriften van deze richtlijn noodzakelijk is, nagaan of de overeenkomstig artikel 6 erkende inspectieposten aan de grens en de overeenkomstig artikel 10 erkende quarantainestations voldoen aan de criteria genoemd in respectievelijk bijlage A en B.

2. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten, controles ter plaatse verrichten.
3. De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een inspectie wordt verricht, verleent de veterinaire deskundigen van de Commissie alle nodige bijstand voor de vervulling van hun taak.
4. De Commissie stelt de Lid-Staten van de uitkomsten van de verrichte controles in kennis.
5. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de uitkomsten van de controle zulks rechtvaardigen bespreekt zij de situatie in het Permanent Veterinair Comité. Zij kan de nodige besluiten nemen volgens de procedure van artikel 22.
6. De Commissie volgt het verloop van de situatie en naar gelang hiervan worden de in lid 5 bedoelde besluiten volgens de procedure van artikel 22 door haar gewijzigd of ingetrokken.
7. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 20

Wanneer een bevoegde autoriteit van een Lid-Staat gezien de uitkomsten van de controles op de plaats van afzet van de dieren van oordeel is dat de bepalingen van deze richtlijn in een inspectiepost aan de grens van een andere Lid-Staat niet in acht worden genomen, treedt zij onverwijld met de bevoegde centrale autoriteit van die Lid-Staat in contact.

Deze autoriteit treft alle nodige maatregelen en doet de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Lid-Staat mededeling van de aard van de verrichte controles, van de genomen besluiten en van de gronden daarvan.

Indien de bevoegde autoriteit van de eerstgenoemde Lid-Staat vreest dat deze maatregelen ontoereikend zijn, zoekt zij met de bevoegde autoriteit van de in het geding gebrachte Lid-Staat, in voorkomend geval door een bezoek ter plaatse, naar de wegen en middelen om de situatie te verhelpen.

Wanneer bij de in de eerste alinea vermelde controles herhaalde inbreuken op de bepalingen van deze richtlijn worden geconstateerd, stelt de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming de Commissie en de bevoegde autoriteiten van de overige Lid-Staten daarvan in kennis.

De Commissie moet, op verzoek van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming of op eigen initiatief, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten een inspectiemissie ter plaatse zenden. Afhankelijk van de aard van de geconstateerde inbreuken kan deze missie ter plaatse blijven totdat de in de laatste alinea bedoelde besluiten zijn genomen.

In afwachting van de conclusies van de Commissie moet de in het geding gebrachte Lid-Staat, op verzoek van de Lid-Staat van bestemming, de controles in de betrokken inspectiepost aan de grens of het betrokken quarantainestation verscherpen.

De Lid-Staat van bestemming kan zijnerzijds de controles ten aanzien van dieren van dezelfde herkomst intensiveren.

De Commissie moet, op verzoek van één van de betrokken Lid-Staten, en indien de in de vijfde alinea bedoelde inspectie de tekortkomingen bevestigt, volgens de procedure van artikel 22, passende maatregelen nemen. Deze maatregelen moeten zo spoedig mogelijk worden bevestigd of herzien volgens dezelfde procedure.

Artikel 21

1. Iedere Lid-Staat stelt een programma op voor de uitwisseling van personeelsleden die zijn aangewezen voor het verrichten van veterinaire controles op dieren uit derde landen.
2. De Commissie coördineert in het Permanent Veterinair Comité, samen met de Lid-Staten, de in lid 1 genoemde programma's.
3. De Lid-Staten treffen alle maatregelen die nodig zijn om de uitvoering van de programma's die uit de in lid 2 bedoelde coördinatie voortvloeien, mogelijk te maken.
4. De uitvoering van de programma's wordt jaarlijks in het Permanent Veterinair Comité aan de hand van verslagen van de Lid-Staten besproken.
5. De Lid-Staten houden met de opgedane ervaring rekening om de uitwisselingsprogramma's te verbeteren en verder te ontwikkelen.
6. De Gemeenschap kan met het oog op een doeltreffend verloop van de uitwisselingsprogramma's financiële bijstand verlenen. De bepalingen inzake deze bijstand en de geraamde uitgaven daarvoor ten laste van de begroting van de Europese Gemeenschappen zijn vastgesteld bij Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied⁽¹⁾.
7. De uitvoeringsbepalingen van de leden 1, 4 en 5 worden, zo nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 23.

HOOFDSTUK IV

Algemene bepalingen

Artikel 22

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, gelden de in artikel 17 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 19. Beschikking gewijzigd bij Beschikking 91/133/EEG (PB nr. L 66 van 13. 3. 1991, blz. 18).

Artikel 23

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, gelden de in artikel 18 van Richtlijn 89/662/EEG neergelegde regels.

Artikel 24

De bijlagen van deze richtlijn kunnen, zo nodig, worden gewijzigd volgens de procedure van artikel 23.

Artikel 25

Deze richtlijn laat de verplichtingen die uit de douaneregelingen voortvloeien onverlet.

Artikel 26

1. De artikelen 12 en 28 van Richtlijn 72/462/EEG vervallen.

In afwachting van de besluiten bedoeld in de artikelen 5 en 6 van de onderhavige richtlijn, blijven de krachtens artikel 12 van Richtlijn 72/462/EEG vastgestelde regels van toepassing.

2. De artikelen 20 en 21 van Richtlijn 90/426/EEG, alsmede artikel 27 en artikel 29, lid 2, van Richtlijn 90/539/EEG vervallen.

Artikel 27

1. Richtlijn 89/662/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) in artikel 19, lid 2, wordt „31 december 1992” vervangen door „31 december 1996”;
- b) artikel 22 wordt vervangen door:

„Artikel 22

De Lid-Statens doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 juli 1992 aan deze richtlijn te voldoen.”

2. Richtlijn 90/425/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) artikel 7 wordt vervangen door:

„Artikel 7

1. De Lid-Statens zien erop toe dat bij controles op plaatsen waar dieren of produkten als bedoeld in artikel 1 uit derde landen op het in bijlage I van Richtlijn 90/675/EEG omschreven grondgebied kunnen worden binnengebracht, zoals havens, luchthavens en inspectieposten aan de grens met derde landen, de volgende maatregelen worden getroffen:

- a) controle van de certificaten of documenten die de dieren of produkten vergezellen;

- b) dieren of produkten van communautaire oorsprong worden aan de in artikel 5 voorgeschreven controle-regels onderworpen;

- c) voor de produkten uit derde landen gelden de regels voorzien bij Richtlijn 90/675/EEG;

- d) dieren uit derde landen worden onderworpen aan de voorschriften van Richtlijn 90/496/EEG.

2. In afwijking van lid 1 worden evenwel na 1 januari 1993 op alle dieren of produkten die rechtstreeks via geregelde lijndiensten tussen twee plaatsen op het geografische grondgebied van de Gemeenschap worden vervoerd, de in artikel 5 bedoelde controlevoorschriften toegepast.”;

- b) artikel 23 wordt vervangen door:

„Artikel 23

Op basis van een verslag van de Commissie, eventueel vergezeld van voorstellen waarover hij zich met gekwalificeerde meerderheid van stemmen uitspreekt, gaat de Raad:

- vóór 1 januari 1993 over tot een nieuw onderzoek van artikel 10 en artikel 5, lid 2, onder a),

- vóór 1 januari 1996 over tot een nieuw onderzoek van de overige bepalingen.”;

- c) in artikel 26:

- wordt in de eerste alinea punt ii) vervangen door:

„ii) op 1 juli 1992 aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen.”;

- wordt de tweede alinea geschrapt.

- 3. Richtlijn 90/675/EEG wordt als volgt gewijzigd:

- a) in artikel 19 wordt lid 6 vervangen door:

„6. De in de leden 1, 3 en 5 bedoelde maatregelen moeten binnen 10 werkdagen volgens de procedure van artikel 23 worden voorgelegd aan het Permanent Veterinair Comité; het Comité beslist of die maatregelen moeten worden verlengd, gewijzigd of ingetrokken. Volgens de procedure van artikel 23 kunnen ook de noodzakelijke besluiten worden vastgesteld, met inbegrip van besluiten inzake het intracommunautaire verkeer van de produkten en de doorvoer.”;

- b) in artikel 32 wordt „31 december 1991” vervangen door „1 juli 1992”.

Artikel 28

De Commissie kan volgens de procedure van artikel 23 voor een periode van drie jaar de overgangsmaatregelen vaststellen die nodig zijn om de overgang naar de bij deze richtlijn ingestelde nieuwe controleregeling te vergemakkelijken.

Artikel 29

De Lid-Staten kunnen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn een beroep doen op de in artikel 38 van Beschikking 90/424/EEG bedoelde financiële bijdrage van de Gemeenschap, in het bijzonder voor het instellen van het systeem voor informatie-uitwisseling tussen de veterinaire diensten en de inspectieposten aan de grens.

Artikel 30

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om

- a) op 1 december 1991 aan de bepalingen van artikel 6, lid 3, en de artikelen 13, 18 en 21 te voldoen;
- b) op 1 juli 1992 aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen.

Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van

die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De uitvoeringsbepalingen van deze richtlijn, inzonderheid die van artikel 8, punt B, worden op 1 juli 1992 vastgesteld en het in artikel 12, lid 4, tweede alinea, bedoelde systeem wordt op dezelfde datum in werking gesteld.

Indien de in de eerste alinea genoemde datum niet in acht kan worden genomen, moeten de in artikel 28 bedoelde overgangsmatregelen op die datum zijn getroffen.

Artikel 31

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 15 juli 1991.

Voor de Raad
De Voorzitter
P. BUKMAN

BIJLAGE A**Algemene voorwaarden voor de erkenning van inspectieposten aan de grens**

Om voor communautaire erkenning in aanmerking te komen, dienen de inspectieposten aan de grens te beschikken over:

1. een speciaal voor het vervoer van levende dieren gereserveerde rijstrook naar de inspectiepost om te voorkomen dat de dieren onnodig moeten wachten;
2. gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten installaties voor het in- en uitladen van de diverse vervoermiddelen, de controle, bevoorrading en verzorging van de dieren, waarvan de oppervlakte, de verlichting, verluchting en bevoorradersruimte in verhouding staan tot het aantal te controleren dieren;
3. een, de door de inspectiepost aan de grens behandelde aantallen dieren in aanmerking genomen, voldoende aantal dierenartsen en speciaal opgeleide hulpkrachten om de begeleidende documenten te controleren en de in de artikelen 4, 5, 8 en 9 van deze richtlijn voorgeschreven klinische controles te verrichten;
4. voldoende grote ruimten, met inbegrip van kleedkamers, douches en toiletten, voor het personeel dat met de veterinaire controles is belast;
5. een passende ruimte en passende installaties voor het nemen en behandelen van monsters voor de in de communautaire voorschriften voorziene routinecontroles;
6. de diensten van een gespecialiseerd laboratorium dat in staat is speciale analyses te verrichten op de in die inspectiepost genomen monsters;
7. de diensten van een onderneming in de onmiddellijke nabijheid die beschikt over installaties en uitrusting om de dieren te huisvesten, te voederen, te drenken, te verzorgen en, zo nodig, te slachten;
8. passende installaties om — indien deze posten worden gebruikt als halte- of overlaadplaats voor op transport gestelde dieren — de dieren uit te laden, te drenken, te voederen, in voorkomend geval passend te huisvesten, ze de eventuele noodzakelijke verzorging te geven of ze, zo nodig, ter plaatse te slachten op zo'n wijze dat elk onnodig lijden wordt voorkomen;
9. passende apparatuur voor de snelle uitwisseling van informatie met andere inspectieposten aan de grens en de bevoegde veterinaire autoriteiten, als bedoeld in artikel 20 van Richtlijn 90/425/EEG;
10. uitrusting en installaties voor reiniging en ontsmetting.

BIJLAGE B**Algemene voorwaarden voor de erkenning van quarantainestations**

1. Het bepaalde in bijlage A, punten 2, 4, 5, 7, 9 en 10, is van toepassing.
2. Bovendien moet het quarantainestation:
 - onder permanente controle staan van een officiële dierenarts die tevens de verantwoordelijkheid draagt voor het station;
 - gelegen zijn op een plaats die ver verwijderd is van veehouderijen of andere plaatsen waar zich dieren bevinden die met besmettelijke ziekten kunnen worden besmet;
 - beschikken over een efficiënt systeem om op passende wijze toezicht te houden op de dieren.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 29 juli 1991

tot wijziging en codificatie van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees ten einde deze uit te breiden tot de productie en het in de handel brengen van vers vlees

(91/497/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien de voorstellen van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vlees van als landbouwhuisdier gehouden runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen voorkomt op de lijst van produkten in bijlage II bij het Verdrag; dat de productie van en de handel in vers vlees voor een deel van de landbouwbevolking een belangrijke bron van inkomsten vormen;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector en voor de verbetering van de produktiviteit, op het niveau van de Gemeenschap, gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de Gemeenschap maatregelen moet vaststellen om in de periode tot 31 december 1992 geleidelijk de interne markt tot stand te brengen;

Overwegende dat bij Richtlijn 64/433/EEG ⁽⁴⁾ de gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld voor het intracommunautaire handelsverkeer in vlees van als landbouwhuisdier gehouden runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen;

Overwegende dat bij Richtlijn 89/662/EEG ⁽⁵⁾ controlevoorschriften zijn vastgesteld in het vooruitzicht van de interne markt en met name de afschaffing van de veterinaire controles aan de grenzen tussen de Lid-Statens;

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 8, en het voorstel ingediend op 10 november 1983 (niet verschenen in het Publikatieblad).

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 53.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG (PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13).

⁽⁵⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/675/EEG (PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1).

Overwegende dat om rekening te houden met de afschaffing van deze controles en met de versterking van de garanties bij de oorsprong, de voorschriften van Richtlijn 64/433/EEG in aangepaste vorm moeten worden uitgebreid tot de gehele vleesproductie, aangezien er dan geen onderscheid meer kan worden gemaakt tussen produkten die voor de binnenlandse markt zijn bestemd en produkten die voor de markt van een andere Lid-Staat zijn bestemd;

Overwegende dat daartoe een harmonisatie nodig lijkt van de voorschriften aan de hand waarvan bepaald vlees ongeschikt voor menselijke consumptie kan worden verklaard;

Overwegende dat Richtlijn 64/433/EEG herhaalde malen belangrijke wijzigingen heeft ondergaan; dat het, terwille van de duidelijkheid, dienstig is over te gaan tot codificatie van die richtlijn;

Overwegende dat het noodzakelijk is de verwijzingen in Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en van vers vlees uit derde landen ⁽⁶⁾ aan deze codificatie aan te passen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 64/433/EEG wordt vervangen door de tekst die is opgenomen in de bijlage van de onderhavige richtlijn.

Artikel 2

Richtlijn 72/462/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. de tekst tussen haken in artikel 1, lid 1, derde streepje, wordt vervangen door:

„(de soorten *Bubalus bubalis* en *Bison bison* daaronder begrepen)”;
2. artikel 4, onder c):
 - a) tweede alinea:

— de verwijzing naar punt 13 wordt vervangen door een verwijzing naar punt 14;

⁽⁶⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/69/EEG (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 37).

- de verwijzing naar punt 24 wordt geschrapt;
- de verwijzing naar punt 41 C wordt vervangen door een verwijzing naar punt 42 A;

b) de volgende alinea wordt toegevoegd:

„Volgens dezelfde procedure kunnen er bijzondere garanties worden verlangd inzake de kwaliteit van het door een inrichting gebruikte drinkwater en de medische begeleiding van het personeel dat bij de be- en verwerking en het hanteren van vers vlees betrokken is.”;

3. artikel 17:

a) lid 2:

- onder b), de verwijzing naar hoofdstuk V wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk VI;
- onder c), de verwijzing naar hoofdstuk VI wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk VII;
- onder d), de verwijzing naar hoofdstuk VII wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk VIII;
- onder e), de verwijzing naar hoofdstuk X wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk XI en de verwijzing naar hoofdstuk XIII door een verwijzing naar hoofdstuk XIV;
- onder g), de verwijzing naar hoofdstuk XIV wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk XV;

b) lid 3: de verwijzing naar hoofdstuk XIII wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk XIV;

4. artikel 18:

a) lid 1, onder b):

- i) de verwijzing naar hoofdstuk VIII wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk IX;

- ii) de verwijzing naar hoofdstuk IX wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk X;
- iii) de verwijzing naar hoofdstuk XI wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk XII;

b) lid 3: de verwijzing naar hoofdstuk VIII, punt 45, onder d), wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk IX, punt 46;

5. artikel 20, onder d): de verwijzing naar hoofdstuk X, punt 57, wordt vervangen door een verwijzing naar hoofdstuk XI, punt 58.

Artikel 3

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 juli 1991.

Voor de Raad

De Voorzitter

H. VAN DEN BROEK

BIJLAGE

RICHTLIJN 64/433/EEG VAN DE RAAD

van 26 juni 1964

betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 805/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector rundvlees⁽¹⁾, Verordening (EEG) nr. 2759/75 van de Raad van 29 oktober 1975 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees⁽²⁾ en Verordening (EEG) nr. 3013/89 van de Raad van 25 september 1989 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitevlees⁽³⁾ de grondslagen hebben gelegd voor het vrije verkeer van vlees van runderen, varkens, schapen en geiten;

Overwegende dat de toepassing van bovengenoemde verordeningen niet de verwachte uitwerking zal hebben, zolang het intracommunautaire handelsverkeer wordt belemmerd door de in de Lid-Staten bestaande ongelijkheid op het gebied van de gezondheidsvoorschriften inzake vlees;

Overwegende dat het, ter opheffing van deze ongelijkheid, noodzakelijk is, naast de bovengenoemde verordeningen, de voorschriften van de Lid-Staten op sanitair gebied nader tot elkaar te brengen;

Overwegende dat dit nader tot elkaar brengen in het bijzonder gericht moet zijn op uniformering van de gezondheidsvoorschriften ten aanzien van vlees in de slachthuizen en uitsnijderijen, alsmede voor het opslaan en het vervoer van vlees; dat het wenselijk is een erkenningsprocedure vast te stellen voor slachthuizen en uitsnijderijen die aan de bij deze richtlijn vastgestelde gezondheidsvoorschriften voldoen en een communautaire keuringsprocedure in te voeren om toe te

zien op de naleving van de voor deze erkenning gestelde voorwaarden; dat men eveneens dient te voorzien in de erkenning van koel- en vrieshuizen;

Overwegende dat inrichtingen met een geringe capaciteit aan de hand van vereenvoudigde criteria inzake structuur en infrastructuur moeten worden erkend, evenwel met inachtneming van de hygiënische voorschriften van deze richtlijn;

Overwegende dat het aanbrengen van het keurmerk op het vlees en van het visum op het vervoerdocument door de officiële dierenarts van de inrichting van oorsprong het meest passende middel vormen om de bevoegde autoriteiten van de plaats van bestemming de verzekering te geven dat een zending vlees beantwoordt aan de bepalingen van deze richtlijn; dat het keuringscertificaat moet worden gehandhaafd om de bestemming van bepaald vlees te controleren;

Overwegende dat de voorschriften, beginselen en vrijwaringsmaatregelen die zijn vastgesteld bij Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht⁽⁴⁾ in het onderhavige geval van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat, in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer, de voorschriften van Richtlijn 89/662/EEG van de Raad van 11 december 1989 inzake veterinaire controles in het intracommunautaire handelsverkeer in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt⁽⁵⁾ eveneens van toepassing moeten zijn;

Overwegende dat de Commissie opdracht dient te worden gegeven om bepaalde maatregelen voor de uitvoering van deze richtlijn vast te stellen; dat daartoe procedures moeten worden vastgesteld waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand wordt gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Bij deze richtlijn worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld voor de productie en het in de handel brengen van voor menselijke consumptie bestemd vers vlees van als landbouwhuisdier gehouden runderen (de soorten *Bubalus bubalis* en *Bison bison* daaronder begrepen), varkens, schapen, geiten en eenhoevigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13. Gewijzigd bij Richtlijn 90/675/EEG (PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1).

⁽¹⁾ PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 24. Laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3577/90 (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 23).

⁽²⁾ PB nr. L 282 van 1. 11. 1975, blz. 1. Laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1249/89 (PB nr. L 129 van 11. 5. 1989, blz. 12).

⁽³⁾ PB nr. L 289 van 7. 10. 1989, blz. 1. Gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3577/90 (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 23).

2. Deze richtlijn is niet van toepassing op het uitsnijden en de opslag van vers vlees in detailhandelszaken of in lokalen die aan verkooppunten grenzen, waar het uitsnijden en de opslag uitsluitend met het oog op rechtstreekse verkoop ter plaatse aan de consument geschiedt.

3. Deze richtlijn is van toepassing onverminderd specifieke communautaire voorschriften voor gehakt.

4. Deze richtlijn laat de eventuele beperkingen die met inachtneming van de algemene Verdragsbepalingen worden opgelegd voor het in de handel brengen van vlees van eenhoevigen in het stadium van de detailhandel onverlet.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) vlees: alle voor menselijke consumptie geschikte delen van als landbouwhuisdier gehouden runderen (de soorten *Bubalus bubalis* en *Bison bison* daaronder begrepen), varkens, schapen, geiten en eenhoevigen;
- b) vers vlees: vlees, ook vacuüm of in gecontroleerde atmosfeer verpakt, dat, buiten de koudebehandeling, geen behandeling ter bevordering van de houdbaarheid heeft ondergaan;
- c) separatorvlees: vlees dat machinaal is afgescheiden van beenderen met daaraan vastzittend vlees, met uitzondering van kopbeenderen, poten onder het voorkniegewricht, respectievelijk het spronggewricht, alsmede varkensstaarten, bestemd voor de overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 77/99/EEG⁽¹⁾ erkende inrichtingen;
- d) karkas: het uitgedroogde gehele slachtdier dat is ontstaan van de ingewanden, waarvan de poten zijn afgesneden ter hoogte van het voorkniegewricht respectievelijk het spronggewricht, en waarvan de kop, de staart en de uier zijn verwijderd; voor runderen, schapen, geiten en eenhoevigen betreft het karkassen als hierboven bedoeld na het onthuiden. Bij varkens hoeven de poten niet ter hoogte van het voorkniegewricht, respectievelijk het spronggewricht te worden afgesneden en hoeft de kop niet te worden verwijderd wanneer het vlees bestemd is om te worden behandeld overeenkomstig Richtlijn 77/99/EEG;
- e) slachtafval: vers vlees dat geen deel uitmaakt van het karkas als omschreven onder d), ook indien het op natuurlijke wijze met het karkas verbonden blijft;
- f) ingewanden: het slachtafval in de borst-, de buik- en de bekkenholte, met inbegrip van de luchtpijp en de slokdarm;
- g) officiële dierenarts: de door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat aangewezen dierenarts;
- h) land van verzending: de Lid-Staat van waaruit vers vlees wordt verzonden;
- i) land van bestemming: de Lid-Staat waarnaar vers vlees uit een andere Lid-Staat wordt verzonden;
- j) vervoermiddelen: voor belading bestemde gedeelten van motorvoertuigen, van spoorvoertuigen en van luchtvaartuigen, alsmede scheepsruimen of containers voor het vervoer over land, over zee of door de lucht;
- k) inrichting: erkend slachthuis, erkende uitsnijderij, erkend koelhuis of vrieshuis, of een complex bestaande uit verscheidene van deze inrichtingen;
- l) onmiddellijke verpakking: het beschermen van vers vlees door middel van een eerste omhulsel of een eerste bergingsmiddel dat rechtstreeks in contact komt met het betrokken verse vlees, alsmede het eerste omhulsel of het eerste bergingsmiddel zelf;
- m) eindverpakking: het plaatsen van vers vlees in onmiddellijke verpakking in een tweede bergingsmiddel, alsmede het bergingsmiddel zelf;
- n) speciale noodslachting: het doden, op last van een dierenarts, wegens een ongeval of ernstige lichamelijke en functionele stoornissen. De speciale noodslachting wordt buiten een slachthuis uitgevoerd indien de dierenarts meent dat vervoer onmogelijk is of onnodig lijden van het dier zou meebrengen.

Artikel 3

1. Elke Lid-Staat ziet erop toe dat
 - A. hele karkassen, halve karkassen, halve karkassen die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten:
 - a) verkregen worden in een slachthuis dat aan de voorwaarden van bijlage I, hoofdstukken I en II voldoet en overeenkomstig artikel 10 is erkend en gecontroleerd, of in een slachthuis dat overeenkomstig artikel 4 op een specifieke wijze is erkend;
 - b) afkomstig zijn van een slachtdier dat overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, vóór het slachten is gekeurd door een officiële dierenarts en daarbij geschikt is bevonden om voor de toepassing van deze richtlijn te worden geslacht;
 - c) op bevredigende hygiënische wijze worden behandeld overeenkomstig bijlage I, hoofdstukken V en VII;
 - d) overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII, na het slachten door een officiële dierenarts worden gekeurd en daarbij geen enkele afwijking vertonen, met uitzondering van kort vóór het slachten opgelopen traumatische laesies en plaatselijke misvormingen of afwijkingen, voor zover wordt vastgesteld, zo nodig door passend laboratoriumonderzoek, dat het karkas en de daarbij behorende slachtafvallen door deze laesies, misvormingen of

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 85. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG (PB nr. L 395 van 30. 12. 1989, blz. 13).

- afwijkingen niet ongeschikt worden voor menselijke consumptie of gevaarlijk voor de gezondheid van de mens;
- e) overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XI, worden voorzien van een keurmerk;
- f) gedurende het vervoer vergezeld gaan:
- i) tot en met 30 juni 1993, van het keuringscertificaat dat de officiële dierenarts op het tijdstip van de lading afgeeft en dat naar vorm en inhoud overeenkomt met het model in bijlage V. Het certificaat moet ten minste in de officiële taal of talen van de plaats van bestemming worden opgesteld. Het moet uit een enkel vel bestaan;
 - ii) vanaf 1 juli 1993, van een door de officiële dierenarts geïdentificeerd begeleidend handelsdocument, met dien verstande dat dit document
 - naast de gegevens als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk X, punt 50 — inclusief voor ingevroren vlees de niet-gecodeerde vermelding van de maand en het jaar van invriezing — het codenummer moet bevatten aan de hand waarvan de officiële dierenarts kan worden geïdentificeerd,
 - gedurende ten minste één jaar door de geadresseerde moet worden bewaard, zodat het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kan worden overgelegd;
 - iii) van een keuringscertificaat overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XI, wanneer het gaat om vlees afkomstig uit een slachthuis dat is gelegen in een gebied of een zone waarvoor beperkingen gelden of om vlees dat voor een andere Lid-Staat bestemd is na doorvoer via een derde land in een met een loodje verzegelde vrachtwagen.
- De uitvoeringsbepalingen van punt ii) en met name die inzake de toekenning van de codenummers en de opstelling van een lijst of meerdere lijsten aan de hand waarvan de officiële dierenartsen kunnen worden geïdentificeerd, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16;
- g) overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XIV, na de keuring na het slachten onder bevredigende hygiënische omstandigheden worden opgeslagen in overeenkomstig artikel 10 erkende en overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk X, gecontroleerde inrichtingen;
- h) overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XV, in bevredigende hygiënische omstandigheden worden vervoerd;
- B. uitgesneden delen of stukken die kleiner zijn dan die bedoeld onder A of uitgebeend vlees:
- a) uitgesneden of uitgebeend worden in een uitsnijderij die voldoet aan de voorwaarden van bijlage I, hoofdstukken I en III, en die overeenkomstig artikel 10 is erkend en gecontroleerd;
 - b) uitgesneden of uitgebeend en verkregen worden overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk IX, en
 - afkomstig zijn van vers vlees dat voldoet aan de onder A genoemde voorwaarden, behalve die welke zijn genoemd onder h) en dat overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk XV, is vervoerd; of
 - afkomstig zijn van vers vlees dat uit derde landen is ingevoerd overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG;
 - c) onder omstandigheden die beantwoorden aan bijlage I, hoofdstuk XIV, worden opgeslagen in overeenkomstig artikel 10 erkende en overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk X, gecontroleerde inrichtingen;
 - d) gekeurd worden door een officiële dierenarts, overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk X;
 - e) voldoen aan de voorschriften van bijlage I, hoofdstuk XII, inzake onmiddellijke en eindverpakking;
 - f) voldoen aan het bepaalde onder A, c), e), f) en h);
- C. slachtafvallen afkomstig zijn van een erkend slachthuis of een erkende uitsnijderij. Hele slachtafvallen moeten voldoen aan het bepaalde onder A en B. Slachtafvallen in plakken moeten voldoen aan het bepaalde onder B.
- Slachtafvallen mogen niet in plakken worden gesneden, met uitzondering van levers van runderen, indien deze levers in een erkende uitsnijderij in plakken worden gesneden. De Raad kan met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, besluiten deze afwijking uit te breiden tot levers van andere diersoorten;
- D. vers vlees dat overeenkomstig deze richtlijn in een erkend koel- of vrieshuis is opgeslagen en nadien geen andere behandeling dan voor de opslag heeft ondergaan:
- a) voldoet aan het bepaalde onder A, c), e), g) en h), en onder B en C, of overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG uit een derde land is ingevoerd;
 - b) tijdens het vervoer naar de plaats van bestemming vergezeld gaat van een begeleidend handelsdocument of een certificaat als bedoeld onder A f).
- Indien het vlees vergezeld moet gaan van een certificaat wordt dit opgesteld door de officiële dierenarts, op grond van de keuringscertificaten die bij de toelating tot de opslag bij de zendingen vers vlees zijn gevoegd en moet het bij invoer de oorsprong van het verse vlees vermelden;
- E. vers vlees dat overeenkomstig deze richtlijn is verkregen en dat onder douanetoezicht is opgeslagen in een

overeenkomstig Richtlijn 72/462/EEG⁽¹⁾ goedgekeurd koel- of vrieshuis van een derde land en nadien geen andere behandeling dan voor de opslag heeft ondergaan:

- a) voldoet aan het bepaalde onder A, B en C;
- b) beantwoordt aan de bijzondere waarborgen betreffende de keuring en de verklaring dat is voldaan aan de eisen met betrekking tot de opslag en het vervoer;
- c) vergezeld gaat van een certificaat waarvan het model volgens de procedure van artikel 16 wordt opgesteld.

De bijzondere waarborgen betreffende de keuring en de verklaring dat is voldaan aan de eisen met betrekking tot de opslag en het vervoer, alsmede de voorwaarden voor de afgifte van het certificaat worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

2. Onverminderd de communautaire bepalingen inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken, is lid 1 echter niet van toepassing op:

- a) vers vlees dat bestemd is voor ander gebruik dan menselijke consumptie;
- b) vers vlees dat bestemd is voor tentoonstellingen, bijzonder onderzoek of analyses, voor zover er door officiële controle voor kan worden gezorgd dat dit vlees niet voor menselijke consumptie wordt gebruikt en dat, na afloop van de tentoonstellingen of voltooiing van het bijzondere onderzoek of de analyses, dit vlees, met uitzondering van de bij de analyses gebruikte hoeveelheden, wordt vernietigd;
- c) vers vlees dat uitsluitend is bestemd voor de bevoorrading van internationale organisaties.

Artikel 4

A. De Lid-Staten zien erop toe dat slachthuizen die op 31 december 1991 hun activiteiten uitoefenen en die maximaal 12 GVE^(*) per week behandelen met een maximum van 600 GVE per jaar, voor zover zij niet voldoen aan de eisen van bijlage I, met ingang van 1 januari 1993 voldoen aan de volgende eisen:

1. Zij moeten in een apart veterinair register komen en een specifiek toelatingsnummer krijgen, dat gerelateerd is aan de plaatselijke controle-eenheid.

Om door de bevoegde nationale autoriteiten te worden erkend,

- a) moet de inrichting voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van bijlage II;

⁽¹⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/69/EEG (PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 37).

^(*) Runderen en eenhoevigen: 1,0 GVE.
Varkens: 0,33 GVE.
Schapen: 0,15 GVE.

- b) moet de exploitant van het slachthuis, de eigenaar of diens vertegenwoordiger een register bijhouden op grond waarvan de volgende gegevens kunnen worden gecontroleerd:
 - de inkomende dieren en de uitgaande slachtoproducten,
 - de uitgevoerde keuringen,
 - de resultaten van de keuringen.

Deze gegevens moeten desgevraagd aan de bevoegde autoriteit worden medegedeeld;

- c) moet het slachthuis de veterinaire dienst op de hoogte brengen van het tijdstip van slachten, het aantal dieren en de herkomst ervan, zodat deze, hetzij op het landbouwbedrijf, hetzij vlak vóór het slachten, overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, een keuring voor het slachten kan uitvoeren;
- d) moet de officiële dierenarts of een assistent bij het slachten aanwezig zijn om zich ervan te vergewissen dat de in bijlage I, hoofdstukken V, VII en VIII bedoelde voorschriften inzake hygiëne worden nageleefd.

Indien de officiële dierenarts niet bij het slachten aanwezig kan zijn, mag het vlees de inrichting pas verlaten nadat de officiële dierenarts de keuring na het slachten heeft verricht, die op de dag van het slachten moet plaatsvinden;

- e) moet de bevoegde autoriteit het distributiecircuit voor het van de inrichting afkomstige vlees controleren, nagaan of de voor consumptie ongeschikt verklaarde producten op passende wijze gemerkt zijn, en de latere bestemming en aanwending van het vlees controleren.

De Lid-Staat stelt de lijst op van de inrichtingen waarvoor deze afwijkingen gelden en doet deze alsmede latere wijzigingen daarop aan de Commissie toekomen;

- f) moet de bevoegde autoriteit erop toezien dat vers vlees uit de inrichtingen als bedoeld onder e) wordt gemerkt met de daartoe volgens de procedure van artikel 16 goedgekeurde stempels met vermelding van het administratieve district van de sanitaire eenheid waarvan de inrichting afhangt.

2. In geval van uitsnijderijen die niet in een erkende inrichting zijn gelegen en die niet meer dan 3 ton per week produceren, kunnen bovendien door de bevoegde autoriteit afwijkingen worden toegestaan overeenkomstig bijlage II.

De bepalingen van bijlage I, hoofdstukken VII en IX en hoofdstuk X, punt 48, zijn niet van toepassing op de opslag en het uitsnijden in de inrichtingen als bedoeld in de eerste alinea.

3. Vlees dat geacht wordt te voldoen aan de hygiënische en de keuringsvoorschriften van de onderhavige richtlijn moet worden voorzien van een stempel dat

het administratieve district vermeldt van de sanitaire eenheid die verantwoordelijk is voor de inrichting van oorsprong. Het model van deze stempels moet worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

4. Vlees dat afkomstig is van in dit artikel bedoelde inrichtingen,
- i) mag uitsluitend worden bestemd om op de plaatselijke markt, hetzij vers, hetzij na verwerking, rechtstreeks aan detailhandelaren of aan de eindverbruiker te worden verkocht, zonder voorverpakking of voorafgaande onmiddellijke verpakking;
 - ii) moet in hygiënische omstandigheden van de inrichting naar zijn bestemming worden vervoerd.
- B. Zo nodig kunnen, in afwijking van de voorschriften ten aanzien van structuur en infrastructuur als bedoeld in bijlage I van de onderhavige richtlijn, volgens de procedure van artikel 16, nieuwe inrichtingen worden erkend, mits wordt voldaan aan de voorwaarden onder A.
- C. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, indien zulks voor de uniforme toepassing van dit artikel nodig is, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten, controles ter plaatse verrichten op een representatief aantal inrichtingen waarop de voorwaarden van dit artikel van toepassing zijn.
- D. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.
- E. Op basis van een verslag van de Commissie onderzoekt de Raad vóór 1 januari 1998 de bepalingen van dit artikel opnieuw.

Artikel 5

1. De Lid-Staten zien erop toe dat de officiële dierenarts ongeschikt voor menselijke consumptie verklaart:

a) vlees van

- i) dieren waarbij een van de volgende ziekten is vastgesteld, zulks onverminderd de in bijlage C van Richtlijn 90/425/EEG ⁽¹⁾ bedoelde ziekten:
 - gegeneraliseerde actinobacillose of gegeneraliseerde actinomycose,
 - miltvuur en boutvuur,
 - gegeneraliseerde tuberculose,
 - gegeneraliseerde lymfadenitis,
 - kwade droes,
 - hondsdolheid,
 - tetanus,

- acute salmonellose,
- acute brucellose,
- vlekziekte,
- botulisme,
- septicemie, pyaemie, toxemie en viremie;

- ii) dieren die acute laesies vertoonden van bronchopneumonie, pleuritis, peritonitis, metritis, mastitis, arthritis, pericarditis, enteritis of meningo-encephalomyelitis, bevestigd door een gedetailleerde keuring, eventueel aangevuld met een bacteriologisch onderzoek en een onderzoek op residuen van stoffen met farmacologische werking.

Wanneer de resultaten van deze bijzondere onderzoeken gunstig zijn, worden de karkassen evenwel geschikt voor menselijke consumptie verklaard na verwijdering van de voor consumptie ongeschikte delen;

- iii) dieren die leden aan de volgende parasitaire ziekten: gegeneraliseerde sarcosporidiose en gegeneraliseerde cysticercose en trichinose;
- iv) gestorven dieren, doodgeboren dieren of ongeborene vruchten;
- v) te jong geslachte dieren waarvan het vlees oedeemverschijnselen vertoont;
- vi) sterk vermagerde dieren of dieren met uitgesproken anemie;
- vii) dieren die multipole tumoren, multipole abscessen of multipole ernstige verwondingen in verschillende delen van het karkas of in verschillende ingewanden vertoonden;

b) vlees van

- i) dieren die positief of onduidelijk hebben gereageerd op tuberculine waarbij een overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 41 G, verricht onderzoek plaatselijke tuberculoselaesies heeft aangetoond in meerdere organen of meerdere delen van het karkas.

Wanneer een tuberculoselaesie is geconstateerd in de klieren van een zelfde orgaan of deel van een karkas worden evenwel enkel het aangetaste orgaan of deel van het karkas en de bijbehorende lymfklieren ongeschikt voor menselijke consumptie verklaard;

- ii) dieren die positief of onduidelijk hebben gereageerd op een brucellosestest waarbij de ziekte is bevestigd door laesies die wijzen op een acute aandoening.

Zelfs indien geen dergelijke laesies zijn geconstateerd, worden toch de uier, het genitaal apparaat en het bloed ongeschikt voor menselijke consumptie verklaard;

⁽¹⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 29. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/174/EEG (PB nr. L 85 van 5. 4. 1991, blz. 37).

- c) — delen van karkassen die ernstige serum- of bloedinfiltraties, gelokaliseerde abscessen of gelokaliseerde verontreinigingen vertonen,
- slachtafvallen en ingewanden die pathologische laesies van infectieuze, parasitaire of traumatische oorsprong vertonen;
- d) — vlees van koortsige dieren,
- vlees dat ernstige afwijkingen vertoont inzake kleur, geur, consistentie en smaak;
- e) wanneer hij constateert dat karkassen of slachtafvallen aangetast zijn door lymfadenitis caseosa of een andere etterige aandoening die echter niet gegeneraliseerd is noch gepaard gaat met sterke vermagering,
- i) alle organen en daarmee verbonden lymfklieren die deze aandoening in- of uitwendig vertonen;
- ii) in alle gevallen waarop bovenstaand punt i) niet van toepassing is, de laesie en de aangrenzende delen, die hij, te zijner beoordeling, ongeschikt acht, de ouderdom en de activiteit van de laesie in aanmerking genomen, met dien verstande dat een oude goed ingekapselde laesie als inactief mag worden beschouwd;
- f) vlees van de weggesneden steekplaats;
- g) wanneer hij constateert dat hele karkassen of delen van karkassen dan wel slachtafvallen aangetast zijn door een andere ziekte of aandoening dan die vermeld in de voorgaande punten, het gehele karkas en de slachtafvallen of het deel van het karkas of het slachtafval waarvan hij denkt dat het ongeschikt voor menselijke consumptie moet worden verklaard;
- h) karkassen waarvan de slachtafvallen niet aan de keuring na het slachten zijn onderworpen;
- i) het bloed van dieren waarvan het vlees overeenkomstig de bovenstaande punten ongeschikt voor menselijke consumptie is verklaard, alsmede bloed dat besmet is door de maaginhoud of door een andere stof;
- j) vlees van dieren waaraan de volgende stoffen zijn toegediend:
- i) stoffen die krachtens de Richtlijnen 81/602/EEG⁽¹⁾ en 88/146/EEG⁽²⁾ verboden zijn;
- ii) produkten waardoor het vlees gevaarlijk of schadelijk voor de gezondheid van de mens kan zijn en waarover, na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, een besluit moet worden genomen volgens de procedure van artikel 16;
- iii) malsmakers (tenderizers);
- k) vlees dat residuen bevat van stoffen die zijn toegestaan uit hoofde van de uitzonderingen als bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 81/602/EEG en in de artikelen 2 en 7 van Richtlijn 88/146/EEG, en residuen van geneesmiddelen, van antibiotica, van bestrijdingsmiddelen of van andere stoffen die schadelijk zijn of er eventueel toe kunnen leiden dat de consumptie van vers vlees gevaarlijk of schadelijk is voor de gezondheid van de mens, in hoeveelheden die de door de communautaire regelgeving vastgestelde toleranties overschrijden;
- l) vlees dat besmet of aangetast is in een mate die, na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, moet worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16;
- m) levers en nieren van dieren van meer dan twee jaar oud afkomstig uit gebieden waarin men bij de uitvoering van overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 86/469/EEG⁽³⁾ goedgekeurde plannen een algemene aanwezigheid van zware metalen in het milieu heeft kunnen constateren;
- n) vlees dat behandeld is met ioniserende of ultraviolette stralen, onverminderd eventuele communautaire voorschriften inzake doorstraling;
- o) vlees dat een uitgesproken seksuele geur verspreidt.

2. Eventuele aanvullingen of wijzigingen op lid 1, in het bijzonder met betrekking tot tuberculose, brucellose en salmonellose, kunnen na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

Artikel 6

1. De Lid-Staten zien erop toe dat

- a) onverminderd de gevallen als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder a), iii), en onverminderd lid 2, vers vlees van varkens of paarden als bedoeld in artikel 3, dat niet overeenkomstig bijlage I van Richtlijn 77/96/EEG⁽⁴⁾ op trichinen is onderzocht, een koudebehandeling ondergaat overeenkomstig bijlage IV van die richtlijn;

⁽¹⁾ PB nr. L 222 van 7. 8. 1981, blz. 32. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/358/EEG (PB nr. L 191 van 23. 7. 1985, blz. 46).

⁽²⁾ PB nr. L 70 van 16. 3. 1988, blz. 16.

⁽³⁾ PB nr. L 275 van 26. 9. 1986, blz. 36.

⁽⁴⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977, blz. 67. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/321/EEG van de Commissie (PB nr. L 133 van 17. 5. 1989, blz. 33).

b) vlees

- i) van mannelijke varkens bestemd voor de fok;
- ii) van cryptorchiede en hermafrodiete varkens;
- iii) onverminderd de gevallen als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder o), van niet-gecastreerde mannelijke varkens met een geslacht gewicht hoger dan 80 kg, tenzij de inrichting op basis van een volgens de procedure van artikel 16 erkende methode, of, bij ontstentenis daarvan, op basis van een door de betrokken bevoegde autoriteit erkende methode, kan garanderen dat karkassen met een uitgesproken seksuele geur kunnen worden opgespoord,

voorzien wordt van het speciale merk als bedoeld in Beschikking 84/371/EEG ⁽¹⁾ en een behandeling als bedoeld in Richtlijn 77/99/EEG ondergaat;

c) separatorvlees een warmtebehandeling overeenkomstig Richtlijn 77/99/EEG ondergaat;

d) na verwijdering van de voor consumptie ongeschikte delen, vers vlees en slachtafvallen van dieren die niet op generaliseerde wijze zijn aangetast door *Cysticercus bovis* of *Cysticercus cellulosae*, een koudebehandeling ondergaan met een volgens de procedure van artikel 16 erkende methode;

e) vlees van dieren die bij een speciale noodslachting zijn gedood alleen ten behoeve van de plaatselijke markt voor menselijke consumptie geschikt wordt verklaard en slechts indien aan de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- voor het bedrijf van oorsprong mogen geen veterinairerechtelijke beperkingen gelden,
- het dier moet vóór het doden door een dierenarts onderworpen worden aan een keuring voor het slachten overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder A b),
- het dier moet na bedwelming gedood, uitgebloed en eventueel ter plaatse van de ingewanden ontdaan zijn; de dierenarts mag in bijzondere gevallen afzien van bedwelming en doden door middel van de kogel toestaan,
- het gedode en uitgebloede dier moet onder bevredigende hygiënische omstandigheden vervoerd worden naar een overeenkomstig de onderhavige richtlijn erkend slachthuis en zulks zo spoedig mogelijk na het doden. Wanneer het gedode dier niet binnen één uur naar dit slachthuis kan worden gebracht moet het worden vervoerd in een container of vervoermiddel waarin een temperatuur heerst tussen 0 °C en 4 °C. Het verwijderen van de ingewanden — indien dat niet meteen bij het doden is gebeurd — dient ten laatste drie uur daarna plaats te vinden. Indien de ingewanden ter plaatse worden verwijderd moeten zij tot in het slachthuis bij het karkas blijven,

— het gedode dier moet bij het vervoer naar het slachthuis vergezeld gaan van een verklaring van de dierenarts die opdracht heeft gegeven tot het doden, ter vermelding van het resultaat van de keuring vóór het slachten, de correcte leegbloeding, het tijdstip van het doden en de aard van de eventuele aan het dier toegediende behandeling en, eventueel, het resultaat van de keuring van de ingewanden; deze verklaring moet overeenstemmen met het model dat wordt uitgewerkt volgens de procedure van artikel 16,

— het karkas van het gedode dier moet, zolang het niet geheel of gedeeltelijk geschikt voor menselijke consumptie kan worden beschouwd op basis van de keuring na het slachten overeenkomstig artikel 3, lid 1, onder A, onder d), eventueel aangevuld met een bacteriologisch onderzoek, zodanig worden gehanteerd dat het niet in contact komt met karkassen, vlees en slachtafvallen die voor menselijke consumptie bestemd zijn;

f) vlees afkomstig uit een zone waarvoor veterinairerechtelijke beperkingen gelden, wordt onderworpen aan de specifieke voorschriften waartoe per geval volgens de procedure van artikel 16 wordt besloten;

g) de in de vorige punten bedoelde behandelingen worden uitgevoerd in de inrichting van oorsprong of in een andere door de officiële dierenarts aangewezen inrichting;

h) vlees voorzien wordt van het in artikel 4, onder A, punt 3, bedoelde stempel.

2. De Raad bepaalt vóór 1 juli 1992 op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen in welke delen van het grondgebied van de Gemeenschap mag worden afgeweken van de eis van lid 1, onder a), wanneer

- met epidemiologische studies is aangetoond dat er geen trichinen aanwezig zijn,
- de levende en gedode dieren worden onderworpen aan een doeltreffende opsporings- en controlemethode.

Artikel 7

1. De Lid-Staten zien erop toe dat:

- a) voor menselijke consumptie ongeschikt verklaard vlees duidelijk kan worden onderscheiden van voor menselijke consumptie geschikt verklaard vlees;
- b) voor menselijke consumptie ongeschikt verklaard vlees een behandeling overeenkomstig Richtlijn 90/667/EEG ⁽²⁾ ondergaat.

2. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden, voor zover nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

⁽¹⁾ PB nr. L 196 van 26. 7. 1984, blz. 46.

⁽²⁾ PB nr. L 363 van 27. 12. 1990, blz. 51.

Artikel 8

1. Onverminderd Richtlijn 86/469/EEG moeten de dieren of het vlees daarvan op residuen worden onderzocht, indien de officiële dierenarts op grond van de bevindingen bij de keuring de aanwezigheid van residuen vermoedt.

Dit onderzoek moet betrekking hebben op opsporing van residuen van stoffen met farmacologische werking en de omzettingsprodukten daarvan, alsmede van andere stoffen die in het vlees terecht kunnen komen en die een gevaar voor de gezondheid van de mens kunnen opleveren.

Indien in het onderzochte vlees sporen van residuen voorkomen in hoeveelheden die de toegestane toleranties overschrijden, moet dit vlees voor menselijke consumptie ongeschikt worden verklaard.

De onderzoeken op residuen moeten worden verricht volgens deugdelijk gebleken methoden die wetenschappelijk zijn erkend, in het bijzonder die welke zijn omschreven in de communautaire regelingen of in andere internationale normen.

De uitkomsten van de onderzoeken op residuen moeten kunnen worden geëvalueerd aan de hand van referentiemethoden die volgens de procedure van artikel 16 zijn vastgesteld.

Volgens de procedure van artikel 16 wordt voor het onderzoek op residuen in elke Lid-Staat ten minste één referentielaboratorium aangewezen.

2. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad de toleranties vast voor stoffen die in vlees terecht kunnen komen en die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid van de mens, voor zover die nog niet zijn vastgesteld bij Richtlijn 86/363/EEG⁽¹⁾ en bij Verordening (EEG) nr. 2377/90⁽²⁾.

Artikel 9

De Lid-Staten zien erop toe dat

- i) in een overeenkomstig artikel 10 erkend slachthuis gedurende de hele tijd dat er keuringen vóór en na het slachten worden verricht steeds ten minste één officiële dierenarts aanwezig is;
- ii) in een overeenkomstig artikel 10 erkende uitsnijderij terwijl er vlees wordt bewerkt ten minste eenmaal per dag een officiële dierenarts aanwezig is om de algemene hygiëne van de uitsnijderij en het register van het in- en uitgaande verse vlees te controleren;
- iii) in een koel- of vrieshuis op gezette tijden een officiële dierenarts aanwezig is.

De officiële dierenarts kan zich laten bijstaan door assistenten, onder zijn gezag en verantwoordelijkheid, voor de volgende taken:

⁽¹⁾ PB nr. L 221 van 7. 8. 1986, blz. 43.

⁽²⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 1.

- a) keuring vóór het slachten; de assistent verricht een eerste observatie van de dieren en zuiver praktische werkzaamheden;
- b) keuring na het slachten, voor zoverre de officiële dierenarts daadwerkelijk ter plaatse toezicht kan houden op het werk van de assistenten;
- c) keuring van uitgesneden en opgeslagen vlees;
- d) inspectie en controle van de overeenkomstig artikel 10 erkende inrichtingen.

Het maximumaantal assistenten dat de officiële dierenarts bij zijn taak mag bijstaan wordt vóór 1 januari 1992, op voorstel van de Commissie, vastgesteld door de Raad. Het aantal assistenten moet beperkt worden tot een niveau dat de officiële dierenarts de mogelijkheid biedt daadwerkelijk controle uit te oefenen op de keuring na het slachten.

Alleen personen die aan de in bijlage III vastgestelde eisen voldoen kunnen als assistent worden aangewezen na een examen dat door de bevoegde centrale autoriteit van de Lid-Staat of een door die centrale autoriteit aangewezen autoriteit wordt georganiseerd.

De assistenten verlenen de bovengenoemde bijstand in het kader van een keuringsteam onder controle en verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts. Zij moeten onafhankelijk zijn van de betrokken inrichting. De bevoegde autoriteit van de Lid-Staat bepaalt voor elke inrichting de samenstelling van het team, ten einde de officiële dierenarts in staat te stellen op het verloop van bovengenoemde werkzaamheden toezicht te houden.

De nadere bepalingen met betrekking tot de in dit artikel bedoelde bijstand worden, voor zover nodig, vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

Artikel 10

1. Elke Lid-Staat stelt een lijst op van de andere erkende inrichtingen dan die bedoeld in artikel 4; elke inrichting krijgt een veterinair toelatingsnummer. Hij doet deze lijst toekomen aan de overige Lid-Staten en aan de Commissie.

De in bijlage I, hoofdstuk V, punt 19, tweede alinea, tweede streepje, bedoelde uitsnijderijen moeten tevens worden erkend volgens Richtlijn 71/118/EEG⁽³⁾. Vermelding van deze speciale erkenning in de lijst van uitsnijderijen zal door de Commissie worden bekendgemaakt.

Een Lid-Staat erkent een inrichting slechts indien hij er zeker van is dat zij voldoet aan het bepaalde in deze richtlijn.

⁽³⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/654/EEG (PB nr. L 353 van 17. 12. 1990, blz. 48).

Wanneer wordt geconstateerd dat de hygiënische voorschriften niet worden nageleefd en wanneer de in bijlage I, hoofdstuk VIII, punt 41 F, bedoelde maatregelen onvoldoende zijn gebleken om dit te verhelpen, wordt de erkenning tijdelijk door de bevoegde nationale autoriteit opgeschort.

Wanneer de exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger de geconstateerde gebreken niet binnen de door de bevoegde nationale autoriteit vastgestelde termijn rechtzet, trekt deze autoriteit de erkenning in.

De betrokken Lid-Staat houdt in dit verband rekening met de conclusies van een eventuele controle overeenkomstig artikel 12. Wanneer een erkenning wordt opgeschort of ingetrokken, wordt dit medegedeeld aan de overige Lid-Staten en de Commissie.

2. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger dient de algemene hygiëne bij de productie in zijn inrichting regelmatig overeenkomstig lid 4, tweede alinea, te doen controleren, ook door middel van microbiologische controles.

De controles moeten werktuigen, installaties en machines in alle produktiestadia en, zo nodig, de produkten betreffen.

De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger dient, op verzoek van de officiële dienst, in staat te zijn de officiële dierenarts of de veterinaire deskundigen van de Commissie in kennis te stellen van aard, frequentie en resultaat van de te dien einde verrichte controles, alsmede, zo nodig, van de naam van het controlelaboratorium.

De aard en de frequentie van deze controles, alsmede de methoden van monsterneming en bacteriologisch onderzoek worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

3. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet een opleidingsprogramma opzetten dat het personeel in staat stelt te voldoen aan de voorschriften inzake hygiënische productie die zijn aangepast aan de produktiestructuur.

De officiële dierenarts die voor de inrichting verantwoordelijk is, moet bij het opzetten en de uitvoering van dit programma worden betrokken.

4. De inrichtingen worden geïnspecteerd en gecontroleerd onder verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts, die zich overeenkomstig artikel 9 voor zuiver materiële werkzaamheden kan laten bijstaan door assistenten. De officiële dierenarts moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle delen van de inrichtingen, ten einde erop toe te zien dat het bepaalde in deze richtlijn wordt nageleefd en in geval van twijfel met betrekking tot de herkomst van het vlees of van de geslachte dieren, tot de boekhoudkundige documenten aan de hand waarvan hij het bedrijf van oorsprong van het geslachte dier kan opsporen.

De officiële dierenarts analyseert regelmatig de resultaten van de in lid 2 bedoelde controles. Hij kan op grond van deze analyses aanvullend microbiologisch onderzoek doen verrichten in alle produktiestadia of op de produkten.

Het resultaat van deze analyses wordt neergelegd in een verslag waarvan de conclusies of aanbevelingen ter kennis worden gebracht van de exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger, die er zorg voor draagt dat de vastgestelde gebreken worden verholpen ter verbetering van de hygiëne.

Artikel 11

De Lid-Staten geven een centrale dienst of instantie opdracht tot het verzamelen en verwerken van de resultaten van de door de officiële dierenarts verrichte keuringen vóór en na het slachten in die gevallen waarin voor de mens besmettelijke ziekten zijn gediagnostiseerd.

Wanneer een dergelijke ziekte is gediagnostiseerd, worden de resultaten van het specifieke geval zo spoedig mogelijk meegedeeld aan de bevoegde veterinaire autoriteiten die belast zijn met de controle van het beslag van herkomst.

De Lid-Staten verstrekken de Commissie de gegevens over bepaalde ziekten, met name wanneer voor de mens besmettelijke ziekten zijn gediagnostiseerd.

Volgens de procedure van artikel 16 stelt de Commissie de uitvoeringsbepalingen van dit artikel vast en met name:

- de frequentie waarmee de gegevens aan de Commissie moeten worden verstrekt;
- de aard van de gegevens;
- de ziekten waarover gegevens moeten worden verzameld;
- de wijze waarop de informatie moet worden verzameld en verwerkt.

Artikel 12

1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Zij kunnen met name nagaan of de erkende inrichtingen de bepalingen van deze richtlijn metterdaad naleven. De Commissie brengt de Lid-Staten op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.

De Lid-Staat op wiens grondgebied een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle nodige steun voor de uitvoering van hun taak.

De algemene uitvoeringsbepalingen van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16.

De Commissie stelt, na advies van de Lid-Staten in het Permanent Veterinair Comité, een aanbeveling op over de voorschriften die in acht moeten worden genomen bij de in dit lid bedoelde controles.

2. Vóór 1 januari 1995 beziet de Raad dit artikel opnieuw aan de hand van een verslag van de Commissie, dat eventueel vergezeld gaat van voorstellen.

Artikel 13

1. Volgens de procedure van artikel 16 kunnen de Lid-Staten worden gemachtigd om de bepalingen van artikel 4 van toepassing te verklaren op slachthuizen die maximaal 20 GVE per week en 1 000 GVE per jaar verwerken:

- a) indien deze gelegen zijn in gebieden met bijzondere geografische beperkingen of gebieden met voorzieningsmoeilijkheden;
- b) indien zij op 1 juli 1991 deelnemen aan een herstructureringsprogramma in het kader van een op die datum bestaand nationaal plan.

Volgens dezelfde procedure en in afwijking van de omrekeningspercentages voor de in GVE vastgestelde maxima van artikel 4, punt A, eerste alinea, kan de in de eerste alinea van dit lid bedoelde machtiging ook gelden voor inrichtingen die maximaal 60 varkens per week verwerken mits aan de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- a) de eigenaar van de inrichting moet op het gebied van de hygiënische produktie een door de bevoegde autoriteit erkende bijzondere opleiding hebben gevolgd;
- b) de voor de slacht bestemde dieren moeten toebehoren aan de eigenaar van de inrichting of door hem zijn gekocht om aan de behoeften als bedoeld onder d) te voldoen;
- c) de vleesproduktie moet geschieden in lokalen die zijn gelegen in de inrichting en die voldoen aan de voorschriften van bijlage II;
- d) de vleesproduktie moet beperkt blijven tot de voorziening van de inrichting of tot de directe verkoop ter plaatse aan de verbruiker.

Bij de aanneming van deze afwijkingen kan worden voorzien in bijzondere eisen, en met name in een definitie van plaatselijke markt.

Inrichtingen die in aanmerking komen voor deze afwijkingen worden onderworpen aan de communautaire inspectie voor erkende inrichtingen.

2. Volgens de procedure van artikel 16:

- kunnen desgevraagd afwijkingen op bijlage I, hoofdstuk II, punt 14, c), tweede, derde en vierde streepje,

hoofdstuk VIII, punt 42 A, 2, en hoofdstuk IX, punt 46, d), worden verleend aan iedere Lid-Staat die soortgelijke waarborgen biedt. In deze afwijkingen worden gezondheidsvoorschriften vastgesteld die ten minste gelijkwaardig zijn aan die van bijlage I;

- kan worden besloten tot bijkomende eisen die zijn aangepast aan de specifieke situatie van de betrokken Lid-Staten met betrekking tot bepaalde ziekten die de gezondheid van de mens in gevaar kunnen brengen;
- kan worden besloten tot bijzondere erkenningsvoorwaarden voor inrichtingen die in groothandelsmarkten zijn gelegen.

Artikel 14

1. Onverminderd de specifieke bepalingen van deze richtlijn verricht de officiële dierenarts of de bevoegde autoriteit, indien het vermoeden bestaat dat de veterinaire wetgeving niet wordt nageleefd of indien er wordt getwijfeld aan de hygiënische staat van het vlees, alle veterinaire controles die nodig worden geacht.

2. De Lid-Staten nemen de passende bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregelen om iedere inbreuk op de communautaire veterinaire regelgeving te bestraffen, meer bepaald wanneer wordt geconstateerd dat de opgestelde certificaten of documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijke staat van het vlees, wanneer het vlees niet overeenkomstig deze regelgeving is gemerkt, wanneer het vlees niet ter keuring is aangeboden of wanneer is afgeweken van het gebruik waarvoor het vlees oorspronkelijk bestemd was.

Artikel 15

De bijlagen van deze richtlijn worden op voorstel van de Commissie door de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen gewijzigd, met name voor de aanpassing aan de ontwikkeling van de techniek.

Artikel 16

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het Permanent Veterinair Comité.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan bepalen naar gelang van de urgentie van het vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van 54 stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten gewogen worden overeenkomstig artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. De Commissie stelt de maatregelen vast en legt deze onmiddellijk ten uitvoer wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité. Wanneer de maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een

voorstel aan de Raad betreffende de te nemen maatregelen. De Raad stelt de maatregelen vast met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 17

De Commissie legt vóór 1 juli 1994 aan de Raad een verslag voor, over keuringsmethoden die hetzelfde gezondheidsniveau waarborgen als de methoden inzake keuring vóór en na het slachten omschreven in bijlage I, hoofdstukken VI en

VIII, vergezeld van eventuele voorstellen waarover de Raad zich volgens de stemprocedure van artikel 43 van het Verdrag zal uitspreken.

Artikel 18

De voorschriften van Richtlijn 89/662/EEG zijn van toepassing, met name voor wat betreft de controles bij de oorsprong, de organisatie van de door de Lid-Staten van bestemming te verrichten controles en de daaraan te verbinden gevolgen en de tenuitvoerlegging van de vrijwaringsmaatregelen.

Artikel 19

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE I

HOOFDSTUK I

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN INRICHTINGEN

Inrichtingen moeten ten minste voorzien zijn van:

1. voor lokalen waar vlees wordt verkregen, bewerkt of opgeslagen, alsmede in zones en in gangen waarin vers vlees wordt vervoerd:
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die niet kunnen rotten en zo zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien naar met een rooster bedekte en van stankafsluiting voorziene zinkputten, om geuren te voorkomen. Evenwel
 - wordt voor de in hoofdstuk II, punt 14, d) en f), hoofdstuk III, punt 15, a), en hoofdstuk IV, punt 16, a), bedoelde lokalen niet geëist dat het water wegvloeit naar met een rooster bedekte en van een stankafsluiting voorziene zinkputten, terwijl voor de in punt 16, a), bedoelde lokalen, kan worden volstaan met een inrichting waardoor het water gemakkelijk kan worden afgevoerd;
 - kan in de in hoofdstuk IV, punt 17, a), bedoelde lokalen, alsmede in zones en in gangen waarin vers vlees wordt vervoerd, worden volstaan met vloeren uit ondoordringbaar materiaal die niet kunnen rotten;
 - b) gladde, duurzame en ondoordringbare wanden die van een heldere, afwasbare bekleding zijn voorzien tot een hoogte van ten minste 2 meter, maar in slachtlokalen tot ten minste 3 meter, en in koelruimten of opslagruimten ten minste tot de hoogte waarop het vlees wordt opgeslagen. De overgang van vloer naar wanden en de overgang van de wanden onderling moet rond of op een soortgelijke wijze zijn afgewerkt, behalve voor de in hoofdstuk IV, punt 17, a), bedoelde lokalen.

Het gebruik van houten wanden in in hoofdstuk IV, punt 17, bedoelde lokalen die vóór 1 januari 1983 zijn gebouwd, is echter geen reden voor intrekking van de erkenning;
 - c) deuren van bestendig materiaal; houten deuren moeten op alle vlakken voorzien zijn van een gladde ondoordringbare bekleding;
 - d) reukloos isolatiemateriaal dat niet kan rotten;
 - e) voldoende luchtverversing en een goede afvoer van damp;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
 - g) een schoon en gemakkelijk schoon te houden plafond; bij onstentenis daarvan moet het binnenoppervlak van de dakbedekking aan deze voorwaarden voldoen;
 2. a) voldoende voorzieningen, zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar de arbeid wordt verricht, voor het wassen en ontsmetten van de handen en voor het reinigen van het materieel met warm water. De kranen mogen niet met de hand kunnen worden bediend. De installaties voor het wassen van de handen moeten voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen;
 - b) voorzieningen voor het ontsmetten van het gereedschap met water dat een temperatuur moet hebben van ten minste 82 °C;
3. passende voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten of knaagdieren;
4. a) voorzieningen en werktuigen, zoals tafels voor het uitsnijden, verplaatsbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, die het vlees niet kunnen aantasten en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. Oppervlakken die met vlees in aanraking komen of kunnen komen, inclusief lasnaden en voegen, moeten glad worden gehouden. Het gebruik van hout is verboden behalve in lokalen waar zich uitsluitend vers vlees bevindt dat op hygiënische wijze van een eindverpakking is voorzien;
- b) corrosiebestendige werktuigen en apparatuur die aan de eisen van de hygiëne voldoen en bestemd zijn voor:
 - het interne transport van het vlees,
 - het neerzetten van de bakken die voor het vlees worden gebruikt, op zodanige wijze dat noch het vlees, noch de bakken rechtstreeks met de vloer of de wanden in aanraking kunnen komen;
- c) apparatuur voor hygiënisch intern transport en bescherming van het vlees tijdens het laden en lossen, inclusief adequaat ingedeelde en ingerichte aanvoer- en sorteerruimten;

- d) speciale waterdichte bakken van bestendig materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, of een afsluitbaar lokaal voor dit vlees, indien daarvan zo grote hoeveelheden bestaan dat een dergelijk lokaal noodzakelijk is of indien het niet aan het einde van iedere werkdag wordt opgehaald of vernietigd; wanneer dit vlees door leidingen wordt afgevoerd, moeten deze zodanig zijn gebouwd en geplaatst dat gevaar voor besmetting van vers vlees wordt voorkomen;
 - e) apparatuur voor de hygiënische opslag van verpakkingsmateriaal, wanneer het vlees in de inrichting wordt voorzien van een onmiddellijke of een eindverpakking;
5. een koelinstallatie om het vlees constant op de bij deze richtlijn voorgeschreven inwendige temperatuur te houden. Deze installatie moet een afvoersysteem bevatten waardoor condensatiewater zonder enig gevaar voor besmetting van het vlees kan worden afgevoerd;
 6. een installatie die onder druk een voldoende hoeveelheid van uitsluitend drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾ kan leveren. Bij wijze van uitzondering kan evenwel een installatie met niet-drinkbaar water worden toegelaten voor de produktie van stoom, voor brandbestrijding of voor het koelen van koelinstallaties, op voorwaarde dat de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van vers vlees opleveren. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
 7. een installatie die warm drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG in voldoende hoeveelheden levert;
 8. een voorziening voor de afvoer van vloeibare en vaste afvalstoffen, die aan de eisen van de hygiëne voldoet;
 9. een adequaat ingericht afsluitbaar lokaal dat uitsluitend ter beschikking van de veterinaire dienst staat of aangepaste voorzieningen in de in hoofdstuk IV, punt 17, bedoelde koel- en vrieshuizen;
 10. voorzieningen die het mogelijk maken de in deze richtlijn voorgeschreven keuring te allen tijde op doelmatige wijze uit te voeren;
 11. een voldoende aantal kleedlokalen, met gladde, ondoordringbare en afwasbare wanden en vloeren, was- en douchegelegenheden, alsmede toiletten met waterspoeling, die zo zijn ingericht dat de reine gedeelten van het gebouw tegen eventuele verontreiniging zijn beschermd.

De toiletten mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. Douchegelegenheden zijn niet nodig voor koel- en vrieshuizen waarin slechts op hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vers vlees wordt aangevoerd en opgeslagen. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen, en hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De kranen van de wasgelegenheden mogen niet met de hand of met de arm kunnen worden bediend. Er moeten voldoende wasgelegenheden zijn in de nabijheid van de toiletten;

12. een plaats en voldoende voorzieningen voor het reinigen en ontsmetten van de middelen waarmee vlees wordt vervoerd, behalve bij koel- en vrieshuizen die uitsluitend bestemd zijn voor ontvangst en opslag van te verzenden en op een hygiënische wijze van een eindverpakking voorzien vers vlees. Slachthuizen moeten beschikken over een afzonderlijke plaats en voorzieningen voor vervoermiddelen voor slachtdieren. Deze plaatsen en deze voorzieningen zijn niet verplicht indien er voorschriften bestaan die verplichten tot het reinigen en ontsmetten van vervoermiddelen in officieel erkende lokalen;
13. een lokaal of een voorziening voor het opslaan van reinigings- en ontsmettingsmiddelen en andere dergelijke stoffen.

HOOFDSTUK II

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN SLACHTHUIZEN

14. Afgezien van de algemene voorwaarden, moeten slachthuizen ten minste beschikken over:
 - a) passende hygiënische stallen, of, indien de klimatologische omstandigheden zulks toelaten, een terrein voor het onderbrengen van de dieren. Wand en vloeren moeten duurzaam, ondoordringbaar en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn; deze stallen en terreinen moeten de nodige uitrusting omvatten voor het drenken en, zo nodig, het voederen van de dieren, alsmede, indien van toepassing, een voorziening voor de afvoer van vloeistoffen;

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 11. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 81/858/EEG (PB nr. L 319 van 7. 11. 1981, blz. 19).

- b) slachtlokale die voldoende groot zijn om het slachten op bevredigende wijze te laten verlopen. Ingeval men in een slachtlokaal niet alleen varkens maar ook andere dieren slacht, moeten deze slachtlokale voorzien zijn van een afzonderlijke afdeling voor het slachten van varkens; deze afzonderlijke afdeling is evenwel niet absoluut noodzakelijk indien de varkens en de andere dieren niet terzelfder tijd worden geslacht; in dat geval moet het broeien, ontharen, afschrappen en afschroeven evenwel geschieden in afzonderlijke afdelingen die duidelijk zijn gescheiden van de slachtlijn, hetzij door een vrije ruimte van ten minste 5 meter, hetzij door een afscheiding van ten minste 3 meter hoogte;
- c) voldoende grote afzonderlijke lokale die uitsluitend mogen worden gebruikt
- voor het ledigen, schoonmaken en bijsnijden van magen en darmen.
Een dergelijk afzonderlijk lokaal is evenwel niet noodzakelijk wanneer de magen in gesloten circuit worden behandeld met mechanische apparatuur die voorzien is van een passende ventilatie en die aan de volgende eisen voldoet:
 - i) de apparatuur moet zodanig worden geplaatst en opgesteld dat het scheiden van de ingewanden van de maag en het ledigen en schoonmaken van de maag op hygiënische wijze plaatsvinden. Zij moet op een speciale plaats komen die duidelijk van het onbeschermde verse vlees gescheiden is door een tussenwand die vanaf de grond ten minste 3 meter hoog is en die de ruimte waar deze handelingen plaatsvinden, omgeeft;
 - ii) door de vormgeving en de werking van de machine moet besmetting van het verse vlees op doeltreffende wijze worden voorkomen;
 - iii) een inrichting voor het afzuigen van lucht moet zodanig zijn geplaatst en zodanig werken dat de geuren en het risico voor besmetting door aerosolen worden uitgeschakeld;
 - iv) de machine moet voorzien zijn van een inrichting waarmee het afvalwater en de inhoud van de magen in gesloten circuit naar het afvoersysteem kunnen worden afgevoerd;
 - v) het circuit dat door de magen wordt gevolgd naar en van het apparaat moet duidelijk gescheiden en verwijderd zijn van het circuit van het overige verse vlees. De magen moeten onmiddellijk na lediging en schoonmaken op hygiënische wijze worden weggevoerd;
 - vi) het personeel dat het overige verse vlees hanteert mag de magen niet hanteren. Het personeel dat de magen hanteert, mag geen toegang hebben tot het overige verse vlees;
 - voor het verder verwerken van darmen en pensen indien dit in het slachthuis plaatsvindt; deze werkzaamheden mogen echter ook in het in het eerste streepje bedoelde lokaal worden uitgevoerd, mits kruisbesmetting wordt voorkomen;
 - voor de bereiding en het schoonmaken van andere slachtafvallen dan die genoemd onder bovenstaande streepjes, inclusief een afzonderlijke ruimte om de koppen voldoende gescheiden te houden van de andere slachtafvallen, voor zover deze bewerkingen worden uitgevoerd in het slachthuis maar niet op de slachtlijn;
 - voor het opslaan van huiden, horens, klauwen en hoeven en varkenshaar, indien deze produkten niet onmiddellijk op de dag van het slachten zelf uit het slachthuis worden verwijderd, in gesloten, hermetische containers in afwachting van hun ophaling;
- d) een afzonderlijke ruimte voor het aanbrenge van de eindverpakking van de slachtafvallen, indien die in het slachthuis van een eindverpakking worden voorzien;
- e) afsluitbare stallen of, indien de klimatologische omstandigheden zulks toelaten, terreinen, die op een geschikte plek zijn gelegen en uitgerust zijn met een apart afvoersysteem, voor het onderbrengen van zieke of van ziekte verdachte dieren; afsluitbare lokale voor het slachten van deze dieren, voor de opslag van voor een nader besluit aangehouden vlees en van ongeschikt voor menselijke consumptie verklaard vlees. De lokale voor het slachten van deze dieren zijn niet verplicht, wanneer de inrichtingen door de bevoegde autoriteit niet voor het slachten van deze dieren zijn erkend of wanneer het slachten daarvan gebeurt aan het einde van de normale slachtwerkzaamheden en maatregelen worden genomen om besmetting van voor menselijke consumptie geschikt verklaard vlees te voorkomen. In dat geval moeten de lokale speciaal worden gereinigd en ontsmet onder officieel toezicht, alvorens opnieuw te worden gebruikt voor het slachten van dieren die niet ziek of niet van ziekte verdacht zijn;
- f) voldoende grote koel- of vriesruimten met corrosiebestendige voorzieningen die zo zijn ontworpen dat vers vlees niet in aanraking komt met de vloer of de wanden wanneer het wordt vervoerd en opgeslagen;
- g) een voorziening die het mogelijk maakt toezicht uit te oefenen op het binnenkomen en het verlaten van het slachthuis;
- h) een duidelijke scheiding tussen de onreine en de reine zone, ten einde deze laatste te beschermen tegen iedere vorm van verontreiniging;

- i) een voorziening voor het ophangen van de dieren na het bedwelmen, zodat het uitslachten zoveel mogelijk aan het vrijhangende dier kan plaatsvinden; tijdens het uitslachten mag het dier in geen geval in aanraking komen met de vloer;
- j) een hangbaan voor het interne transport van het vlees;
- k) voor zover op het terrein van het slachthuis mest wordt opgeslagen, een speciaal hiervoor ingerichte plaats;
- l) een lokaal met adequate voorzieningen om een onderzoek op trichinen te kunnen uitvoeren, voor zover een dergelijk onderzoek in de inrichting wordt verricht.

HOOFDSTUK III

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN UITSNIJDERIJEN

15. Afgezien van de algemene voorwaarden, moeten uitsnijderijen ten minste beschikken over:
 - a) voldoende grote koel- of vriesruimten voor de bewaring van het vlees en, wanneer in de inrichting vlees in eindverpakking wordt opgeslagen, een koel- of vriesruimte voor dat vlees; vlees dat niet van een eindverpakking is voorzien mag pas in een dergelijke koel- of vriesruimte worden opgeslagen nadat deze gereinigd en ontsmet is;
 - b) een lokaal voor het uitsnijden, uitbenen en onmiddellijk verpakken, voorzien van een zelfregistrerende thermometer of telethermometer;
 - c) een lokaal voor het aanbrengen van de eindverpakking indien dit in de uitsnijderij geschiedt, tenzij voldaan is aan de voorwaarden van hoofdstuk XII, punt 63;
 - d) een lokaal voor het opslaan van materiaal voor onmiddellijke en eindverpakking, indien dit in de uitsnijderij geschiedt.

HOOFDSTUK IV

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN KOEL- EN VRIESHUIZEN

16. Afgezien van de algemene voorwaarden moeten koel- en vrieshuizen waar vers vlees wordt opgeslagen zoals omschreven in hoofdstuk XIV, punt 66, eerste alinea, ten minste beschikken over:
 - a) voldoende grote koel- en vriesruimten, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en waarin vers vlees kan worden opgeslagen bij de in punt 66, eerste alinea, voorgeschreven temperaturen;
 - b) een zelfregistrerende thermometer of telethermometer in of voor elke opslagruimte.
17. Afgezien van de algemene voorwaarden moeten koel- en vrieshuizen waar vers vlees wordt opgeslagen zoals omschreven in hoofdstuk XIV, punt 66, vierde alinea, ten minste beschikken over:
 - a) voldoende grote koel- en vriesruimten, die gemakkelijk kunnen worden gereinigd en waarin vers vlees kan worden opgeslagen bij de in punt 66, vierde alinea, voorgeschreven temperaturen;
 - b) een zelfregistrerende thermometer of telethermometer in of voor elke opslagruimte.

HOOFDSTUK V

HYGIËNE VAN HET PERSONEEL, DE LOKALEN EN HET MATERIEEL IN DE INRICHTINGEN

18. Een zo volmaakt mogelijke reinheid wordt verplicht gesteld voor personeel, lokalen en materieel:
 - a) Het personeel dat onverpakt of van een onmiddellijke verpakking voorzien vers vlees hanteert of dat werkzaam is in lokalen of zones waar dergelijk vlees wordt gehanteerd, van een eindverpakking wordt voorzien of wordt vervoerd, dient in het bijzonder schone en gemakkelijk te reinigen hoofddeksels en schoeisel, lichtkleurige werkkleding en, zo nodig, een nekbeschermer of andere beschermende kleding te dragen. Het bij het slachten der dieren en bij het bewerken of hanteren van vers vlees betrokken personeel

moet bij het begin van elke werkdag schone werkkleding dragen en deze kleding zo nodig in de loop van de dag verschonen. Voorts moet het personeel verscheidene malen en telken vóór de hervatting der werkzaamheden zijn handen wassen en ontsmetten. Personen die met zieke dieren of besmet vlees in aanraking zijn gekomen, dienen onverwijld handen en armen grondig met warm water te wassen en te ontsmetten. In de werklokalen en opslagruimten, de laad-, aanvoer-, sorteer- en loszones, alsmede in andere zones en in gangen waar vers vlees wordt vervoerd, mag niet worden gerookt;

- b) geen enkel dier mag een inrichting binnenkomen; dit geldt niet voor slachthuizen ten aanzien van voor de slacht bestemde dieren, alsmede, voor het terrein van genoemde slachthuizen, ten aanzien van dieren die voor het functioneren van het slachthuis noodzakelijk zijn. Knaagdieren, insecten en ander ongedierte moeten stelselmatig worden verdelgd;
 - c) materieel en instrumenten die bij de bewerking van vers vlees worden gebruikt, dienen in een goede staat van onderhoud en reinheid te worden gehouden. Zij moeten verscheidene malen per werkdag, bij het einde van de dagelijkse werkzaamheden en alvorens opnieuw te worden gebruikt nadat zij zijn verontreinigd, zorgvuldig worden gereinigd en ontsmet.
19. Lokalen, werktuigen en gereedschap mogen niet worden aangewend voor andere doeleinden dan voor de bewerking van vers vlees of van vlees van gekweekt wild als toegestaan overeenkomstig Richtlijn 91/495/EEG ⁽¹⁾.

Deze beperking is niet van toepassing op

- materieel voor het vervoer, dat gebruikt wordt in de in punt 17, a), bedoelde ruimten, wanneer het vlees van een eindverpakking voorzien is,
- het uitsnijden van vlees van pluimvee of van ander vlees van wild of konijnen of het bereiden van vleesbereidingen, voor zover zulks geschiedt op een ander ogenblik dan het uitsnijden van vers vlees of van het in de eerste alinea bedoelde vlees van gekweekt wild en voor zover de uitsnijruimte volledig gereinigd en ontsmet wordt alvorens zij opnieuw wordt gebruikt voor het uitsnijden van vers vlees of vlees van gekweekt wild.

Werktuigen voor het uitsnijden van vlees mogen enkel en alleen daartoe worden gebruikt.

- 20. Het vlees en de bakken waarin het zich bevindt, mogen niet rechtstreeks met de vloer in aanraking komen.
- 21. Er mag geen ander water dan drinkwater worden gebruikt; bij wijze van uitzondering kan evenwel worden toegestaan dat niet drinkbaar water wordt gebruikt voor het produceren van stoom, mits de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van vers vlees opleveren. Bij wijze van uitzondering kan voorts het gebruik van niet drinkbaar water voor het koelen van koelapparatuur worden toegestaan. De leidingen voor niet drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen.
- 22. Het is verboden zaagsel of enig ander soortgelijk middel te strooien over de vloer van de werklokalen en de opslagruimten voor vers vlees.
- 23. Reinigingsmiddelen, ontsmettingsmiddelen en soortgelijke middelen moeten zodanig worden gebruikt dat deze generlei invloed hebben op apparatuur, werkinstrumenten en vers vlees. Na gebruik van die middelen moeten deze apparatuur en werkinstrumenten grondig met drinkwater worden afgespoeld.
- 24. Het vlees mag niet worden bewerkt en gehanteerd door personen die het kunnen besmetten.

Bij aanwerving dienen personen die betrokken zijn bij de be- en verwerking en het hanteren van vers vlees door middel van een medisch attest te bewijzen dat niets hun tewerkstelling in de weg staat. De medische begeleiding van bovenbedoelde personen valt onder de nationale wetgeving die in de betrokken Lid-Staat van kracht is.

HOOFDSTUK VI

KEURING VÓÓR HET SLACHTEN

- 25. De dieren dienen op de dag waarop zij het slachthuis binnenkomen of vóór de aanvang van het dagelijkse slachten aan de keuring vóór het slachten te worden onderworpen. Deze keuring dient onmiddellijk vóór het slachten nogmaals plaats te vinden, indien het dier gedurende de nacht opgesteld is gebleven.

De exploitant van het slachthuis, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet de keuringshandelingen vóór het slachten en met name de nuttige geachte ingrepen vergemakkelijken.

Elk te slachten dier moet zijn voorzien van een identificatiemerk dat de bevoegde autoriteit in staat stelt de herkomst van het dier te bepalen.

⁽¹⁾ Zie bladzijde 41 in dit Publikatieblad.

26. a) De officiële dierenarts dient de keuring vóór het slachten naar goed diergeneeskundig gebruik en bij voldoende belichting uit te voeren.
- b) De officiële dierenarts dient voor bij het slachthuis afgeleverde dieren te controleren of de communautaire voorschriften inzake het welzijn van dieren zijn nageleefd.
27. De keuring moet het mogelijk maken vast te stellen:
- a) of de dieren lijden aan een ziekte die besmettelijk is voor mens of dier dan wel of de aanwezige verschijnselen of de algemene gezondheidstoestand van het dier het uitbreken van een dergelijke ziekte doen vrezen;
- b) of de dieren verschijnselen van een ziekte of een storing van de algemene gezondheidstoestand vertonen, waardoor het vlees ongeschikt kan worden voor menselijke consumptie; bij de keuring moet ook worden gelet op eventuele tekenen die erop wijzen dat aan de dieren stoffen met een farmacologische werking zijn toegediend, dan wel dat de dieren andere stoffen hebben verbruikt die het vlees schadelijk voor de gezondheid van de mens kunnen maken;
- c) of de dieren vermoeid, zeer onrustig of gewond zijn.
28. a) Vermoeide of zeer onrustige dieren moeten ten minste 24 uur rust krijgen, behalve wanneer de officiële dierenarts anders besluit.
- b) Dieren waarbij één van de in punt 27, a) of b), bedoelde ziekten is gediagnostiseerd, mogen niet worden geslacht voor menselijke consumptie.
- c) Het slachten van dieren waarvan wordt vermoed dat zij aan één van de in punt 27, a) en b), bedoelde ziekten lijden, moet worden uitgesteld. Deze dieren moeten, met het oog op een diagnose, grondig worden onderzocht.

Wanneer, met het oog op een diagnose, keuring na het slachten nodig is, eist de officiële dierenarts dat deze dieren apart of aan het einde van de normale slachtwerkzaamheden worden geslacht.

Deze dieren moeten een grondige keuring na het slachten ondergaan, en deze keuring wordt indien de dierenarts zulks ter bevestiging noodzakelijk acht, aangevuld met een passend bacteriologisch onderzoek en het opsporen van residuen van stoffen met farmacologische werking waarvan kan worden verondersteld dat zij zijn toegediend gelet op de waargenomen ziekte-toestand van het dier.

HOOFDSTUK VII

HYGIËNE BIJ HET SLACHTEN VAN DE DIEREN, HET UITSNIJDEN EN HET HANTEREN VAN VERS VLEES

29. Slachtdieren die in de slachtlokalen worden binnengeleid, moeten onmiddellijk worden gedood en er moet onmiddellijk worden overgegaan tot het laten leegbloeden, het verwijderen van huid of haar, het uitslachten en het verwijderen van de ingewanden, op zodanige wijze dat elke besmetting van het vlees wordt voorkomen.
30. De dieren moeten goed zijn uitgebloed. Voor menselijke consumptie bestemd bloed dient in volmaakt reine bakken te worden opgevangen. Het mag niet met de hand worden geklopt, maar uitsluitend met instrumenten die voldoen aan hygiënische eisen.
31. Behalve bij varkens en onverminderd de afwijking bedoeld in hoofdstuk VIII, punt 41 D, a), tweede zin, moet de huid onmiddellijk en volledig worden verwijderd. Varkens waarvan de huid niet wordt verwijderd, moeten terstond worden onthaard. Bij deze behandeling mogen hulpstoffen worden gebruikt, mits de varkens daarna grondig met drinkwater worden afgespoten.
- De koppen van kalveren en schapen hoeven niet van de huid te worden ontdaan, als deze koppen op zodanige wijze worden gehanteerd dat besmetting van vers vlees wordt voorkomen.
32. Het verwijderen van de ingewanden moet onverwijd geschieden en moet uiterlijk 45 minuten na de verdoving of, in geval van een door een godsdienstige ritus voorgeschreven slacht, een half uur na het verbloeden beëindigd zijn. De longen, het hart, de lever, de nieren, de milt en het mediastinum kunnen, of worden uitgenomen, of met de natuurlijke hechtmiddelen aan het karkas verbonden blijven. Indien deze organen worden uitgenomen, dienen zij met een nummer of op andere wijze zodanig te worden gemerkt, dat blijkt dat zij bij het karkas behoren; hetzelfde geldt voor de kop, de tong, het spijsverteringskanaal, alsmede voor elk ander deel van het dier dat nodig is voor de keuring of, eventueel, voor het verrichten van de controles voorzien bij Richtlijn 86/469/EEG. De genoemde delen dienen totdat de keuring is beëindigd in de onmiddellijke nabijheid van het karkas te blijven. De penis kan voor zover hij geen pathologische verschijnselen of laesies vertoont evenwel onmiddellijk worden afgevoerd. De nieren dienen bij alle diersoorten te worden losgemaakt van het aanhangende vet en bij runderen, varkens en eenhoevigen dient ook het nierkapsel te worden verwijderd.

33. Het steken van messen in vlees, het reinigen van het vlees met behulp van doeken of andere materialen, alsmede het opblazen zijn verboden. Wanneer zulks door een godsdienstige ritus wordt voorgeschreven, kan evenwel het opblazen van een orgaan worden toegestaan; in dat geval moet het gebruik van het opgeblazen orgaan voor menselijke consumptie worden verboden.
34. De karkassen van eenhoevigen, van varkens van meer dan vier weken en van runderen van meer dan zes maanden dienen ter keuring door klieven van de wervelkolom in de lengte in tweeën te worden verdeeld. Zo nodig kan de officiële dierenarts voor elk dier klieving in de lengte van het karkas en van de kop verlangen.

Om rekening te houden met technologische eisen of met plaatselijke consumptiegewoonten kan de bevoegde autoriteit evenwel toestaan dat varkenskarkassen niet in tweeën verdeeld ter keuring worden aangeboden.
35. Tot het einde van de keuring mogen niet-gekeurde karkassen en slachtafvallen en wel gekeurde karkassen en slachtafvallen niet met elkaar in contact komen en is het verboden het karkas te verwijderen, uit te snijden of verder te behandelen.
36. Voor een nader besluit aangehouden of voor menselijke consumptie ongeschikt verklaard vlees, alsmede magen, darmen en niet-eetbare bijprodukten mogen niet in contact kunnen komen met voor menselijke consumptie geschikt verklaard vlees en moeten zo spoedig mogelijk in speciale lokalen of bakken worden ondergebracht, die zo gesitueerd en ontworpen zijn dat besmetting van ander vers vlees wordt voorkomen.
37. Indien bloed of slachtafvallen van meer dan één dier vóór het einde van de keuring na het slachten zijn samengebracht in één bak, moet de gehele inhoud van die bak ongeschikt voor menselijke consumptie worden verklaard, indien het karkas van één van deze dieren als ongeschikt voor menselijke consumptie is aangemerkt.
38. Uitslachten, hanteren, verder behandelen en vervoeren van vlees, met inbegrip van slachtafvallen, geschiedt onder naleving van alle hygiënische voorschriften. Wanneer dit vlees van een eindverpakking wordt voorzien, moet dit geschieden onder naleving van hoofdstuk II, punt 14, d), en de voorwaarden van hoofdstuk XI. Vlees in eindverpakking moet worden opgeslagen in een ander lokaal dan onverpakt vers vlees.

HOOFDSTUK VIII

KEURING NA HET SLACHTEN

39. Alle delen van het dier, ook het bloed, moeten onmiddellijk na het slachten worden gekeurd om te kunnen nagaan of het vlees geschikt is voor menselijke consumptie.
40. De keuring na het slachten omvat:
 - a) een visueel onderzoek van het geslachte dier en de daarbij behorende organen;
 - b) palpatie van de in punt 41 bedoelde organen en, indien de officiële dierenarts zulks nodig acht, van de baarmoeder;
 - c) het insnijden van organen en lymfklieren en, rekening houdend met de conclusies van de officiële dierenarts, van de baarmoeder. Indien een dier bij het visueel onderzoek of bij het palperen van bepaalde organen laesies blijkt te vertonen die aanleiding zouden kunnen geven tot besmetting van karkassen, apparatuur, personeel of lokalen, mag op deze organen geen insnijding worden verricht in het slachtlokaal of in enig ander gedeelte van de inrichting waar vers vlees kan worden besmet;
 - d) een onderzoek naar afwijkingen in de consistentie, de kleur, de geur en, eventueel, de smaak;
 - e) indien nodig een laboratoriumonderzoek, waarbij met name een onderzoek wordt ingesteld naar de in artikel 5, lid 1, onder j) en k), bedoelde stoffen.
41. De officiële dierenarts dient met name te verrichten:
 - A. bij runderen ouder dan zes weken:
 - a) visueel onderzoek van de kop en de keel. De lymfklieren voor en achter in de keelholte, alsmede de oorspeekselymfklieren (Lnn. retropharyngiales, mandibulares et parotidei) moeten worden ingesneden en onderzocht. De uitwendige kauwspieren, waarin twee parallel met de onderkaak lopende sneden moeten worden aangebracht, en de inwendige kauwspieren, waarin een vlakke snede moet worden aangebracht, moeten worden onderzocht.

Nadat de tong zo ver is losgesneden dat een nauwkeurig visueel onderzoek van mond- en keelholte mogelijk is, wordt zij visueel onderzocht en gepalpeerd. De tonsillen moeten worden verwijderd;

- b) onderzoek van de luchtpijp; visueel onderzoek en palpatie van de longen en de slokdarm. De lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes, eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales) moeten worden ingesneden en onderzocht. In de luchtpijp en de voornaamste vertakkingen van de bronchiën moet een overlangse snede worden aangebracht en in het onderste derde gedeelte van de longen dient een dwarsnede te worden aangebracht door de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp; deze insnijdingen zijn evenwel niet vereist wanneer de longen van menselijke consumptie uitgesloten zijn;
 - c) visueel onderzoek van het hartzakje en het hart; in het hart dient een overlangse snede te worden aangebracht, waardoor de beide kamers worden geopend en hun scheidingswand wordt ingesneden;
 - d) visueel onderzoek van het middenrif;
 - e) visueel onderzoek en palpatie van de lever en de lymfklieren aan de lever en aan de alveesklier (Lnn. portales); een insnijding aan de maagzijde van de lever en een insnijding aan de basis van de Spiegelse kwab voor onderzoek van de galwegen. Keuring en palpatie van de lymfklieren aan de alveesklier;
 - f) visueel onderzoek van het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en die behorende bij het darmkanaal (Lnn. mesenterici, craniales et caudales); palpatie van de lymfklieren behorende bij de magen en het darmkanaal en, indien nodig, insnijding van deze lymfklieren;
 - g) visueel onderzoek, en indien nodig, palpatie van de milt;
 - h) visueel onderzoek van de nieren en, indien nodig, insnijding van de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales);
 - i) visueel onderzoek van het borstvlies en het buikvlies;
 - j) visueel onderzoek van de geslachtsorganen;
 - k) visueel onderzoek en, indien nodig, palpatie en insnijding van de uier en zijn lymfklieren (Lnn. supramammarii); bij koeien dient elke helft van de uier door een lange en diepe snede tot de melkboezem (sinus lactiferes) te worden geopend en moeten de lymfklieren van de uier worden ingesneden, behalve indien hij van menselijke consumptie uitgesloten is;
- B. bij runderen van minder dan zes weken:**
- a) visueel onderzoek van de kop en de keel. De lymfklieren achter in de keelholte (Lnn. retropharyngiales) moeten worden ingesneden en onderzocht. De mond- en keelholte moet worden onderzocht en de tong moet worden gepalpeerd. De tonsillen moeten worden verwijderd;
 - b) visueel onderzoek van de longen, de luchtpijp en de slokdarm; palpatie van de longen. De lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes, eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales) moeten worden ingesneden en onderzocht.

In de luchtpijp en de voornaamste vertakkingen van de bronchiën moet een overlangse snede worden aangebracht en in het onderste derde gedeelte van de longen dient een dwarsnede te worden aangebracht door de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp; deze insnijdingen zijn evenwel niet vereist wanneer de longen van menselijke consumptie uitgesloten zijn;
 - c) visueel onderzoek van het hartzakje en het hart; in het hart dient een overlangse snede te worden aangebracht waardoor de beide kamers worden geopend en hun scheidingswand wordt ingesneden;
 - d) visueel onderzoek van het middenrif;
 - e) visueel onderzoek van de lever en de lymfklieren aan de lever en aan de alveesklier (Lnn. portales); palpatie en, indien nodig, insnijding van de lever en de lymfklieren aan de lever;
 - f) visueel onderzoek van het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en die behorende bij het darmkanaal (Lnn. mesenterici, craniales et caudales); palpatie van de lymfklieren behorende bij de magen en het darmkanaal en, indien nodig, insnijding van die lymfklieren;
 - g) visueel onderzoek, en indien nodig, palpatie van de milt;
 - h) visueel onderzoek van de nieren en, indien nodig, insnijding van de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales);
 - i) visueel onderzoek van het borstvlies en het buikvlies;
 - j) visueel onderzoek en palpatie van de navelstreek en de gewrichten. Bij twijfel moet een insnijding in de navelstreek worden aangebracht en moeten de gewrichten worden opengesneden. Het gewrichtsvocht moet worden onderzocht;

C. bij varkens:

- a) visueel onderzoek van de kop en de keel. De lymfklieren van de onderkaak (Lnn. mandibulares) moeten worden onderzocht en ingesneden. De mond, de keelholte en de tong moeten visueel worden onderzocht. De tonsillen moeten worden verwijderd;
- b) visueel onderzoek van de longen, de luchtpijp en de slokdarm; palpatie van de longen en van de lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes, eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales). In de luchtpijp en de voornaamste vertakkingen van de bronchiën moet een overlangse snede worden aangebracht en in het onderste derde gedeelte van de longen dient een dwarsnede te worden aangebracht door de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp; deze insnijdingen zijn evenwel niet vereist wanneer de longen van menselijke consumptie uitgesloten zijn;
- c) visueel onderzoek van het hartzakje en het hart; in het hart dient een overlangse snede te worden aangebracht waardoor de beide kamers worden geopend en hun scheidingswand wordt ingesneden;
- d) visueel onderzoek van het middenrif;
- e) visueel onderzoek van de lever en de lymfklieren aan de lever en aan de alveesklier (Lnn. portales); palpatie van de lever en de lymfklieren aan de lever;
- f) visueel onderzoek van het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en die behorende bij het darmkanaal (Lnn. mesenterici, craniales et caudales); palpatie van de lymfklieren behorende bij de magen en het darmkanaal en, indien nodig, insnijding van die lymfklieren;
- g) visueel onderzoek en, indien nodig, palpatie van de milt;
- h) visueel onderzoek van de nieren; indien nodig, insnijding van de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales);
- i) visueel onderzoek van het borstvlies en het buikvlies;
- j) visueel onderzoek van de geslachtsorganen;
- k) visueel onderzoek van de uier en de lymfklieren daarvan (Lnn. supramammarii); bij zeugen moeten de lymfklieren van de uier worden ingesneden;
- l) visueel onderzoek en palpatie van de navelstreek en de gewrichten bij jonge dieren. Bij twijfel moet de navelstreek worden ingesneden en moeten de gewrichten worden opengesneden;

D. bij schapen en geiten:

- a) visueel onderzoek van de kop na verwijdering van de huid en, bij twijfel, onderzoek van de keel, de mond, de tong, de lymfklieren achter in de keelholte en de oorspeekselymfklieren. Onverminderd veterinaire rechtelijke voorwaarden, is dit onderzoek niet nodig indien de bevoegde autoriteit kan waarborgen dat de kop, daarbij inbegrepen de tong en de hersenen, van menselijke consumptie is uitgesloten;
- b) visueel onderzoek van de longen, de luchtpijp en de slokdarm; palpatie van de longen en van de lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes, eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales). Bij twijfel moeten deze organen en lymfklieren worden ingesneden en onderzocht;
- c) visueel onderzoek van het hartzakje en het hart. Bij twijfel moet het hart worden ingesneden en onderzocht;
- d) visueel onderzoek van het middenrif;
- e) visueel onderzoek van de lever en de lymfklieren aan de lever en aan de alveesklier (Lnn. portales); palpatie van de lever en de lymfklieren aan de lever; insnijding aan de maagzijde van de lever voor onderzoek van de galwegen;
- f) visueel onderzoek van het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en die behorende bij het darmkanaal (Lnn. mesenterici, craniales et caudales);
- g) visueel onderzoek en, indien nodig, palpatie van de milt;
- h) visueel onderzoek van de nieren; indien nodig insnijding van de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales);
- i) visueel onderzoek van het borstvlies en het buikvlies;
- j) visueel onderzoek van de geslachtsorganen;
- k) visueel onderzoek van de uier en zijn lymfklieren;
- l) visueel onderzoek en palpatie van de navelstreek en de gewrichten bij jonge dieren. Bij twijfel moet de navelstreek worden ingesneden en moeten de gewrichten worden opengesneden;

E. bij eenhoevige landbouwhuisdieren:

- a) visueel onderzoek van de kop en, na lossnijden van de tong, de keel. De lymfklieren voor en achter in de keelholte, alsmede de oorspeekselymfklieren (Lnn. retropharyngiales, mandibulares et parotidei) moeten worden gepalpeerd en, indien nodig, worden ingesneden. Nadat de tong zo ver is losgesneden dat een nauwkeurig onderzoek van mond- en keelholte mogelijk is, wordt zij visueel onderzocht en gepalpeerd. De tonsillen moeten worden verwijderd;
- b) visueel onderzoek van de longen, de luchtpijp en de slokdarm; palpatie van de longen. De lymfklieren aan de bronchiën (Lnn. bifurcationes, eparteriales) en aan het borstvlies (Lnn. mediastinales) moeten worden gepalpeerd en, indien nodig, worden ingesneden. In de luchtpijp en de voornaamste vertakkingen van de bronchiën moet een overlangse snede worden aangebracht en in het onderste derde gedeelte van de longen dient een dwarsnede te worden aangebracht door de voornaamste vertakkingen van de luchtpijp; deze insnijdingen zijn evenwel niet vereist wanneer de longen van menselijke consumptie uitgesloten zijn;
- c) visueel onderzoek van het hartzakje en het hart; in het hart dient een overlangse snede te worden aangebracht waardoor de beide kamers worden geopend en de scheidingswand ervan wordt ingesneden;
- d) visueel onderzoek van het middenrif;
- e) visueel onderzoek van de lever en de lymfklieren aan de lever en aan de alvleesklier (Lnn. portales); palpatie van de lever en de lymfklieren aan de lever; indien nodig, insnijding van de lever en van de lymfklieren aan de lever en aan de alvleesklier;
- f) visueel onderzoek van het maag-darmkanaal, het mesenterium, de lymfklieren behorende bij de magen (Lnn. gastrici) en die behorende bij het darmkanaal (Lnn. mesenterici, craniales et caudales); indien nodig, insnijding van die lymfklieren;
- g) visueel onderzoek en, indien nodig, palpatie van de milt;
- h) visueel onderzoek en palpatie van de nieren; indien nodig, insnijding van de nieren en hun lymfklieren (Lnn. renales);
- i) visueel onderzoek van het borstvlies en het buikvlies;
- j) visueel onderzoek van de geslachtsorganen van hengsten en merries;
- k) visueel onderzoek van de uier en zijn lymfklieren (Lnn. supramammarii); indien nodig, insnijding van de lymfklieren van de uier;
- l) visueel onderzoek en palpatie van de navelstreek en de gewrichten bij jonge dieren. Bij twijfel moet de navelstreek worden ingesneden en moeten de gewrichten worden opengesneden;
- m) onderzoek bij alle grijze of witte paarden op melanose en melanomata; dat onderzoek betreft de spieren en de lymfklieren van de schouders (Lnn. subrhomboidei) onder het kraakbeen van het schouderblad, waarbij een schouder wordt losgemaakt. De nieren moeten worden vrijgemaakt en volledig worden ingesneden voor onderzoek;

F. bij twijfel de betrokken delen van de dieren verder uitsnijden en onderzoeken ten einde een definitieve diagnose te kunnen stellen.

Wanneer de officiële dierenarts een duidelijke overtreding van de in dit hoofdstuk vastgestelde voorschriften inzake hygiëne of een belemmering van een adequate keuring constateert, is hij gemachtigd om in te grijpen in het gebruik van apparatuur of lokalen en om alle nodige maatregelen te treffen, zelfs om het produktietempo te vertragen of het produktieproces tijdelijk stil te leggen;

G. op bovengenoemde lymfklieren, die moeten worden ingesneden, moeten systematisch veelvuldige insnijdingen worden aangebracht; zij moeten visueel worden onderzocht.

42. A. De officiële dierenarts dient bovendien systematisch te verrichten:

1. een onderzoek op cysticercose bij varkens. Dit onderzoek omvat het onderzoek van de zichtbare spieroppervlakten, in het bijzonder de spieren aan het platte deel van de schenkel, de pijlers van het middenrif, de tussenribspieren, het hart, de tong en het strottehoofd en zo nodig de buikwand en de van vetweefsels ontdane grote lendespieren;
2. een onderzoek op malleus bij eenhoevigen, door zorgvuldig onderzoek van de slijmvliezen van de luchtpijp, het strottehoofd, de neusholten, de sinussen en de vertakkingen ervan, nadat de kop overlangs middendoor is gespleten en de scheidingswand in de neus is verwijderd;
3. een onderzoek op trichinen bij vers vlees van varkens en paarden dat dwarsgestreepte spieren bevat.

Dit onderzoek vindt plaats volgens wetenschappelijk erkende en in de praktijk beproefde methoden, met name de methoden welke in communautaire richtlijnen of in andere internationale normen zijn neergelegd.

De resultaten moeten worden beoordeeld aan de hand van een referentiemethode die is vastgesteld volgens de procedure van artikel 16 van deze richtlijn, na advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité, en waarvan de betrouwbaarheid ten minste gelijkwaardig is aan het in bijlage I, punt 1, van Richtlijn 77/96/EEG bedoelde trichinoscopische onderzoek.

De Commissie maakte deze referentiemethode bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

- B. De resultaten van de keuringen vóór en na het slachten worden door de officiële dierenarts geregistreerd en indien een voor de mens besmettelijke ziekte, bedoeld in artikel 6, wordt gediagnostiseerd, doorgegeven aan de bevoegde veterinaire autoriteiten die zijn belast met de gezondheidscontrole van het beslag van herkomst en aan degene die voor dit beslag verantwoordelijk is.

HOOFDSTUK IX

VOORSCHRIFTEN BETREFFENDE HET VOOR UITSNIJDING BESTEMDE VLEES

43. Het uitsnijden in kleinere delen dan bedoeld in artikel 3, lid 1, punt A, het uitbenen en het in plakken snijden van slachtafvallen van runderen is slechts toegestaan in erkende uitsnijderijen.
44. De exploitant van de inrichting, de eigenaar of diens vertegenwoordiger is verplicht de werkzaamheden in verband met de controle op de onderneming te vergemakkelijken, met name alle nuttig geachte handelingen te verrichten en de nodige voorzieningen ter beschikking van de controledienst te stellen. Hij moet, telkens wanneer dit gevraagd wordt, de met de controle belaste officiële dierenarts gegevens kunnen verschaffen over de herkomst van het in zijn inrichting binnengekomen vlees en de herkomst van de geslachte dieren.
45. Onverminderd hoofdstuk V, punt 19, tweede alinea, mag vlees dat niet aan de eisen van artikel 3, lid 1, punt B, onder b), van deze richtlijn, voldoet, zich alleen dan in erkende uitsnijderijen bevinden, wanneer het in speciale ruimten is opgeslagen; het moet op andere plaatsen of op andere tijdstippen worden uitgesneden dan vlees dat wel aan bovengenoemde eisen voldoet. De officiële dierenarts moet te allen tijde vrije toegang hebben tot alle opslagruimten en werklokalen, ten einde na te gaan of bovenstaande bepalingen stipt worden nageleefd.
46. a) Het verse vlees moet volgens de behoeften in de in hoofdstuk III, punt 15, b), bedoelde lokalen worden binnengebracht. Zodra het uitsnijden en eventueel de eindverpakking hebben plaatsgehad, moet het vlees worden vervoerd naar passende koel- of vriesruimte als bedoeld in hoofdstuk III, punt 15, a).
- b) Vlees dat in een uitsnijlokaal wordt binnengebracht moet worden gecontroleerd en zo nodig worden bijgesneden. De werkplek voor deze taak moet zijn uitgerust met passende voorzieningen en voldoende verlichting.
- c) Tijdens het uitsnijden, het uitbenen, de onmiddellijke en de eindverpakking moet het vlees constant op een inwendige temperatuur worden gehouden van niet meer dan + 7 °C. Tijdens het uitsnijden mag de temperatuur in het uitsnijlokaal niet hoger zijn dan + 12 °C. Tijdens het uitsnijden, de onmiddellijke en de eindverpakking moeten de levers bij voortduring op een inwendige temperatuur van niet meer dan + 3 °C worden gehouden.

Tijdens het uitsnijden, het uitbenen, het in plakken en in blokjes snijden, de onmiddellijke en de eindverpakking moeten levers, nieren en vlees van koppen permanent op een temperatuur worden gehouden van niet meer dan + 3 °C.

- d) In afwijking van de punten a) en c) mag het vlees warm worden uitgesneden. In dat geval moet het vlees rechtstreeks worden vervoerd van het slachtlokaal naar het uitsnijlokaal. Het slachtlokaal en het uitsnijlokaal moeten dan voldoende dicht bij elkaar liggen, in hetzelfde gebouwencomplex, want het uit te snijden vlees moet zonder overlading van het ene lokaal naar het andere worden gebracht en het uitsnijden moet onmiddellijk geschieden. Zodra het uitsnijden en eventueel de eindverpakking hebben plaatsgehad, moet het vlees worden vervoerd naar een daarvoor bestemde koel- of vriesruimte.
- e) Het uitsnijden moet zodanig worden verricht dat iedere verontreiniging van het vlees wordt voorkomen. Beensplinters en bloedklonters moeten worden verwijderd. Uitgesneden vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie, moet onmiddellijk worden bijeengebracht in de in punt 4, d), bedoelde apparatuur, bakken of lokalen.

HOOFDSTUK X

KEURING VAN UITGESNEDEN EN OPGESLAGEN VLEES

47. De erkende uitsnijderijen en de erkende koel- en vrieshuizen zijn onderworpen aan een controle door een officiële dierenarts.
48. De controle van de officiële dierenarts omvat de volgende taken:
- het controleren van het binnenkomende en uitgaande verse vlees,
 - de keuring van het vlees dat aanwezig is in de inrichtingen als bedoeld in punt 47,
 - de keuring van vers vlees vóór het uitsnijden en bij de afvoer uit de in punt 47 bedoelde inrichtingen,
 - het controleren van de reinheid van de lokalen, installaties en werktuigen, bedoeld in hoofdstuk V, alsmede van de hygiëne van het personeel, inclusief de kleding,
 - elke andere controle die hij nuttig acht voor het toezicht op de naleving van de bepalingen van deze richtlijn.

HOOFDSTUK XI

HET AANBRENGEN VAN HET KEURMERK

49. Het keurmerk moet worden aangebracht onder de verantwoordelijkheid van de officiële dierenarts. Hiervoor heeft en bewaart hij onder zijn verantwoordelijkheid:
- a) de voor het merken van vlees bestemde instrumenten, die hij pas op het tijdstip van het merken en voor de hiertoe benodigde tijd aan de assistenten ter hand mag stellen;
 - b) de etiketten en het materiaal voor de onmiddellijke verpakking wanneer deze reeds zijn voorzien van het in dit hoofdstuk voorgeschreven stempel. Deze etiketten en dit verpakkingsmateriaal worden, op het ogenblik waarop zij moeten worden aangebracht, in het benodigde aantal aan de assistenten overhandigd.
50. Het aanbrengen van het keurmerk dient te geschieden met:
- a) een ovaal stempel van ten minste 6,5 cm breed en ten minste 4,5 cm hoog. Op het stempel moeten duidelijk leesbaar de volgende aanduidingen voorkomen:
 - in het bovenste gedeelte, het kenteken van het land van verzending in hoofdletters, dit wil zeggen:
B — DK — D — EL — E — F — IRL — I — L — NL — P — UK
gevolgd door het toelatingsnummer van de inrichting,
 - in het onderste gedeelte één van de afkortingen: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC of EEG;
 - b) een ovaal stempel van ten minste 6,5 cm breed en ten minste 4,5 cm hoog. Op het stempel moeten duidelijk leesbaar de volgende aanduidingen voorkomen:
 - in het bovenste gedeelte, de naam van het land van verzending in hoofdletters,
 - in het midden het toelatingsnummer van de inrichting,
 - in het onderste gedeelte één van de afkortingen: CEE, EØF, EWG, EOK, EEC of EEG.De letters dienen ten minste 0,8 cm en de cijfers ten minste 1 cm hoog te zijn.
- Het keurmerk mag voorts een aanduiding bevatten aan de hand waarvan het mogelijk is de dierenarts die de keuring van het vlees heeft verricht, te identificeren.
51. Karkassen worden overeenkomstig punt 50 gemerkt met een inkt- of brandstempel:
- karkassen met een gewicht van meer dan 65 kilogram dienen op iedere helft ten minste op de volgende plaatsen te worden gemerkt: de buitenzijde van de dij, de lenden, de rug, de borst en de schouder;
 - de overige karkassen moeten ten minste vier maal worden gemerkt, namelijk op de schouders en op de buitenzijde van de dijen.

52. De levers van runderen, varkens en eenhoevigen worden overeenkomstig punt 50 gemerkt met een brandstempel.
- De slachtafvallen van alle diersoorten worden overeenkomstig punt 50 gemerkt met een inkt- of brandstempel, tenzij zij zich in een onmiddellijke of eindverpakking bevinden en gemerkt zijn overeenkomstig de punten 55 en 56.
53. De delen die in uitsnijderijen van volgens de regels gemerkte karkassen zijn verkregen, moeten, overeenkomstig punt 50, met een inkt- of brandstempel van een keurmerk worden voorzien, tenzij zij zich in een onmiddellijke of eindverpakking bevinden, of, wanneer het karbonadestrengen betreft, tenzij zij voorzien zijn van een merk waarmee het slachthuis van oorsprong kan worden geïdentificeerd.
54. De eindverpakking moet altijd worden gemerkt overeenkomstig punt 55.
55. De in punt 52, tweede alinea, en punt 53 bedoelde uitgesneden delen en slachtafvallen in eindverpakking, met inbegrip van uitgesneden levers van runderen, moeten, overeenkomstig punt 50, voorzien zijn van een stempel waarop in plaats van het toelatingsnummer van het slachthuis, het toelatingsnummer van de uitsnijderij voorkomt, en wel op een etiket dat zodanig op de eindverpakking is bevestigd of gedrukt dat het bij het openen van de eindverpakking wordt vernietigd. Op dit etiket staat eveneens een serienummer. Bij uitgesneden delen en slachtafvallen in onmiddellijke verpakking overeenkomstig hoofdstuk XII, punt 62, mag het bovengenoemde etiket op de onmiddellijke verpakking worden bevestigd. Indien de slachtafvallen van een eindverpakking zijn voorzien in een slachthuis, moet het stempel bovendien het toelatingsnummer van dat slachthuis vermelden.
56. Afgezien van het bepaalde in punt 55, dient bovendien bij vers vlees in onmiddellijke verpakking in handelsporties die bestemd zijn voor de rechtstreekse verkoop aan de consument op de onmiddellijke verpakking of op een daarop bevestigd etiket een kopie te worden gedrukt van het in punt 50, a), voorgescreven stempel. Het stempel moet het toelatingsnummer van de uitsnijderij vermelden. De in punt 50 vermelde afmetingen gelden niet voor het bij het onderhavige punt bedoelde merkteken. Indien de slachtafvallen in een slachthuis van een onmiddellijke verpakking zijn voorzien, moet het stempel echter het toelatingsnummer van dat slachthuis vermelden.
57. Vlees van eenhoevigen en de eindverpakking daarvan moeten zijn voorzien van een speciaal merk dat volgens de procedure van artikel 16 van deze richtlijn zal worden vastgesteld.
58. De voor het stempel gebruikte kleurstoffen moeten zijn toegelaten bij de richtlijn van de Raad betreffende de aanpassing van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake kleurstoffen die kunnen worden gebruikt in voor menselijke voeding bestemde waren ⁽¹⁾.

HOOFDSTUK XII

ONMIDDELLIJKE VERPAKKING EN EINDVERPAKKING VAN VERS VLEES

59. a) De eindverpakking (bij voorbeeld kisten, kartonnen dozen) moet aan alle regels van de hygiëne voldoen, met name:
- mag zij geen verandering kunnen brengen in de organoleptische eigenschappen van het vlees;
 - mag zij geen voor de gezondheid van de mens schadelijke stoffen op het vlees kunnen overbrengen;
 - moet zij voldoende stevig zijn om het vlees tijdens het vervoer en bij het hanteren een doeltreffende bescherming te bieden;
- b) de eindverpakking mag niet opnieuw als eindverpakking van vlees worden gebruikt, behalve wanneer zij bestaat uit gemakkelijk te reinigen corrosiebestendig materiaal, en vooraf gereinigd en ontsmet is.
60. Als uitgesneden vers vlees of slachtafval van een onmiddellijke verpakking wordt voorzien, moet de verpakking onmiddellijk na het uitsnijden en volgens de regels van de hygiëne geschieden.

Met uitzondering van stukken spek en buik van varkens moeten uitgesneden vlees en slachtafval in alle gevallen voorzien zijn van een beschermende onmiddellijke verpakking, behalve indien zij hangend worden vervoerd.

Deze onmiddellijke verpakkingen moeten doorzichtig en kleurloos zijn en voorts voldoen aan de in punt 59, a), eerste en tweede streepje, gestelde eisen en mogen geen tweede maal als onmiddellijke verpakking van vlees worden gebruikt.

Uitgesneden levers van runderen moeten afzonderlijk worden verpakt. Iedere onmiddellijke verpakking mag slechts één volledig, in plakken uitgesneden orgaan in de oorspronkelijke vorm bevatten.

⁽¹⁾ PB nr. 115 van 11. 11. 1962, blz. 2645/62. Laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/7/EEG (PB nr. L 2 van 3. 1. 1985, blz. 22).

61. Vlees in onmiddellijke verpakking moet van een eindverpakking worden voorzien.
62. Wanneer de onmiddellijke verpakking evenwel voldoet aan alle aan de eindverpakking gestelde eisen inzake bescherming van het vlees, behoeft zij niet doorzichtig en kleurloos te zijn en is het niet noodzakelijk het vlees in een tweede bergingsmiddel te plaatsen, op voorwaarde dat aan de andere eisen van punt 59 voldaan is.
63. Uitsnijden, uitbenen, onmiddellijke en eindverpakking mogen in een zelfde lokaal plaatsvinden voor zover aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het lokaal moet voldoende groot zijn en zo zijn ingericht dat de bewerkingen hygiënisch kunnen worden uitgevoerd;
 - b) het materiaal voor onmiddellijke en eindverpakking moet dadelijk na de fabricage verpakt worden in een hermetisch beschermend omhulsel, dat gedurende het vervoer naar de inrichting tegen schade beschermd wordt en moet in hygiënische omstandigheden in een afzonderlijk lokaal van de inrichting opgeslagen worden;
 - c) de opslagruimte voor eindverpakkingsmateriaal moet vrij zijn van stof en ongedierte en mag geen luchtverbinding hebben met andere lokalen waarin zich stoffen bevinden die vers vlees kunnen besmetten. Eindverpakkingsmateriaal mag niet op de vloer worden opgeslagen;
 - d) het materiaal voor de eindverpakking moet in hygiënisch verantwoorde omstandigheden gereed gemaakt worden voordat het in het lokaal wordt binnengebracht;
 - e) de eindverpakkingen moeten op hygiënisch verantwoorde wijze in het lokaal worden binnengebracht en onverwijd worden gebruikt. Zij mogen niet worden gehanteerd door het personeel dat het verse vlees hanteert;
 - f) het vlees moet, meteen na het aanbrengen van de onmiddellijke verpakking, in de daarvoor bestemde opslagruimten worden opgeslagen.
64. De in dit hoofdstuk bedoelde eindverpakkingen mogen slechts uitgesneden vlees bevatten dat tot dezelfde diersoort behoort.

HOOFDSTUK XIII

KEURINGSCERTIFICAAT

65. Het originele exemplaar van het keuringscertificaat waarvan het vlees vergezeld moet gaan gedurende het vervoer naar de plaats van bestemming wordt op het tijdstip van de lading door een officiële dierenarts afgegeven.

Het certificaat moet, wat vorm en inhoud betreft, overeenkomen met het model in bijlage IV; het dient ten minste in de officiële taal of talen van de plaats van bestemming te zijn opgesteld. Het certificaat moet uit één vel bestaan.

HOOFDSTUK XIV

OPSLAG

66. Vers vlees dient na de keuring na het slachten onmiddellijk te worden gekoeld en voortdurend op een inwendige temperatuur te worden gehouden van niet meer dan +7 °C voor karkassen en delen daarvan en van niet meer dan +3 °C voor slachtafval.

Afwijkingen van deze eis kunnen per geval door de bevoegde autoriteiten worden toegestaan voor het vervoer van vlees naar uitsnijderijen of slagerijen in de onmiddellijke nabijheid van het slachthuis, voor zover dit vervoer niet meer dan een uur in beslag neemt, alsmede om technische redenen in verband met de rijping van het vlees.

Vers vlees dat bestemd is om te worden ingevroren moet rechtstreeks afkomstig zijn uit een erkend slachthuis of een erkende uitsnijderij.

Invriezing van vers vlees mag alleen geschieden door middel van daarvoor geschikte apparatuur in lokalen van de inrichting waar het vlees is verkregen of uitgesneden, of in erkende koel- of vrieshuizen.

Delen als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt A, van deze richtlijn en in hoofdstuk XI, punt 53, van deze bijlage, alsmede slachtafvallen, bestemd om te worden ingevroren, moeten onverwijld worden ingevroren, tenzij uit gezondheidsoogpunt rijping is vereist. In dat geval moeten zij onmiddellijk na rijping worden ingevroren.

Hele karkassen, halve karkassen, halve karkassen die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten die bestemd zijn om te worden ingevroren, moeten zonder onnodige vertraging na een stabilisatieperiode worden ingevroren.

Uitgesneden vlees dat bestemd is om te worden ingevroren moet zonder onnodige vertraging na het uitsnijden worden ingevroren.

Ingevroren vlees moet een inwendige temperatuur van niet meer dan -12°C hebben en tijdens de opslag mag de temperatuur niet hoger worden.

Op vers vlees dat is ingevroren moeten de maand en het jaar van het invriezen worden vermeld.

67. In ruimten als bedoeld in hoofdstuk IV, punten 16 en 17, mogen, tenzij het vlees zich in de eindverpakking bevindt en apart is opgeslagen, geen andere produkten worden opgeslagen die de hygiënische kwaliteit van het vlees nadelig kunnen beïnvloeden of het vlees kunnen besmetten.
68. De temperatuur van de in hoofdstuk IV, punten 16 en 17, bedoelde opslagruimten moet worden geregistreerd.

HOOFDSTUK XV

VERVOER

69. Vers vlees moet worden vervoerd in vervoermiddelen met hermetische sluiting dan wel, bij invoer overeenkomstig Richtlijn 90/675/EEG of doorvoer via het grondgebied van een derde land, in met een loodje verzegelde vervoermiddelen, die zo zijn gebouwd en ingericht dat de in hoofdstuk XIV voorgeschreven temperatuur tijdens de volledige duur van het vervoer niet wordt overschreden.

In afwijking van de eerste alinea mogen hele karkassen, halve karkassen, halve karkassen die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten, onder na advies van het Wetenschappelijk Comité volgens de procedure van artikel 16 van deze richtlijn vast te stellen voorwaarden, worden vervoerd bij hogere temperaturen dan die bedoeld in hoofdstuk XIV.

70. Deze vervoermiddelen moeten voldoen aan de volgende eisen:
 - a) de binnenwanden en andere delen die met het vlees in aanraking kunnen komen, moeten vervaardigd zijn uit corrosiebestendig materiaal waardoor de organoleptische eigenschappen van het vlees niet kunnen worden aangetast en het vlees niet schadelijk voor de gezondheid van de mens kan worden; deze wanden moeten glad zijn en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten;
 - b) zij moeten zijn uitgerust met doelmatige voorzieningen ter bescherming van het vlees tegen insecten en stof en zij moeten zodanig zijn afgedicht, dat er geen vloeistoffen kunnen wegvloeien;
 - c) voor het vervoer van hele karkassen, halve karkassen, halve karkassen die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten, alsmede van uitgesneden vlees zonder eindverpakking, moeten zij voorzien zijn van een ophanginstallatie uit corrosiebestendig materiaal en wel zodanig dat het vlees niet met de vloer in aanraking kan komen. Deze bepaling is niet van toepassing op ingevroren vlees dat van een hygiënische eindverpakking is voorzien. Bij vervoer door de lucht is een ophanginstallatie evenwel niet vereist, op voorwaarde dat passende corrosiebestendige apparatuur aanwezig is voor het laden, vervoeren en lossen van het vlees.
71. De vervoermiddelen voor het vervoer van vlees mogen in geen geval worden gebruikt voor het vervoer van levende dieren of produkten die het vlees zouden kunnen aantasten of besmetten.
72. Andere produkten die de hygiënische kwaliteit van het vlees nadelig kunnen beïnvloeden of het vlees kunnen besmetten mogen niet te zamen met vlees in hetzelfde vervoermiddel worden vervoerd, tenzij passende voorzorgsmaatregelen worden getroffen. Vlees in een eindverpakking mag niet samen met vlees zonder eindverpakking worden vervoerd in hetzelfde vervoermiddel, tenzij hierin een passende fysieke scheiding is aangebracht tussen het vlees met en het vlees zonder eindverpakking. Bovendien mogen magen daarin slechts worden vervoerd als zij gebroeid of gereinigd zijn, en koppen en poten slechts wanneer zij van de huid ontdaan of gebroeid en onthaard zijn.

73. Vers vlees mag slechts in gereinigde en ontsmette vervoermiddelen worden vervoerd.
74. Hele karkassen, halve karkassen, halve karkassen die in ten hoogste drie stukken zijn verdeeld of voeten, met uitzondering van ingevroren vlees in hygiënisch verantwoorde eindverpakking, moeten steeds hangend worden vervoerd, behalve bij vervoer door de lucht als bedoeld in punt 70, c).

Andere delen en slachtafvalen moeten worden opgehangen of geplaatst op dragers, voor zover zij zich niet bevinden in een eindverpakking of in bakken uit corrosiebestendig materiaal. Deze dragers, eindverpakkingen of bakken moeten voldoen aan de voorschriften inzake hygiëne en, met name wat de eindverpakking betreft, aan de bepalingen van deze richtlijn. Ingewanden moeten steeds worden vervoerd in een eindverpakking die stevig is en vloeistoffen noch vet doorlaat. Alvorens deze eindverpakking opnieuw mag worden gebruikt, dient zij te worden gereinigd en ontsmet.

75. De officiële dierenarts dient zich er vóór de verzending van te vergewissen dat de vervoermiddelen en het inladen voldoen aan de in dit hoofdstuk neergelegde voorschriften ten aanzien van de hygiëne.

BIJLAGE II

HOOFDSTUK I

ALGEMENE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN INRICHTINGEN MET EEN GERINGE CAPACITEIT

Inrichtingen met een geringe capaciteit moeten ten minste voorzien zijn van:

1. voor lokalen waar vlees wordt verkregen en bewerkt:
 - a) vloeren uit ondoordringbaar, gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten materiaal, die niet kunnen rotten, welke vloeren zo moeten zijn aangelegd dat het water gemakkelijk kan wegvloeien; om geuren te voorkomen moet het water worden afgevoerd naar met een rooster bedekte en van stankafsluiting voorziene zinkputten;
 - b) gladde, duurzame en ondoordringbare wanden die van een heldere, afwasbare bekleding zijn voorzien tot een hoogte van ten minste 2 meter en in slachtllokalen tot een hoogte van ten minste 3 meter.
Het gebruik van houten wanden in in bijlage I, hoofdstuk III, punt 16, bedoelde lokalen die vóór 1 juli 1991 zijn gebouwd, is echter geen reden voor intrekking van de erkenning;
 - c) deuren van reukloos, gemakkelijk te reinigen materiaal dat niet kan rotten.
Indien in de betrokken inrichting vlees wordt opgeslagen, moet deze inrichting beschikken over een opslagruimte die aan de hierboven omschreven eisen voldoet;
 - d) reukloos isolatiemateriaal dat niet kan rotten;
 - e) voldoende luchtverversing en, zo nodig, een goede afvoer van damp;
 - f) voldoende verlichting, door daglicht of door kunstlicht, waardoor de kleuren niet worden veranderd;
2. a) voldoende voorzieningen, zo dicht mogelijk bij de plaatsen waar de arbeid wordt verricht, voor het wassen en ontsmetten van de handen en voor het reinigen van het materieel met warm water. De installaties voor het wassen van de handen moeten voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen;
- b) ter plaatse of in een aanpalend lokaal, een voorziening voor het ontsmetten van de werktuigen met water dat een temperatuur moet hebben van ten minste 82 °C;
3. passende voorzieningen ter bescherming tegen schadelijke dieren zoals insecten of knaagdieren;
4. a) voorzieningen en werktuigen, zoals tafels voor het uitsnijden, verplaatsbare uitsnijbladen, bakken, transportbanden en zagen van corrosiebestendig materiaal, die het vlees niet kunnen aantasten en gemakkelijk te reinigen en te ontsmetten zijn. Het gebruik van hout is verboden;
- b) corrosiebestendige werktuigen en apparatuur die aan de eisen van de hygiëne voldoen en bestemd zijn voor
 - het interne transport van het vlees,
 - het neerzetten van de bakken die voor het vlees worden gebruikt, op zodanige wijze dat noch het vlees, noch de bakken rechtstreeks met de vloer of de wanden in aanraking kunnen komen;
- c) speciale waterdichte bakken van bestendig materiaal, met een deksel en een sluiting om te verhinderen dat onbevoegden er iets uit kunnen nemen, voor vlees dat niet bestemd is voor menselijke consumptie en dat aan het einde van iedere werkdag moet worden opgehaald of vernietigd;
5. een koelinstallatie om het vlees constant op de bij deze richtlijn voorgeschreven inwendige temperatuur te houden. Deze installatie moet een afvoersysteem bevatten dat aangesloten is op de afvalwaterleiding en geen gevaar inhoudt voor besmetting van het vlees;
6. een installatie die onder druk een voldoende hoeveelheid van uitsluitend drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG kan leveren; bij wijze van uitzondering kan evenwel een installatie met niet-drinkbaar water worden toegelaten voor de produktie van stoom, voor brandbestrijding of voor het koelen van koelinstallaties, op voorwaarde dat de daartoe aangebrachte leidingen het gebruik van dit water voor andere doeleinden onmogelijk maken en geen gevaar voor besmetting van vers vlees opleveren. De leidingen voor niet-drinkbaar water moeten goed kunnen worden onderscheiden van de drinkwaterleidingen;
7. een installatie die warm drinkwater in de zin van Richtlijn 80/778/EEG in voldoende hoeveelheden levert;

8. een voorziening voor de hygiënische afvoer van afvalwater;
9. ten minste een wasgelegenheid alsmede toiletten met waterspoeling. Deze laatste mogen geen rechtstreekse toegang tot de werklokalen geven. De wasgelegenheid moet voorzien zijn van koud en warm stromend water of van vooraf op een passende temperatuur gemengd water, van was- en ontsmettingsmiddelen voor de handen alsmede van hygiënische voorzieningen voor het drogen van de handen. De wasgelegenheid moet zich in de nabijheid van de toiletten bevinden.

HOOFDSTUK II

BIJZONDERE VOORWAARDEN VOOR DE ERKENNING VAN SLACHTHUIZEN MET EEN GERINGE CAPACITEIT

10. Afgezien van de algemene voorwaarden, moeten slachthuizen met een geringe capaciteit ten minste beschikken over:
 - a) voldoende stalruimte voor de dieren die de nacht op het terrein van het slachthuis doorbrengen;
 - b) een slachtlokaal en, in het licht van de bij het slachten verrichte werkzaamheden, lokalen voor die werkzaamheden die voldoende groot zijn om het werk vanuit hygiënisch oogpunt op bevredigende wijze te laten verlopen;
 - c) duidelijk gescheiden plaatsen binnen het slachtlokaal voor het bedwelmen en uitbloeden;
 - d) in het slachtlokaal, wanden die tot een hoogte van ten minste 3 meter of tot aan het plafond afwasbaar zijn; bij het slachten moeten dampen voldoende afgevoerd worden;
 - e) een voorziening voor het ophangen van de dieren na het bedwelmen, zodat het uitslachten zoveel mogelijk aan het vrijhangende dier kan plaatsvinden. Tijdens het uitslachten mag het dier in geen geval in aanraking komen met de vloer;
 - f) een koel- of vriesruimte waarvan de capaciteit voldoende groot is in verhouding tot de omvang en de aard van de slachtactiviteiten en die in ieder geval een toereikende afsluitbare geïsoleerde ruimte omvat, welke alleen mag worden gebruikt voor de tijdelijke bewaring van karkassen die worden geanalyseerd.
11. Het is verboden in het slachtlokaal magen en darmen te ledigen of schoon te maken en horens, klauwen en hoeven en varkenshaar op te slaan.
12. Indien de mest niet iedere dag buiten het terrein van het slachthuis kan worden gebracht, moet deze opgeslagen worden op een duidelijk gescheiden plaats.
13. De in het slachtlokaal gebrachte dieren moeten onmiddellijk bedwelmd en geslacht worden.
14. Zieke of van ziekte verdachte dieren mogen niet in de inrichting worden geslacht, tenzij de bevoegde autoriteit een afwijking op deze regel toestaat.

In dat geval moet het slachten geschieden onder het toezicht van de bevoegde autoriteit en moeten er maatregelen worden genomen om besmetting te voorkomen; de lokalen moeten speciaal worden gereinigd en ontsmet onder officieel toezicht alvorens opnieuw te worden gebruikt.

BIJLAGE III

VAKBEKWAAMHEIDSEISEN VOOR ASSISTENTEN

1. Alleen kandidaten die kunnen aantonen dat zij met betrekking tot de in punt 3, a), van deze bijlage vermelde onderwerpen een door de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten erkende theoretische opleiding, inclusief laboratoriumdemonstraties, hebben gevolgd van ten minste 400 uur en een praktijkopleiding onder toezicht van een officiële dierenarts hebben gehad van ten minste 200 uur, mogen deelnemen aan het in artikel 9, vierde alinea, van deze richtlijn bedoelde examen. De praktijkopleiding wordt gegeven in slachthuizen, in uitsnijderijen, in koel- en vrieshuizen en in keuringsposten voor vers vlees.
2. Assistenten die voldoen aan de eisen van bijlage II bij Richtlijn 71/118/EEG, mogen evenwel een opleidingscursus volgen waarvan het theoretische deel slechts 200 uur beslaat.
3. Het in artikel 9, vierde alinea, van deze richtlijn bedoelde examen omvat een theoretisch gedeelte en een praktijkgedeelte en heeft betrekking op de volgende onderwerpen:
 - a) theoretisch gedeelte:
 - basiskennis van de anatomie en de fysiologie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de pathologie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de pathologische anatomie van geslachte dieren;
 - basiskennis van de hygiëne, met name de bedrijfshygiëne, de hygiëne bij het slachten, het uitsnijden en de opslag, en de arbeidshygiëne;
 - kennis van methoden en procedures voor slachting, keuring, bereiding, onmiddellijke en eindverpakking en vervoer van vers vlees;
 - kennis van de wettelijke en bestuursrechtelijke voorschriften die met het verrichten van de werkzaamheden van de assistent verband houden;
 - bemonsteringsprocedures;
 - b) praktijkgedeelte:
 - keuring en beoordeling van geslachte dieren;
 - bepaling van de diersoort via onderzoek van de kenmerkende delen van het dier;
 - identificatie van een aantal delen van geslachte dieren waarin veranderingen voorkomen, en commentaar op die delen;
 - keuring na het slachten in het slachthuis;
 - hygiënecontrole;
 - bemonstering.

BIJLAGE IV

MODEL

KEURINGSCERTIFICAAT

betreffende vers vlees ⁽¹⁾ als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder A f) iii), van Richtlijn 64/433/EEG

Nr. ⁽²⁾:

Plaats van verzending:

Ministerie:

Dienst:

Referentie ⁽²⁾:

I. Identificatie van het vlees

Vlees van (diersoort):

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Maand en jaar van invriezing:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen):

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van de erkende uitsnijderij(en):

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van het (de) erkende koel- en vrieshuis (koel- en vrieshuizen):

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden

uit:

(Plaats van verzending)

naar:

(Land en plaats van bestemming)

per ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van degene voor wie de zending is bestemd:

⁽¹⁾ Vers vlees: in de zin van de onder IV van dit certificaat vermelde richtlijn, alle voor menselijke consumptie geschikte delen van als landbouwhuisdier gehouden runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen, welke delen geen behandeling ter bevordering van de houdbaarheid hebben ondergaan, waarbij vlees dat een koudebehandeling heeft ondergaan evenwel ook als vers vlees wordt beschouwd.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteden te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven, en bij verzending per schip de naam van het schip en, zo nodig, het nummer van de container.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven vlees is verkregen onder de voorwaarden inzake productie en controle van Richtlijn 64/433/EEG:

- in een slachthuis dat is gelegen in een gebied of zone waarvoor beperkingen gelden (*).

- bestemd is voor een Lid-Staat na doorvoer door een derde land (*).

Gedaan te,

.....
(Naam en handtekening van de officiële dierenarts)

(*) Schrapen wat niet van toepassing is.

BIJLAGE V

MODEL

KEURINGSCERTIFICAAT

betreffende vers vlees ⁽¹⁾ dat bestemd is voor een Lid-Staat van de Europese Economische Gemeenschap

Nr. ⁽²⁾:

Land van verzending:

Ministerie:

Dienst:

Referentie:

(Facultatief)

I. Identificatie van het vlees

Vlees van:

(Diersoort)

Aard van het verzondene:

Aard van de verpakking:

Aantal stuks of colli:

Maand en jaar van bevrozing:

Nettogewicht:

II. Herkomst van het vlees

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van het (de) erkende slachthuis (slachthuizen):

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van de erkende uitsnijderij(en):

Adres(sen) en toelatingsnummer(s) van het (de) erkende koelhuis (koelhuizen):

III. Bestemming van het vlees

Het vlees wordt verzonden uit:

(Plaats van verzending)

naar:

(Land en plaats van bestemming)

per ⁽³⁾:

Naam en adres van de afzender:

Naam en adres van degene voor wie de zending is bestemd:

⁽¹⁾ Vers vlees: in de zin van de onder IV van dit certificaat vermelde richtlijn, alle voor menselijke consumptie geschikte delen van huisdieren van de volgende soorten: runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevige dieren, welke delen geen behandeling ter bevordering van de houdbaarheid hebben ondergaan; als vers vlees wordt ook beschouwd vlees dat een koudebehandeling heeft ondergaan.

⁽²⁾ Facultatief.

⁽³⁾ Bij verzending per spoorwagon of vrachtwagen dient het kenteken te worden vermeld; bij verzending per vliegtuig dient het nummer van de vlucht te worden aangegeven en bij verzending per schip de naam van het schip en, zo nodig, het nummer van de container.

IV. Gezondheidsverklaring

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het hierboven omschreven vlees is verkregen onder de voorwaarden inzake produktie en controle van Richtlijn 64/433/EEG inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees en dat het derhalve als zodanig geschikt voor menselijke consumptie is bevonden.

Gedaan te,

.....
(Handtekening van de officiële dierenarts)

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 29 juli 1991

houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees

(91/498/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat vers vlees in de lijst van bijlage II bij het Verdrag is vermeld; dat het in de handel brengen van vers vlees voor een groot deel van de landbouwbevolking een bron van inkomsten vormt;

Overwegende dat, met het oog op de rationele ontwikkeling van de betrokken sector, de verbetering van de produktiviteit en de geleidelijke totstandbrenging van de interne markt, op communautair niveau gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen zijn vastgesteld bij Richtlijn 64/433/EEG ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/497/EEG ⁽⁵⁾;

Overwegende dat de mogelijkheid bestaat dat sommige inrichtingen, in verband met bijzondere situaties, niet in staat zullen zijn om per 1 januari 1993 alle specifieke voorschriften in acht te nemen; dat, om rekening te houden met plaatselijke situaties of te voorkomen dat inrichtingen gedwongen worden hun activiteiten abrupt stop te zetten, moet worden voorzien in een regeling waarbij aan inrichtingen die op 1 januari 1992 reeds in bedrijf zijn, tijdelijke en beperkte afwijkingen kunnen worden toegestaan;

Overwegende dat het toestaan van eventuele uitzonderingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften aan bepaalde inrichtingen niets afdoet aan het feit dat voor de productie en het in de handel brengen de gezondheidsvoorschriften blijven gelden die zijn vastgesteld bij Richtlijn 64/433/EEG;

Overwegende dat op de toepassing van deze afwijkingen een strenge controle moet worden uitgeoefend door de Commissie, ten einde misbruik te voorkomen; dat daartoe moet worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van het Permanent Veterinair Comité een nauwe en doeltreffende samenwerking tussen de Commissie en de Lid-Staten tot stand komt,

⁽¹⁾ PB nr. C 84 van 2. 4. 1990, blz. 100.

⁽²⁾ PB nr. C 183 van 15. 7. 1991.

⁽³⁾ PB nr. C 332 van 31. 12. 1990, blz. 62.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64.

⁽⁵⁾ Zie bladzijde 69 van dit Publikatieblad.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De Lid-Staten zien erop toe dat met ingang van 1 januari 1996

- alle inrichtingen de voorschriften van Richtlijn 64/433/EEG in acht nemen,
- het vlees dat van deze inrichtingen afkomstig is, voorzien wordt van het in bijlage I, hoofdstuk X, van Richtlijn 64/433/EEG vastgestelde keurmerk, of, in het geval van de in artikel 4 van die richtlijn bedoelde inrichtingen, van het in lid 3 van dat artikel bedoelde keurmerk.

Artikel 2

1. De Lid-Staten kunnen tot en met 31 december 1995 inrichtingen die op de datum van kennisgeving van deze richtlijn geacht worden niet te voldoen aan de erkenningsvoorwaarden van Richtlijn 64/433/EEG, toestaan af te wijken van sommige van de in de punten 1 tot en met 13 van bijlage I van Richtlijn 64/433/EEG vastgestelde eisen, voor zover het vlees dat uit deze inrichtingen afkomstig is, voorzien wordt van het nationale stempel.

2. Voor de in lid 1 bedoelde afwijkingen komen alleen de inrichtingen in aanmerking die vóór 1 april 1992 bij de bevoegde nationale autoriteit een afwijking hebben aangevraagd.

Deze aanvraag moet vergezeld gaan van een plan en een werkprogramma waarin de termijnen worden genoemd waarbinnen zij aan de in lid 1 bedoelde eisen kunnen voldoen.

Ingeval om financiële bijstand van de Gemeenschap wordt verzocht, kunnen alleen aanvragen worden aanvaard voor projecten die voldoen aan de eisen van Richtlijn 64/433/EEG.

De Lid-Staten leggen de Commissie vóór 1 juli 1992 de lijst voor van de inrichtingen waarvoor het toestaan van een afwijking wordt overwogen. Op deze lijst moeten per inrichting het type en de duur van de beoogde afwijkingen worden vermeld, alsmede de aard van de keuringen van het vlees uit deze inrichtingen en het personeel dat met deze keuringen belast is.

De nationale erkenning van inrichtingen die op de in de eerste alinea genoemde datum geen afwijking hebben aangevraagd, of waarvan de aanvraag door de betrokken Lid-Staat

afgewezen is, dient vóór 1 januari 1993 te worden ingetrokken.

Na ontvangst van de door een Lid-Staat ingediende lijst als bedoeld in de vierde alinea, beschikt de Commissie over een termijn van twee maanden om die lijst te onderzoeken en deze, eventueel na wijziging, voor te leggen aan het Permanent Veterinair Comité, dat een beslissing neemt volgens de procedure van artikel 6.

3. De lijst van inrichtingen waarvoor een afwijking geldt, wordt door de Commissie bekendgemaakt.

Artikel 3

Artikel 2 van Richtlijn 88/409/EEG van 15 juni 1988 houdende vaststelling van de gezondheidsvoorschriften voor vlees dat bestemd is voor de binnenlandse markt en van de niveaus van de overeenkomstig Richtlijn 85/73/EEG voor de keuring van dit vlees te heffen retributies⁽¹⁾ wordt met ingang van 1 juli 1992 vervangen door:

„Artikel 2

De Lid-Staten treffen met ingang van 1 januari 1996 de noodzakelijke maatregelen om te waarborgen dat al het verse vlees dat op hun grondgebied wordt geproduceerd om daar in de handel te worden gebracht, in een erkende inrichting is verkregen overeenkomstig de voorschriften van Richtlijn 64/433/EEG.”

Artikel 4

Tot en met 31 december 1997 mag de Helleense Republiek in probleemgebieden met geringe bevolkingsdichtheid die volgens de procedure van artikel 6 zijn erkend, blijven toestaan dat in de periode van 15 februari tot en met 15 mei schapen en geiten worden geslacht in lokalen die niet aan de eisen van de bijlagen I en II van Richtlijn 64/433/EEG voldoen; wat het bepaalde inzake warm water betreft, mag deze Lid-Staat tot die datum afwijken van het bepaalde in bijlage II, punt 2, a), van die richtlijn.

De Helleense Republiek ziet erop toe dat vlees dat op grond van deze afwijking is verkregen, alleen in Griekenland in de handel wordt gebracht, zulks nadat een officiële dierenarts de keuring na het slachten heeft verricht en er een stempel

als bedoeld in artikel 4, onder A, punt 3, van Richtlijn 64/433/EEG op dit vlees is aangebracht.

Dit artikel wordt door de Raad aan een nieuw onderzoek onderworpen op basis van een voorstel van de Commissie, vergezeld van eventuele voorstellen, waarover hij zich met gekwalificeerde meerderheid van stemmen uitsprekt.

Artikel 5

De Bondsrepubliek Duitsland kan volgens de procedure van artikel 6 de beschikking krijgen over een extra termijn voor inrichtingen in de Länder van de voormalige Duitse Democratische Republiek, zulks in het kader van lopende herstructureringsplannen.

Artikel 6

In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel bedoelde procedure, zijn de voorschriften van artikel 16 van Richtlijn 64/433/EEG van toepassing.

Artikel 7

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om op 1 januari 1992 aan artikel 2, lid 2, en op 1 januari 1993 aan de overige bepalingen van deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 29 juli 1991.

Voor de Raad
De Voorzitter
H. VAN DEN BROEK

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 22. 7. 1988, blz. 28.

RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 26 juni 1991

tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG ten aanzien van de diagnose van runderbrucellose en endemische runderleukose

(91/499/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 90/422/EEG ⁽⁴⁾, de methoden zijn vastgesteld voor de handhaving van de status van officieel brucellosevrije beslagen en van de status van endemische runderleukosevrije beslagen;

Overwegende dat in verband met de huidige stand van de wetenschap en de technische ontwikkeling met betrekking tot de diagnose en de bestrijding van runderbrucellose en endemische runderleukose, de bestaande communautaire maatregelen ter zake moeten worden aangepast,

Artikel 1

De bijlagen bij Richtlijn 64/432/EEG worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze richtlijn.

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen in werking treden om vóór 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Luxemburg, 26 juni 1991.

Voor de Raad

De Voorzitter

R. STEICHEN

⁽¹⁾ PB nr. C 48 van 25. 2. 1991, blz. 214.

⁽²⁾ PB nr. C 60 van 8. 3. 1991, blz. 43.

⁽³⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64.

⁽⁴⁾ PB nr. L 224 van 18. 8. 1990, blz. 9.

BIJLAGE

Wijzigingen van de bijlagen bij Richtlijn 64/432/EEG

1. Bijlage A, II.A.1, c), ii), wordt vervangen door:
 - „ii) jaarlijks worden gecontroleerd door middel van drie ringtests of Elisa-tests met melkmonster, verricht met een tussenpoos van ten minste drie maanden, of twee ringtests of Elisa-tests met melkmonster, verricht met een tussenpoos van ten minste drie maanden, en één serologische test (serumagglutinatietest, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmaringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test met bloedmonster), verricht ten minste zes weken na de tweede ringtest of Elisa-test met melkmonster, ten einde de afwezigheid van brucellose vast te stellen. Indien noch ringtests, noch Elisa-tests met melkmonster worden uitgevoerd, dienen elk jaar twee serologische tests (serumagglutinatietest, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmaringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test met bloedmonster) te worden uitgevoerd met een tussenpoos van ten minste drie en ten hoogste zes maanden.

Wanneer in een Lid-Staat of een gebied van een Lid-Staat waar voor alle rundveebeslagen officiële maatregelen inzake brucellosebestrijding gelden, het percentage besmette rundveebeslagen niet hoger ligt dan 1, behoeven jaarlijks slechts twee ringtests of twee Elisa-tests met melkmonster te worden verricht met een tussenpoos van ten minste drie maanden, of één serologische test (serumagglutinatietest, gebufferde brucella-antigeentest, plasma-agglutinatietest, plasmaringtest, micro-agglutinatietest of individuele Elisa-test met bloedmonster).

Wanneer ringtests worden verricht bij de controle van tanks wordt het aantal ringtests, bedoeld in de vorige alinea's, verdubbeld en worden de aldaar bedoelde tussenpozen gehalveerd.”
2. Aan bijlage C wordt het volgende punt toegevoegd:

„H. De Elisa-test op brucellose als beschreven in bijlage G”.
3. In bijlage G, hoofdstuk II:
 - a) worden aan de titel de volgende woorden toegevoegd:

„en van runderbrucellose”;
 - b) wordt punt C gelezen:

„C. Enzyme-linked immunosorbent assay (Elisa) voor het opsporen van endemische runderleukose en van runderbrucellose

 1. Bij de toepassing van de Elisa-methode moet gebruik worden gemaakt van de volgende materialen en reagentia:
 - a) microtiterplaten, cuvettes of ander vast dragermateriaal;
 - b) het antigeen wordt met of zonder hulp van polyklonale of monoklonale antilichamen op de vaste drager gefixeerd. Indien directe coating van de vaste drager met het antigeen wordt toegepast, moeten alle voor endemische runderleukose positief reagerende monsters opnieuw worden onderzocht met behulp van een controle-antigeen. Behalve wanneer met runderleukosevirusantigenen wordt gewerkt, moet het controleantigeen steeds identiek zijn aan het gebruikte antigeen. Indien coating van de vaste drager met antilichamen wordt toegepast, mogen de antilichamen alleen reacties aangaan met runderleukosevirusantigenen, en niet met andere antigenen;
 - c) de te testen lichaamsvloeistof;
 - d) een overeenkomstig positief en negatief controleserum;
 - e) een conjugaat;
 - f) een op het gebruikte enzym afgestemd substraat;
 - g) eventueel een remmingsoplossing;
 - h) oplossingen voor de verdunning van de te onderzoeken monsters, de bereiding van reagentia en het spoelen van de vaste dragers;
 - i) een aan het gebruikte substraat aangepast afleessysteem.
 2. Standaardisatie en gevoeligheid van de testmethode:
 - a) Voor endemische runderleukose moet de gebruikte Elisa-test zo gevoelig zijn dat E4-serum een positieve reactie te zien geeft wanneer het 10 keer (voor serummonsters) of 250 keer (voor melkmonsters) sterker is verdund dan de verdunning die met gegroepede individuele

monsters wordt verkregen. Indien een testmethode wordt toegepast waarbij monsters (serum- en melkmonsters) individueel worden onderzocht, moet het E4-serum in de verdunning 1 : 10 (in negatief serum) of 1 : 250 (in negatieve melk) een positieve reactie te zien geven, wanneer het in een zelfde verdunningsgraad wordt onderzocht als de individuele monsters. De in punt A.2 vermelde officiële instellingen zijn verantwoordelijk voor de kwaliteitscontrole op de Elisa-methode; met name moeten zij voor elke productiepartij het aantal monsters vaststellen dat afhankelijk van het voor het E4-serum verkregen gehalte moet worden gegroepeerd.

Het E4-serum moet bij het Nationaal Veterinair Laboratorium in Kopenhagen worden betrokken.

b) Voor brucellose:

1. worden tankmelkmonsters als negatief aangemerkt wanneer de reactie kleiner is dan 50 % van de reactie bij een verdunning 1 : 10 000 van het tweede internationale brucellose-standaardserum, aangelegd in negatieve melk;
2. worden individuele serummonsters als negatief aangemerkt wanneer de reactie kleiner is dan 10 % van de reactie bij een verdunning 1 : 200 van het tweede internationale brucellose-standaardserum, aangelegd in zoutoplossing, of een andere erkende oplossing, volgens de procedure van artikel 12 na advies van het Veterinair Wetenschappelijk Comité.

De Elisa-normen voor brucellose zijn vastgesteld in bijlage C, punten A.1 en A.2 (te gebruiken in de op het etiket aangegeven verdunningen).

3. Voorwaarden voor het gebruik van de Elisa-test bij endemische runderleukose en runderbrucellose:

De Elisa-methode mag worden gebruikt bij een melk- of melkweimonster dat is genomen van de melk die is verzameld op een bedrijf met ten minste 30 % melkkoeien in de lactatieperiode.

Indien gebruik wordt gemaakt van een van bovengenoemde mogelijkheden, moeten maatregelen worden getroffen om een verband te kunnen leggen tussen de genomen monsters en de dieren waarvan de onderzochte melk of het onderzochte serum afkomstig is.

Indien een van de monsters positief reageert, zijn de bepalingen van punt A.1, c), i), van bijlage A ten aanzien van runderbrucellose en van hoofdstuk I, punt A. 1, van de onderhavige bijlage ten aanzien van endemische runderleukose van toepassing.”
